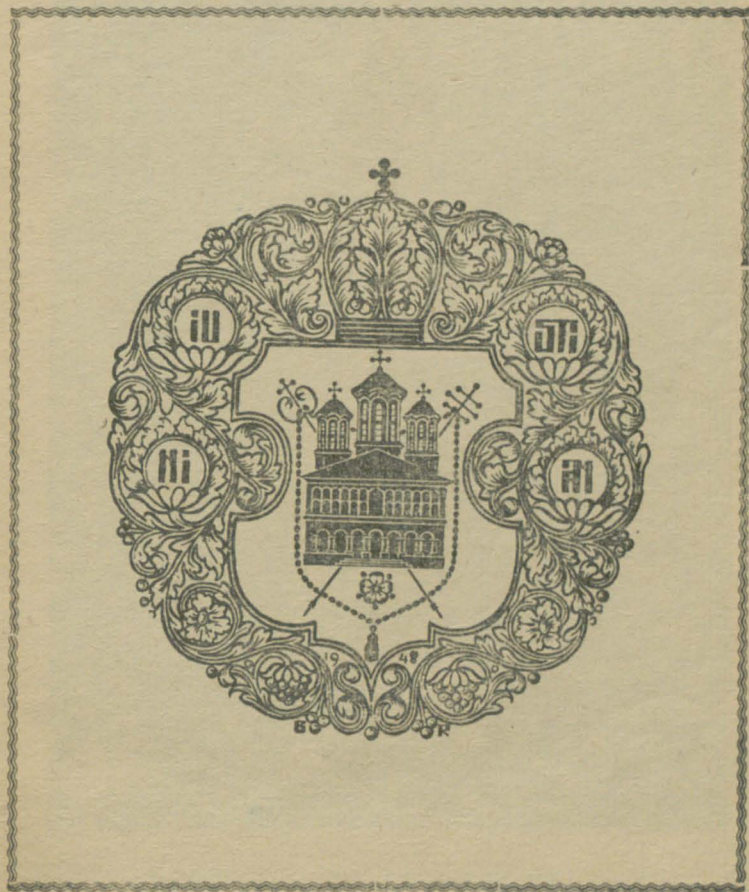

GLASUL BISERICII

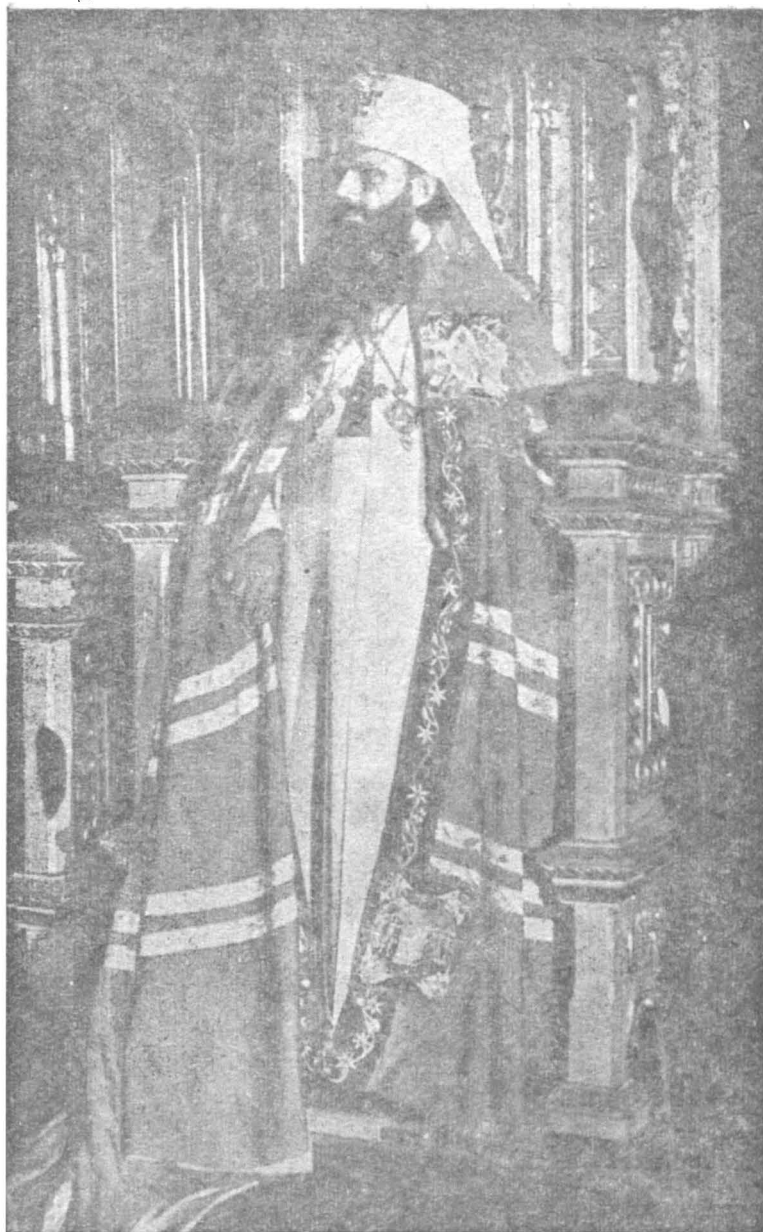
REVISTA OFICIALĂ A SFINTEI ARHIEPISCOPII A BUCUREȘTILOR
ȘI A SFINTELOR EPISCOPII A BUZĂULUI ȘI A DUNĂRII DE JOS

APARE CU BINECUVÂNTAREA ȘI INDRUMAREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN

Redacția și Administrația : Secția Culturală a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor

*INTRU MULȚI ȘI FERICIȚI ANI,
INALT PEA SFINȚITE STĂPÂNE!*

ÎNCHINARE

I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN

CU PRILEJUL IMPLINIRII A 50 DE ANI DE VIAȚA

La 22 Februarie 1951, Inalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian a împlinit 50 de ani de viață. Inchinându-și — din fragedă tinerețe — toată puterea de muncă, toate strădaniile și toate năzuințele Bisericii lui Hristos și Evangheliei Sale, Inaltul nostru Părinte Patriarh poate gusta din cupa bucuriilor duhovnicești, pe care ți le dă conștiința limpede a slujbei pe care ai făcut-o deplin.

Cei 50 de ani de viață, plină de luptă neșovăitoare pentru triumful adevăratei învățături evanghelice, ai Întâi Stătătorului Bisericii noastre, sunt un nesecat izvor de elanuri creatoare, pe tărâmul împlinirii misiunii apostolice, pentru fiecare slujitor al altarelor Ortodoxiei noastre. Sărbătorească popas — prilejuit de cea de a 50-a aniversare a Inalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian — ne îngăduie și nouă să ne împărtășim din acest izvor de apă vie, desprinzând din viața Inalt Prea Sfinției Sale îndreptar de muncă și de nepregetătoare slujire a lui Hristos și a Sfintei noastre Biserici Ortodoxe.

Vlăstar viguros al țărânimii, descendent al unei străvechi familii de preoți olteni, care au împletit deseori rugăciunea smerită cu lupta dârză pentru libertate și dreptate, alături de cei oropsiți și oprimați, Inalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian întruchipează, în modul cel mai autentic, virtuțile și podoabele sufletești ale poporului credincios. Moștenind dela mama sa, evlavie și dragostea pentru credința străbună, iar dela tatăl său dârza împotrivire în fața nedrep-

tăților sociale ale vremii, I. P. S. Justinian și-a încordat din copilărie întreaga sa ființă, în vederea unei temeinice pregătiri teologice, filosofice și sociale. Prin școlile pe care le-a urmat, a dovedit întotdeauna o nepotolită sete de cunoaștere profundă a adevărurilor evanghelice și de orientare justă în problemele vieții.

Aceste înclinări, de timpuriu vădite în cugetul Înalt Prea Sfinției Sale, s'au întruchipat mai târziu în preotul desăvârșit și luptătorul neînfricat pentru binele poporului, din mijlocul căruia se ridicase. Patriarhul nostru a iubit preoția cu dragoste fierbinte. Cine l-a cunoscut săvârșind slujbele și Sfințele Liturghii — în bisericile Băbenilor, ori în altarul Sf. Gheorghe din Râmnicul Vâlcei — cu pietate și cutremurare sufletească, a rămas mișcat de credința vie, care vibra în sufletul său de adevărat preot ortodox. Seriozitatea și prestigiul preoțesc al Părintelui nostru duhovnicesc, au fost multă vreme pildă și îndemn pentru clerul oltean, în rândurile căruia a strălucit.

Din înțelegerea misiunii preoțești ca o jertfă și ca o permanentă slujire lui Hristos și poporului, au izvorât nenumăratele înfăptuiri misionare și pastorale, pe care I. P. S. Patriarh Justinian le-a semănat în ogorul Bisericii. Toată activitatea sa, ca preot, ca profesor și director al Seminarului Sf. Nicolae din R. Vâlcea, ca președinte al preoțimii și ca director de tipografie eparhială, este expresiunea vie a unui preot adevărat, conștient de misiunea și puterea harului său, și stăpânit de datoria jertfelniciei apostolice. Căci duhul de jertfă și de slujire a pecetluit toate înfăptuirile de până acum, ale Înalt Prea Sfinției Sale.

Tot din această înaltă conștiință preoțească a răsărit în inima Părintelui Patriarh și o înclinare spre faptă, spre luptă, spre strădanie necontenită, pentru o viață mai bună a păstoriiților săi și a întregului nostru popor. Conștient că fapte mărețe au strălucit întotdeauna pe cerul Ortodoxiei, Înaltul nostru Păstor a fost omul înfăptuirilor, cu care și-a însemnat pretutindeni trecerea.

Ridicat de Sf. Sinod la treapta de Arhiereu-Vicar al Mitropoliei Moldovei, ales apoi Mitropolit al aceleiași Eparhii, I. P. S. Justinian și-a continuat drumul slujirii Bisericii lui Hristos și al strădaniilor pentru binele poporului. În timpul scurt, în care a păstorit Mitropolia Moldovei, a înscris cu

slove de aur în istoria Bisericii moldovene, realizări de seamă, care — fără dinamismul creator al Înalt Prea Sfinției Sale — nu s'ar fi putut împlini decât într-o activitate arhipăstorească de o viață întreagă. Izbutind să pună rânduială și bună chivernisire în toate domeniile de viață bisericească; redând preoțimii, prin cuvântările rostite cu însuflețire în toate colțurile Moldovei și prin minunate jertfe personale, încrederea în desfășurarea muncii sale misionare; aducând contribuția Bisericii la vindecarea rănilor lăsate de războiul ce pustiise trupul țării, I. P. S. Justinian a lăsat în Mitropolia Moldovei un ritm nou de viață, aducător de roadă îmbelșugată, pentru înălțarea Bisericii lui Hristos, pentru sporirea râvnei duhovnicești a credincioșilor ei.

Înălțat în scaunul de Întâi Stătător al Bisericii Ortodoxe Române, într-o vreme de adânci prefaceri sociale, I. P. S. nostru Patriarh a deschis o eră nouă în istoria Bisericii noastre strămoșești. Trăind în duhul nepieritor al Ortodoxiei, sorbind puteri nebiruite din izvorul limpede al adevăratei învățături evanghelice, Înalt Prea Sfinția Sa a reșezat Biserica Ortodoxă Română pe drumul împlinirii misiunii sale firești: cârmuirea credincioșilor spre mântuire și slujirea poporului, în strădanile sale după o viață liberă și fericită. Dragostea cu care credincioșii se îndreaptă spre altarele credinței străbune se datorește, în cea mai mare măsură, îndemnului îmbărbătător, sfatului bun și sprijinului sufletesc, pe care — în urma noilor îndrumări date clerului de Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian, l-au găsit la păstorii lor sufletești. Nădejtile de mai bine ale poporului nostru și munca lui neobosită pentru împlinirea acestor nădejdi, au fost și sunt sprijinite fără încetare de Biserica noastră.

Ctitor de noi așezări bisericești, reorganizator înțelept al tuturor instituțiilor Bisericii Ortodoxe Române, spirit viu și adânc cunoscător al realităților vieții religioase și sociale a credincioșilor ortodocși, Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian, în armonioasă conlucrare cu întregul Sfânt Sinod, a izbutit să dea fericită și înțeleaptă deslegare tuturor problemelor ce-și așteptau de multă vreme rezolvarea. O încununare a acestor munci de reorganizator al Bisericii, în spiritul canoanelor și tradiției ortodoxe, o constituie, fără îndoială, reforma învățământului teologic, pe care Înalt Prea Sfinția Sa l-a adus sub ocrotirea și privegherea Bisericii.

Eliberat de sub orice influență străină de marile interese ale Bisericii Ortodoxe Române, învățământul nostru teologic a scuturat, treptat dar definitiv, duhul laicizant al fostei Facultăți de Teologie; o atmosferă de înaltă trăire duhovnicească respiră astăzi tinerii studenți în cele trei Institute Teologice Universitare din țară. Din îmbiserizarea programelor, din spiritualizarea vieții de internat, din introducerea disciplinei la cursuri și din împletirea învățăturii cu aplicarea în viață a regulilor de evlavie creștină, rezultă pregătirea temeinică pe care o primesc astăzi în școlile teologice, viitorii clerici ai Bisericii noastre și prestigiul deosebit pe care învățământul nostru l-a dobândit în întreaga Ortodoxie.

Dar lanțul de aur al faptelor săvârșite de Inalt Prea Sfințitul nostru Patriarh, în cei trei ani de înțeleaptă arhipăstorie, a crescut și crește mereu, prin alte verigi de mare preț. Pe lângă restatornicirea adevăratei misiuni a Bisericii, alături de înviorarea activității pastorale, misionare și catehetice a preoțimii noastre, și de vasta operă de legislație bisericească, pe care a întreprins-o Inalt Prea Sfințitul nostru Patriarh, — se cuvine a aminti actul istoric, care singur poate încununa pe deplin strădaniile și jertfele aduse de Părintele nostru duhovnicesc: reîntregirea Bisericii Ortodoxe din Ardeal. Înfăptuind visul de veacuri al credincioșilor de peste munti, ștergând din viața Bisericii ardelenе desbinarea semănată de silniciile împărătești și de vicleniile papalității, I.P.S. Patriarh Justinian s'a dovedit a fi Reîntregitorul Ortodoxiei românești.

Lupta pentru apărarea păcii, pe care — urmând poruncile Mântuitorului — o desfășoară cu zel evanghelic Biserica Ortodoxă Română, sub îndrumarea Întâi Stătătorului ei, — armonia și conlucrarea între Biserica noastră și celelalte culte religioase, pe tărâmul împlinirii îndatoririlor cetățenești, — iată alte înfăptuiri de seamă ale Inalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian.

Dar cuvintele noastre sunt neindestulătoare, pentru a reda — după cuviință — toată munca, toate strădaniile, toate jertfele, cu care Inaltul nostru Păstor a chezășuit aceste mari biruințe ale Bisericii Ortodoxe Române. Preoțimea din Arhiepiscopia Bucureștilor — care are marea cinste de a-și desfășura întreaga ei activitate sub îndrumarea nemijlocită a Inalt Prea Sfinției Sale, — sărbătorește cea de a 50-a aniversare a

Părintelui Patriarh, aducând smeritul și respectuosul ei omagiu, întru chipat prin legământul pe care îl face, în fața lui Dumnezeu, de a munci cu vreme și fără vreme, pentru a răspunde pe deplin misiunii ei pastorale și sociale și pentru a da viață tuturor îndemnurilor primite din partea I. P. S. Patriarh.

Legământul nostru și hotărîrea noastră nezdruincată de a-l împlini fără șovăire, sunt singurul dar pe care — după datina creștinească și străbună — îl înfățișăm, cu genunchii plecați, într'această zi de sărbătorească popas, Înaltului nostru Părinte.

Iar din inimile noastre urcă spre cerul Atotputernicului Dumnezeu, rugăciune fierbinte:

„Întâi pomenește, Doamne, pe Înalt Prea Sfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru Justinian, Patriarhul României, pe care îl dăruiește Bisericii Tale în pace, întreg, cinstit, îndelung înzilit, drept îndreptând cuvântul adevărului Tău“.

REDAȚIA

SĂRBĂTORIREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN CU PRILEJUL IMPLINIRII A 50 DE ANI.

Preoțimea din Capitală a ținut să aducă Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian respectuosul ei omagiu, cu prilejul celei de a 50 aniversare a Înalt Prea Sfințicii Sale. De aceea, în ziua de 22 Februarie a. c., s'au adunat în Catedrala Patriarhală, PP. SS. Episcopi Antim și Theoctist, vicarii Sfintei Patriarhii, Consilierii patriarhali și ai Arhiepiscopiei Bucureștilor, profesorii Institutului Teologic din București, protopopii și preoții Capitalei și numeroși preoți aflați la cursurile misionare. Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian se afla în ziua aceea în satul său natal, pentru a-și pleca genunchii înaintea mormintelor părinților I. P. S. Sale.

P. S. Episcop Antim, înconjurat de soborul slujitorilor Catedralei Patriarhale, a săvârșit o sfântă slujbă, înălțând rugăciuni de mulțumire către Dumnezeu, pentru harul pe care l-a pogorât peste strădaniile Înalt Prea Sfințitului nostru Patriarh, închinat Bisericii Ortodoxe a lui Hristos.

La sfârșitul slujbei, P. S. Episcop Antim, vicarul Patriarhiei Române, a rostit următoarea cuvântare:

Prea Sfințite Episcop,
Prea Cucernici Părinți,
Onorată asistență.

Se împlinesc astăzi 50 ani de viață a Prea Fericitului nostru Patriarh Justinian. Odată cu aceasta Cărmaciul nostru suflesc se împodobește cu un pătrar de veac de activitate în slujba Bisericii lui Hristos.

Este un prilej pentru noi de a face un sărbătoresc popas, spre a da expresie sentimentelor noastre de bucurie și recunoștință pentru înfăptuirile sale mărețe în folosul Bisericii și a poporului său.

Pentru a înțelege cu temei personalitatea Întâistătătorului nostru, a bine să privim mai în adânc la desfășurarea vieții sale. Primii săi 23 ani de viață sunt ani de formare și pregătire în vederea apostolatului, iar a doua etapă a vieții de 27 ani este alcătuită din luptă și biruințe sub semnul Crucii.

Fiu de țaran după tată, iar după mamă se trage dintr'o veche familie de preoți, legați de popor. Este născut în 1901, la 22 Februarie, în Cermegestii Vălcii.

Unul din strămoșii săi, Preotul Dumitrașcu din Dejoi, a dat tribut de sânge, fiind spânzurat în fața bisericii în ziua de Paști, pentru că a organizat pe valea Oltului rezistență împotriva ienicerilor, care jefuiau pe creștini.

În vremea rășcoalei lui Tudor Vladimirescu, alt strămoș al său, tot preot în Dejoi, descendent din familia Dumitrașcu, îl aflăm înrolat în fruntea pandurilor de pe valea Cernei.

După dorința mamei sale care îi simțise chemarea pentru preoție tânărul Ioan Marina a fost dat să învețe carte la Seminarul din Râmnicul Vâlcea.

Absolvind seminarul printre cei dintâi elevi, în 1923, este numit învățător, iar peste un an se face preot în Băbeni Vâlcea. Aici împlețește multă vreme munca de slujitor al Altarului cu aceea de dascăl al satului. În acest timp, însetat de dorința de învățătură mai înaltă, urmează cursurile facultății de teologie din București, pe care o termină în 1929.

Râvna și energia, cu care lucra pe terenul bisericesc, ies în lumină și se impun atenției celor din afară. Apreciind pregătirea sa și calitățile sale de bun organizator, P. S. Episcop Vartolomeu îl numește, în 1932, director al Seminarului teologic și preot al Catedralei din Râmnicu-Vâlcea, iar mai apoi preot la Biserica Sf. Gheorghe din acel oraș. Odată venit în centrul bisericesc al Olteniei, în fața preotului Ion Marina se deschid noi și largi perspective de activitate, care în curând îl situează în primele rânduri ale clerului din întreaga țară.

Râmnicu Vâlcea devine bastionul activității sale mult variată pe teren bisericesc și obștesc, vreme de peste 12 ani.

Ca director, conduce seminarul cu iscusință și lasă urme neșterse în inimile elevilor. Ca preot de enorie, dă un suflu de viață nouă bisericii Sf. Gheorghe, pe care o repară și o înzestreaază cu multă strădanie și face din această parohie un centru model de activitate spirituală și samariteană.

În afară de aceasta, energia sa tumultoasă se împarte cu dărnicie în diverse ramuri de activitate culturală și economică în interes obștesc. În bănci populare, cooperative, asociații preoțești locale sau pe țară, preotul Ioan Marina e în frunte. Prin societatea cooperatistă «Ajutorul» face ca preoția să colaboreze cu învățătorii din ținutul Vâlcea cu rezultate strălucitoare.

Deasemenea, el se distinge ca mânuitor de seamă al cuvântului și al condeiului, prin predicile și conferințele ținute și prin activitatea publicistică.

Răposatul Mitropolit Irineu al Moldovei, în timpul retragerii sale din 1944 la Râmnicu Vâlcea, în perioada războiului, a cunoscut activitatea și calitățile preotului Ion Marina și l-a chemat în postul de Arhiereu vicar al Mitropoliei Iașilor.

Rămas văduv, prin decesul soției încă din 1935, preotul Ion Marina adesea își îndrepta cugetul și uneori pașii spre Mănăstirea Frâsinei și alte sfinte locașuri, în care viețuitorii cunoșteau mângăierile singurătății și ale rugăciunii.

I-a fost însă dat ca monahismul să-l primească în Mănăstirea Cetățuia de lângă Iași, în vara anului 1945, primind noul nume de Justinian. După aceasta a fost hirotonisit arhiereu, în catedrala Metropolitană din

Iași. La aceste momente însemnate, la care mi-a fost dat să iau parte și eu, s'a remarcat participarea în mare număr a prietenilor și colaboratorilor săi vâlceni, ca prinos de recunoștință pentru activitatea sa rodnică ce se încheiase acolo, pentru ca apoi această activitate să reînceapă încă cu mai multă amploare în extremitatea de răsărit a țării.

La venirea arhierelui Justinian Vasluiuanu la Iași, situația mitropoliei Moldovei era dezastruoasă, Iașii — o ruină, bisericile în paragină, iar preoțimea desorientată. Moldova întrecăgă sângera de pe urmele războiului hitlerist. Orfanii alergau pe toate drumurile. Sărăcia și bolile adăogau la victimele războiului numeroase alte victime.

Avea însă dreptate bătrânul Mitropolit Irineu, când, s'ăruind a i se da ca nou vicar arhierul Justinian, îl caracterizează că este: «singurul om pe care-l socotesc capabil să facă față situației în care se găsește Sf. Mitropolie a Moldovei». Prea Sfinția Sa întrece chiar speranțele ce i s'au pus pe seamă.

Spirit organizator și plin de inițiativă, gospodar neîntrecut, Arhierul Justinian Vasluiuanu, curând după venirea sa în Moldova, pune ordine în treburile Mitropoliei, aleargă peste tot, reorganizează și după cuvântul apostolului Pavel: muștră, ceartă, îndeamnă, face lucrul Evanghelistului. Mai presus de toate, s'a ocupat de vindecarea rănilor războiului și de ajutorarea copiilor orfani, pentru care moldovenii i-au dat numele de «Părintele orfanilor».

După doi ani de rodnică activitate ca arhieru-vicar, în urma încetării din viață a mitropolitului Irineu, scaunul lui Varlaam și al lui Veniamin Costache devenit vacant, din nou a căpătat strălucire prin alegerea I. P. S. Justinian ca Mitropolit al Moldovei. Alegerea s'a petrecut într'o atmosferă de mare entuziasm, în toamna anului 1947. Ca Mitropolit, pe lângă vechile griji, continuă a se ocupa de reorganizarea vieții eparhiale, de reconstrucția Iașilor, de organizarea asistenței sociale, îndeosebi între studenți.

Dar nu rămâne mult la Iași, căci porțile Patriarhiei se deschid. Octogenarul Patriarh Nicodem trece la cele veșnice în primăvara anului 1948, iar în locul său, la 6 Iunie acelaș an, I. P. S. Justinian este așezat în scaunul de Patriarh al României.

De aci înainte viața sa se înjugă cu destinele întregii Biserici. În vârstă de 47 ani, în plină vigoare a puterilor, alesul nostru Patriarh având o mare experiență de conducere, este omul providențial, adus la cârma Bisericii într'un moment crucial.

Dinamic, vigilent, având o privire ageră, căreia nimic nu-i scapă, I. P. S. Sa sesizează problemele în miezul lor. Stăruie apoi cu o perseverență neclintită în ceea ce se angajează.

Au urmat aproape trei ani de veghe, de sbucium și de trudă încordată.

Acum, după aproape trei ani de Patriarhat, vedem mai bine drumul nou și realizările spre care a pornit Biserica noastră, sub conducerea Prea Fericitului Patriarh Justinian.

În primul rând, Biserica Ortodoxă Română își alcătuiește în Februarie 1949, un nou Statut de organizare, potrivit cu noulle realități ale vieții

noui. Viața bisericească de aci înainte se reorganizează după prevederile acestui Statut.

În activitatea pastorală a preoților se constată o înviorare. Preotul este trezit la o viață nouă și este mai înțelegător al misiunii ce are Biserica în ceasul de față. Spre aceasta s'a ajuns prin îndemnul neîncetat date, prin pastorale și prin cuvântul P. F. Patriarh și a celorlalți Chiriarhi, dar mai ales prin cursurile de îndrumare misionară și socială a preoților și prin conferințele protopopești care sunt o prelungire a cursurilor.

Însăși pregătirea viitorilor preoți a căpătat altă orientare. Spiritul laic a fost îndepărtat din școlile teologice, care acum sunt strâns legate de Biserică.

Acelaș suflu de înviorare se simte și în mănăstiri care se întorc acum spre viața cenobitică, cu munca și rugăciunea organizată în comun. Trei seminarii monahale pregătesc cadrele necesare în viitor.

O mare izbândă și bucurie a fost pentru Biserica noastră întoarcerea greco-catolicilor din Ardeal, amăgiți de violența Romei și alipirea lor la Biserica-Mamă, eveniment petrecut în 1948, pentru care Prea Fericitul Patriarh a depus multe stăruinți și rugăciuni.

Grija sa părintească se îndreaptă și asupra românilor ortodocși din depărtare, expuși rătăcirii între cei de altă credință. Este cazul credincioșilor români din America, ce au rămas de 12 ani fără cârmuire vlădicească. Pentru aceasta în Noembrie 1950 este hirotonisit ca episcop preotul Andrei Moldovan.

Alt obiectiv al activității Prea Fericitului Patriarh este strângerea legăturilor cu celelalte Biserici Ortodoxe, în special cu Biserica Pravoslavnică Rusă.

I. P. S. Patriarh Justinian a fost până acum de trei ori în U.R.S.S., ca sol al Bisericii noastre: întâia oară în 1946, ca Arhiereu Vicar la Iași, în delegația ce însoțea pe Patriarhul Nicodim; apoi în 1948, ca Întâistătător al Bisericii Ortodoxe Române la Conferința Panortodoxă dela Moscova; și a treia oară în Mai 1950, cu ocazia încheierii alianței dintre cele două Biserici în lupta pentru pace.

Biserica Rusă a arătat prețuirea sa pentru P. F. Justinian, între altele prin alegerea sa ca membru de onoare al Academiei Teologice din Moscova.

În raport cu celelalte Biserici, se remarcă legături de prietenie, în deosebi cu Patriarhia Bisericii Ortodoxe din Siria. În anul trecut Sanctitatea sa Patriarhul Alexandru al III-lea al Siriei și al întregului Orient, a decorat pe I. P. S. Patriarh Justinian cu ordinul «Sf. Apostoli Petru și Pavel», cea mai înaltă decorație siriană, pentru activitatea sa pe tărâmul bisericesc, îndeosebi pentru revenirea în masă a greco-catolicilor din Ardeal.

În afară de acestea, o deosebită preocupare a I. P. S. Justinian o formează acțiunea bisericească pentru pace. În Iulie 1948, a semnat la Moscova primul apel pentru pace adresat tuturor creștinilor din lume de reprezentanții Bisericii Ortodoxe, care au participat la conferință. Apoi în Iunie 1950, stabilește cu Biserica Ortodoxă Rusă o convenție de acțiune comună în lupta pentru apărarea păcii.

Biserica noastră a dat o contribuție însemnată la susținerea apelului dela Stockholm pentru pace și în activitatea Comiteului Permanent pentru

pacea din țara noastră, precum și la Congresele ce s'au ținut la Praga și Varsovia. Prin această activitate, preoțimea întreagă și credincioșii noștri au fost treziți la lupta pentru apărarea păcii.

Tot pe linia activității pentru pace și înfrățirea naționalităților conlocuitoare, trebuiesc văzute consfătuirile tuturor cultelor din Țară, prezidate de Prea Fericitul Patriarh Justinian, ce au avut loc în Iunie 1949, și în Decembrie 1950.

Astăzi când sărbătorim a 50-a aniversare a nașterii I. P. S. Patriarh Justinian, salutăm din toată inima aceste înfăptuiri neperitoare ale I. P. S. Sale, dăruite Bisericii Ortodoxe Române.

Se cuvine să luăm pildă de muncă și perseverență dela cel care, mai mult ca noi toți întru osteneli și griji este pentru binele Bisericii.

Incheind aceste cuvinte ne întrebăm:

«Cu ce cununi de laudă vom încununa pre Ierarhul, pre mângâietorul celor necăjiți, turnul creștinătății, pre folositorul Bisericii și marelui sprijinitor, învățătorul și apărătorul cel cald, carele pe toți cei rău voitori i-a rușinat?».

Vom face cunună Verhovnicului nostru numai dacă la snopul realizărilor sale vom adăoga faptele noastre.

Să încredințăm deci pe Prea Fericitul nostru Patriarh Justinian de colaborarea noastră rodnică, precum și de dragostea și recunoștința noastră pentru tot ce a făcut și să-i urăm sănătate și ani îndelungați pentru binele Bisericii și propășirea Patriei.

În numele Bisericii Ruse din București, P. C. Pr. Pavel Statov a spus următoarele:

**Prea Sfințiile Voastre,
Prea Cucernicii Părinți și
Frați, Iubiți Credincioși,**

Biserica Ortodoxă Rusă din București nu poate trece cu vederea sărbătorirea de astăzi a Bisericii Ortodoxe Române, când Întâi Stătătorul ei, Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian împlinește 50 de ani de viață și trei ani dela data când i s'a încredințat în mâini, șorta Bisericii Ortodoxe Române, în noile condițiuni democratice ale Republicii Populare Române.

Biserica Ortodoxă Rusă din București, prin mine, reprezentantul ei, salută Biserica Ortodoxă Română și pe sărbătoritul ei, I. P. S. Patriarh Justinian.

Biserica Rusă nu poate trece cu vederea această solemnitate, pentru că I. P. S. Patriarh Justinian, ca Întâi Stătător al Bisericii Ortodoxe Române, a acordat întotdeauna o atenție deosebită bisericii noastre din București, o deosebită și părintească purtare de grije față de mine, de clerul nostru și de întreaga comunitate creștină rusă din București.

Și fiind o mică parte din marea Biserică Ortodoxă Rusă, biserica Rusă din București, aflată sub conducerea I. P. S. Alexei, Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii, vede cum se adâncesc raporturile prietenești dintre cele două Biserici Ortodoxe. Aceasta se datorește faptului că I. P. S. Justinian, urmând exemplul predecesorului său, patriarhul Nicodim, care,

Înainte de a trece în lumea celor drepti a binecuvântat «calea ce duce spre Moscova» nu a precupețit nici un efort, nu s'a lăsat înfrânt de nici o greutate și a reușit să curețe, să lărgască și să netezească această cale spre binele și bucuria atât a Bisericilor cât și ale popoarelor noastre.

Acum când poporul român își zidește o nouă viață, de dreptate și prosperitate, Biserica Ortodoxă Română, condusă de I. P. S. Patriarh Justinian, tinde să îndrepte inimile și gândurile credincioșilor ei spre idealul evanghelic al binelui general, al păcii în toată lumea, al trăirii în pace și frăție cu toate bisericile ortodoxe. Un strălucit exemplu al acestor strădanii și realizări îl constituie vizitele reciproce dintre Întâi Stătătorii și reprezentanții Bisericilor Ortodoxe, asemenea călătoriei de acum câțva timp, a Înalt Prea Sfințitului Justinian la Moscova, a pelerinajului la Marea Mănăstire Rusă Troițka-Sergheevskaia Lavra, a slujirii împreună cu Înalt Prea Sfințitul Alexei Patriarhul Moscovei și al întregii Rusii și a consfătuirii cu privire la problema participării celor două Biserici la lupta pentru apărarea păcii.

Actul semnat de toți participanții la conferință a întărit colaborarea dintre Biserica Ortodoxă Română pe tărâmul acțiunii comune pentru apărarea păcii, iar conferința ținută a dovedit că ambele Biserici înțeleg la fel problemele ce se pun astăzi ortodoxiei, probleme dintre care unele ne obligă să privim cu sensibilitate mișcările morale, bune în mediul social, iar altele ne cheamă la munca spirituală a câștigării sufletelor omenești pentru evanghelie, ne chiamă să dăm contribuția noastră la realizarea năzuințelor poporului de a-și creia o viață mai bună, de a urma pe o treaptă socială mai înaltă.

Un protoiereu din Moscova, întâmpinându-l pe I. P. S. Patriarh Justinian în biserică sa a exprimat astfel valoarea călătoriei și activității I. P. S. Patriarh la Moscova:

«În vizita pe care Înalt Prea Sfinția Voastră ne-o faceți, vedem mila Domnului trimisă peste noi, căci în comuniune cu I. P. S. Voastră dobândim posibilitatea și simțim și mai profund rudenia spirituală ce ne leagă de poporul român iubitor de Dumnezeu și să ne unim și mai strâns cu el în afirmarea idealurilor ortodoxiei și în apărarea păcii în toată lumea. Trăind intens această comuniune, noi știm că ea izvorăște din credința noastră în Domnul Iisus Hristos, care ne unește cu dragostea sa atotcuprinzătoare, și ca fii ai dragostei Lui, noi tindem neobosit să fim fii ai păcii, căutăm neconținut să trăim în dragoste, neprihăniți, fără să facem deosebirea între oameni».

La rândul nostru exprimăm toată dragostea și recunoștința noastră Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, înțeleptul cărmăciul al Bisericii Ortodoxe Române, dorindu-i sănătate și mulți ani de arhipăstorie, să întărească din ce în ce mai mult raporturile prietenești dintre Bisericile noastre, spre binele întregii Ortodoxii.

P. C. Pr. Ion Irimia, protopopul Raionului Grivița Roșie, a adus omagiul preoțimii din întreaga eparhie, rostind următoarea cuvântare:

Prea Sfințiților Episcopi,
Prea cucernici Părinți și Frați,

Viața oamenilor este încrustată în istorie, atunci când înfăptuirile acestora se încadrează pe linia servirii spre mai bine a societății.

Evenimentele mari sunt legate de prezența acestor personalități care, în libertatea lor de acțiune, constată și înfăptuiesc ceea ce este necesar.

Astfel că, particularitățile caracterului unei personalități influențează destinul unei instituții și chiar al societății.

Influența unor astfel de oameni se exercită numai atunci când condițiile sociale, permit desfășurarea unei activități pe tărâm obștesc.

În acest caz omul devine o forță socială, care determină anumite raporturi și trece dela potențialitate la actualitate.

În fața unei astfel de personalități ne găsim azi — clerul și poporul ortodox din Republica Populară Română — când sărbătorim cu deosebită bucurie, împlinirea a 50 de ani ai Înalt Prea Sfințitului și Prea Fericitului Patriarh Justinian, Întâiul Stătător al Bisericii Ortodoxe Române.

Firul trăirii acestor 50 de ani din viața Înalt Prea Sfințitului Patriarh, ne dă justificarea adevărului, că astfel de prezențe în cursul evenimentelor bisericești și sociale, sunt adevăruri peste care nu se poate trece. Născut acum 50 de ani, pe plaiurile încântătoare care înalță sufletul atunci când le privești de pe piscul Cotoșmanului, Întâiul Stătător al Bisericii noastre coboară dintr-o familie în trecutul căreia de aproape trei secole stau mărturie de vrednici preoți și buni gospodari. Poate că glasul Protopopului Dumitrașcu și al preotului Dumitrașcu din Dejoi, cel spânzurat de turci în ziua de Paște ca oarecând patriarhii Constantinopolului, îndeamnă pe fericita mamă din Cernătești, să-și ducă copilul pe drumul învățaturii de carte bisericească.

Seminarul din Râmnicu Vâlcea verifică și certifică râvna acestui viitor apostol al lui Hristos, și credincios unor bune tradiții își face ucenicia vieții ca învățator sătesc, pentru ca apoi, la vârsta de 23 de ani, să primească taina preoției.

Acum începe apostolatul social pe care tânărul preot de atunci avea să-l săvârșească în frica de Dumnezeu și dragoste de popor.

Preoția îi oferă Înaltului sărbătorit de azi, posibilitatea de a desfășura o activitate care după cuvântul creatorului de disciplină — P. S. Vartolomeu — sună astfel: «corect și râvnitor de bine și de progres» iar «urmele pe care le-ai lăsat la numita pepinieră evanghelică — în calitate de director al Seminarului din R. Vâlcea — nu ți se vor putea șterge de nimeni. Ele vor rămâne vii și pilduitoare în istoria acestei instituții divine și în sufletul nostru».

Muncind cu râvnă, construind și reparând biserici, îndrumând spre folosință obștească elementele tinere, dătător de cuvânt duhovnicesc muncitorilor, constituind societăți de ajutorare frățească între preoți și învățători, popularizând întovărirea prin cooperatie și răspândirea științei prin cămine culturale, viața acestui neobosit lucrător în via Domnului își vede munca apreciată.

Evenimentele se desfășoară cu repeziciune. Cursul istoriei merge înainte. Frământări sociale și calamitățile unui război nefast, ne aduc în pragul unor desfășurări de noi orientări.

Neobositul preot dela Biserica Sf. Gheorghe din R. Vâlcea este chemat la treapta arhieriei fiind — după cuvântul răposatului Mitropolit Irineu — «singurul om pe care-l socotesc capabil să facă față situației în care se găsește Sf. Mitropolie a Moldovei».

Și astfel «la gândul că fiind Arhiepiscopul lui Iisus Hristos, mângăitor și susținător a mii de suflete, de suferinți, nevoiași și năpăstuiți ai vieții acesteia de pe pământ, numai ești al tău pentru că ești soful Bisericii, numai ești stăpân pentru că ești serv al lui Hristos, nu trăiești pentru tine pentru că tu ești un nimic când te socotești pe tine însuși, și totuși tu ești totul, când privești la Cel pe care îl reprezinti și în numele Căruia lucrezi, I. P. S. Patriarh caută a fi ceea ce a fost» celdintâi, adevăratul model de imitat, cu cuvântul, cu petrecerea, cu dragostea, cu credința, cu curăția», (Tim. IV. 12) cât a condus ca arhiepiscop vicar, locotenent de Mitropolit și apoi Mitropolit al Eparhiei Moldovei.

Cel de al doilea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, trece în lumea dreptilor. Pe temeiul așezărilor noastre bisericești, Mitropolitul Moldovei este chemat ca lășăitor al scaunului Patriarhal, și apoi ales în unanimitate Patriarh al Bisericii noastre.

Bisericii Ortodoxe Române îi trebuiau noi orientări, în aceste vremi când vechile orânduirii ale lumii se prăbușesc și noi instaurări vin să pură temelii de nezdruccinat în viața popoarelor, în sensul unei dreptăți sociale și a unei conviețuiri pașnice între fiii aceluiaș Părinte.

Conducând cu dinamism destinele Bisericii, Înalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh Justinian, cheamă cu glas părintesc clerul și poporul să participe efectiv la noile transformări, pentru a nu se elimina prin pasivitate dela acest efort comun.

Păstrând Tradițiile Sfinte și întregul tezaur de credință, Întâiul Stătător al Bisericii Ortodoxe Române pune rânduiala în administrație, reface economia Sf. Patriarhii, stimulează avântul cultural și dă o nouă legislație Bisericii. Opera legislativă creiată din îndemnul Întâiului sărbătorit, dă adevărată precizie termenilor juridici, care trebuiau să stea la temelia legiuirilor bisericești, înlăturând astfel echivocul din învechitele și preținsele legi.

Pe teren cultural, trebuiesc amintite: presa bisericească organizată radical și substanțial, reorganizarea învățământului religios pe linia tradiției bisericești, inițierea cursurilor de îndrumare misionară, tipărirea cărților de ritual și o sere întreagă de lucrări cu caracter religios.

Visul de veacuri al marilor ierarhi este împlinit și astfel la chemarea părintească a Înalt Prea Sfințitului și Prea Fericitului Patriarh Justinian, frații din cealaltă strană a Bisericii strămoșești, vin în brațele părintești ale Bisericii Ortodoxe, frângând cerbicia Romei și înfăptuind actul de reîntregire istorică dela 21 Octombrie 1948.

Românii ortodocși din America, pradă protestantismului și sectarismului, își primesc un conducător, după nouă ani de certuri și destrămare, prin grijea pe care le-o poartă Înalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh.

Orânduirea socială instaurată în țara noastră a creiat noi stări de fapt și deci în mod inevitabil și de raporturi între Stat și Biserică. Datorită înțelepciunii I. P. S. Patriarh și înțelegerii arătată de Forurile Politice, Biserica Ortodoxă Română se conduce de sine, fără a suferi ca în trecut amestecul Statului.

Pe temelul conviețuirii pașnice dintre confesiuni, Întâiulstătător al Bisericii noastre, isbutește pentru prima oară în istorie să întrunească pe șefii cultelor, care cred în același Dumnezeu, în diferite chipuri, și să porceadă frățește la drum pentru binele poporului.

Fiurul de frățietate dintre noi și Biserica Ortodoxă Rusă întrerupt în 1918, este reluat și Înalt Prea Sfințitul și Prea Fericitul Patriarh Justinian pune noi așezări de colaborare cu Biserica Ortodoxă din Uniunea Sovietică. Într'un efort comun, în vederea cheazășuirii unei bune rîndueli în biserici și în lume, Patriarhii Bisericilor Ortodoxe se întrunesc în repetate rînduri la Moscova, unde I. P. S. Patriarh Justinian, reprezintă cu prestigiu Biserica noastră.

Legături tradiționale, dar uitate se reiau între Patriarhia noastră și celelalte Patriarhii Ortodoxe, iar I. P. S. și P. F. Patriarh Justinian, ca și colaboratorii devotați, sunt apreciați elogios și distinși de Bisericile surori, pentru devotamentul pus în vederea păstrării tezaurului dreptei credințe.

Sârguitor pentru binele poporului și îndurerat de o nouă vărsare de sânge, I. P. S. Patriarh Justinian este un luptător neînfricat pentru pace și cheamă neconținut clerul și poporul să apere cuceririle noiei orânduiri sociale din R. P. R.

Toate aceste înfăptuiri care se resfrâng ca o aoreolă asupra Bisericii noastre se datoresc înțelepciunii I. P. S. Patriarh Justinian.

La împlinirea acestor 50 de ani, clerul și poporul drept-credincios din R. P. R., sărbătoresc neobosita muncă și a unui Ierarh, care a străbătut un drum greu, dar plin de cuceriri pentru folosul tuturor, și care poate fi omagiat ca Patriarh al împlinirilor.

Credincios jurământului depus de I. P. S. Sa, a semănat credință în locul îndoelii, nădejde în locul desnădejdei, iubire și pace în locul urei și deaceia cu inimi pline de bucurie, ne-am adunat în fața dumnezeescului Altar, pentru a aduce rugăciuni de mulțumire Celui Prea Înalt pentru cea-stă binefacere trimisă nouă.

Prea Sfințite Theoctist,

Ne adresăm Prea Sfinției Voastre ca celui ce sunteți ales toiaș bătrănețelor și sfetnic cu bun chip, să încredințați I. P. S. Patriarh Justinian prinosul nostru de recunoștință pentru mărețele înfăptuiri pe care le-a adus Bisericii noastre strămoșești.

La împlinirea celor 50 ani de viață, vă rugăm să încredințați pe În-tâiulstătător al Bisericii noastre de întregul devotament al Clerului din Capitală și al Eparhiei Ungro-Vlahiei și de dragostea sa nestrămutată.

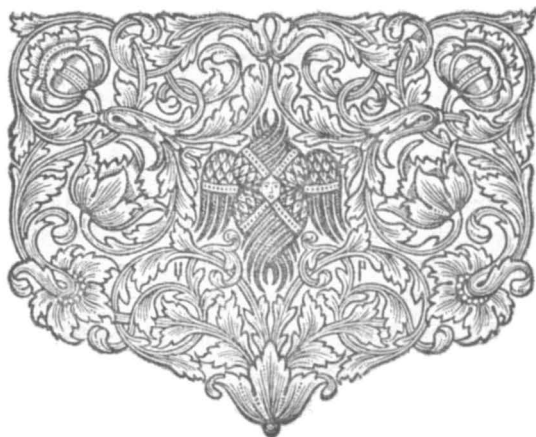
Credincioși nedesmințiți ai dreptei noastre mănturisirii, osârduitori umili în Biserica lui Hristos, noi rugăm pe Cel Atotputernic să ni-L dăruia-scă pe I. P. S. Patriarh Justinian întreg, cinstit, sănătos, îndelungat în

zile, drept învățând cuvântului adevărului». Și-I urăm, din inimile noastre pline de dragoste fiască: Intru mulți și fericiți ani Inalt Prea Sfințite și prea Fericite Stăpâne.

După datina creștinească, au fost depuse la Cabinetul I. P. S. Patriarh frumoase și alese daruri, oferite de salariații Administrației Patriarhale, ai Arhiepiscopiei Bucureștilor și de preoțimea Capitalei. Darurile au fost prezentate de P. C. Pr. Gr. Popescu, dela Biserica Hagiu, care a rostit un cald cuvânt de respectuos omagiu, făcând urări de viață îndelungată și de rodnică păstorire a Inalt Prea Sfințitului nostru Patriarh Justinian.

Sărbătorirea celei de a 50-a aniversare a Intâi-Stătătorului Bisericii noastre a prilejuit o nouă mărturisire a dragostei de care se bucură Inaltul nostru Păstor, în rândurile slujitorilor și închinătorilor sfintelor altare ale dreptei credințe, pentru înțelepciunea cu care cârmuiește Biserica Ortodoxă Română, pe căile drepte statornicite de Mântuitorul nostru.

PREDICĂ-MEDITAȚIE, LA SFÂNTA ZI A BUNEI VESTIRI*)

Cucernicii ascultători,

Când cei ce călătoresc în corăbii, pe nesfârșitele înlinderi ale mării, văd, de departe, un ostrov sau mai multe, ieșind din linia apelor, cu creștetul lor de stânci, de păduri și de locuințe omenești, bucuria lor este: și bucurie și mirare...

Cum se face că, în noianul acestor valuri, în această înfrîntă câmpie mișcătoare, poate să răzbată, pe dedesupt, și să scoată capul ostrovul acesta? Dar marinarii încercați și cărturarii din corabie știu ce să răspundă; acest ostrov și altele mai mici de lângă el însemnează vertebrele unei nevăzute spinării muntoase, pe care în vremurile vechilor frământări ale pământului, apele au acoperit-o și o acoperă și azi. Deabia vârfulurile cele mai înalte au mai rămas deasupra și ele s'au prefăcut, cu vremea, în ostroave rodnice, împodobite cu livezi și cu păduri, iar mai târziu au fost descoperite de călătorii de pe mare, și făcute popasuri pentru corăbiile lor. Este un sistem întreg muntos, nevăzut pentru ochii celor ce călătoresc, dar întins departe, sub împărăția apelor și puternic înfipt în măruntaele pământului.

Ostrovul cel înflorit, care bucură și încântă pe cel din corabie, este un semn cu tâlc cunoscut celor cunoscători și este biruința, deasupra apelor, a tatnicilor munți, ascunși în adâncimile albastre, de mil și mil de ani.

* * *

Cucernicii ascultători,

Spre aceste ostroave risipite în nesfârșirea oceanului și spre o nimerită comparație, ne îndreaptă credința și cucernicia noastră, azi, când privim, când medităm la faptul petrecut în micul și necunoscutul Nazaret, acum aproape două mil de ani.

*) Predică rostită la Catedrala Sf. Patriarhiei, Duminică 25 Martie 1951, ziua Bunei Vestiri.

Nazaretul era târgușorul cel mai prizărit din toată Galileia și Galileia era ținutul cel mai smerit din tot pământul Făgăduinței. Iar Maria, logodnica lui Iosif, era mărgăritarul necunoscut de nimeni, afară de Dumnezeu și ascuns sub înfățișările celei mai modeste stări sociale. Este adevărat că letopisețele străbune, păstrate în templu de leviți, știau și mărtăriseau că și Iosif și Maria, coborau prin veacuri, din palat regesc și din coapsele regelui David. Dar, de atunci trecuseră o mie de ani. Urmașii lui David erau acum oameni sărmant, meseriași și muncitori, și nimeni, din Israel, în vremea aceea, n'ar mai fi gândit despre Iosif și despre logodnica lui: „aceștia sunt os din osul lui David“.

Dar cu toată umilința socială a Mariei, strănepoata regelui David, și cu toată obscuritatea vieții sale de fecioară, totuși înaintea științei, a puterii și a milostivirii lui Dumnezeu, Maria era — în nesfârșirea smerenței sale — tocmai ca acele insule fericite, încununate cu păduri, care ne bucură și ne miră, în nesfârșirea oceanului. Această insulă fericită era, pentru pronia dumnezeiască, piscul profeților de altă dată, era culmea așteptărilor și a nădejdiilor lui Israel, era vârful cel mai înalt al planurilor și binecuvântărilor divine, nevăzute pentru ochii omenirii, dar vast întinse și neclintite, sub oceanul Sfințelor Scripturi.

În umilul cămin al lui Iosif dulgherul din Nazaret, Maria era crinul feciorelnic, păstrat de Dumnezeu pentru îndeplinirea planului mântuirii noastre. Tot atât de umil, ca atelierul lui Iosif era și târgușorul Nazaret. Era umil, fiindcă nu cuprindea nici palate și nici oameni bogați. Dar era și este și azi drag Domnului. Sunt puține locurile de pe pământ care să reverse în sufletul călătorului, atâta pace și atâta desfătare cât revarsă Nazaretul. Ne aducem aminte de o zi de Aprilie — foarte apropiată de ziua de 25 Martie — când Nazaretul, cu căsuțele lui albe, cu chiparoșii săi svelți ca niște futoare, cu terasele lui, pridi-dite de triști și de narcisi, ne-au ridicat sufletul, pe aripile evlaviei, spre Nazaretul cel de altădată și spre Prea Sfânta Fecioară, adăpostită atunci sub acoperțișul casei lui Iosif.

La fântâna Sfintei Fecioare — adică la aceeași fântână la care cobora Miriam, odinioară, cu amfora pe umăr — am poposit și noi și am binecuvântat pe Cel ce adapă sufletele noastre, din izvoarele Sfințelor Evanghelii și ale Providenței Sale iubitoare de oameni.

În acest Nazaret al Binecuvântării, Îngerul Gavriil, trimis a fost de Dumnezeu ca să binevestească strănepoatai lui David îndeplinirea profeției lui Isaia: „Iată fecioara va avea în pântece și va naște fiu și vor chema numele lui Emanuîl, care se tâlmăcește: cu noi este Dumnezeu“ (Isaia, 7, 14).

Suntem neputincioși să ogîndim în mintea noastră și să măsurăm cu evlavie noastră, înălțimea și adâncimea planurilor lui Dumnezeu.

Din cea mai disprețuită țărișoară a lumii vechi și din orășelul cel mai neluat în seamă și poate din căminul cel mai sărac din Nazaret era să se ridice, peste lume și peste veacuri, soarele dreptății, al iubirii de oameni și al desrobirii noastre sufletești.

Uimiți și zguduiți, vom zice deapăruri cu Sf. Pavel: „O adâncime a bogăției și a înțelepciunii și a științei lui Dumnezeu! Cât sunt de nepătrunse judecățile lui și cât de neurmăte căile lui” ! (Romani XI, 33).

Însăși Prea Curata Sfânta Fecioară este ulmită și zguduită. Dar în sfânta sa nevinovăție și înțelepciune, ea găsește minunatul răspuns, pe care îl amăriră și oamenii și îngerii: „Iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău” (Luca I, 38).

Deabea mai târziu, când Sfânta Fecioară vine în casa rudei sale Elisabeta - cea care era să nască pe Sf. Ioan Botezătorul - deabia mai târziu, Sfânta Fecioară, ridicată sufletește de puterea Sfântului Duh, lasă Bisericii și întinilor noastre acest imn care încheie în sine tot înțelesul venirii Mântuitorului pe pământ și toată măreția Istoriei Creștinismului:

„Mărește sufletul meu pe Domnul,

„Și s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu,

„Căci a căutat spre smerenta roabei sale.

„Că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

„Că mi-a făcut mie mărte cel puternic și sfânt este numele lui.

„Și mila lui în neam și în neam, spre cel ce se tem de el.

„Făcut-a lucruri tari cu brațul lui; rispit-a pe cei mândri în cugetul întinilor lor.

„Răsturnat-a pe cei puternici de pe tronuri și a înălțat pe cei smeriți.

„Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați și a scos afară, deșerți, pe cei bogați” (Luca I, 46-53).

Ne dăm seama prea bine, și cel ce știm mai multă carte și cel ce știm mai puțină, că acest imn al Sfintei Fecioare este un rezumat al Istoriei lumii, de două mil de ani încoace și prin urmare cea mai măreață profeție.

Cel ce s'a născut—prin minune și prin cuvârșitoare iubire dumnezeiască—din sânul Prea Curatei, adică Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, era să fie, divinul Reziditor al lumii pământești. A binevoit să coboare între noi, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, ca să restabilească pe omul prăbușit și rob păcatului. A petrecut cu noi, ne-a dat învățătură, minuni și patima lui, mântuitoare nouă. A biruit moartea, a întemeiat Biserica și ne-a îmbrăcat cu puterea Sf. Duh.

Toată această perspectivă a mântuirii noastre, azi, în această Sfântă zi a Bunei Vestiri, se străvede prin ostrovul Nazaretului, prin

icoana sfântă smerită a Mariei Prea Curate, ştiută numai de îngeri şi ascunsă în umbra naramzilor din grădina dulgherului Iosif.

Odinloară, a exclamat însuşi Mântuitorul: „Te laud pe Tine, Părinte, Doamne al cerului şi al pământului, că ai ascuns acestea de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pruncilor... (Matei XI, 25).

Privind şi noi, cu inimă cucernică, spre Nazaretul de acum două mii de ani, dar înţelegând că grădinile lui de odinioară sunt azi, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, strămutate la ceruri, vom zice cu Sfântul Arhanghel şi cu toată Biserica: „Născătoare de Dumnezeu, Fecloară, bucură-te, ceea ce eşti plină de dar! Marie, Domnul este cu tine! Binecuvântată eşti tu între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre“.

* * *

Cucernici ascultători, cu mulţi ani în urmă, în biserica noastră, s'au ridicat câţiva clerici, cari sub influenţa unor învăţători străine ar fi dorit să ne convingă că n'ar mai trebui să chemăm, în rugăciunile noastre, pe Prea Mărita, Prea Curata, Prea Nevinovata, Slăviţa Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea şi pururea Fecloară Maria. S'au pornit atunci multe discuţii şi destulă turburare. Dar lumina a strălucit în întunec şi întunericul nu a cuprins-o. În zilele acelea, am zis şi eu, într-o lucrare de lămurire teologică: „Cine crede că Iisus Hristos este Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Fiul Tatălui, prin care toate s'au făcut, pogorât din ceruri şi intrupat dela Duhul Sfânt şi din Maria Fecloara, acela va tubi, va slăvi şi se va închina până la pământ tronului de crini şi trandafiri în care Atotputernicul a binevoit să se odihnească — pentru dragostea şi mântuirea noastră — nouă luni de zile! Cine crede şi primeşte preexistenţa din veac şi dumnezeirea Fiului, acela înţelege şi cu inima şi cu mintea că Iisus Hristos nu putea să se nască decât dintr-o fecloară şi că, născându-se, trebuia să lase sânul floarelor omeneşti nedesfăcut şi virginat...“

„Biserica noastră ortodoxă, ca să privească şi să cinstească măreţea taină a naşterii Mântuitorului lumii, din fecloară, a urcat trepte de suavă şi de înaltă poezie. Dar oricât de strălucită ar fi închipuirea imnologilor, ori cât de bogată în flori şi în icoane ar fi grădina unde cultivăm laudele Prea Curatei, ce închipuire, ce laude şi ce închinăciuni vor putea covârşi vreodată dragostea şi recunoştinţa noastră, faţă de Malca şi de Mireasa Dumnezeiescului Împărat! Când oare va content Biserica drept credincioasă să slăvească şi să cânte pe Născătoarea de Dumnezeu?

„Bucură-te chemarea lui Adam celui căzut!

„Bucură-te izbăvirea lacrimilor Evei!

„Bucură-te înălțime, întru care cu anevole se suie gândurile omenești !

„Bucură-te adâncime, care nu te poți lesne vedea nici cu ochii trupești !

„Bucură-te că ești scaun împăratului !

„Bucură-te că porți pe Acela ce poartă toate !

„Bucură-te steaua care arată Soarele !

„Bucură-te pântecele dumnezeieștii întrupări !

„Bucură-te prin care se înnoește făptura !

„Bucură-te prin care prunc se face Făcătorul !

„Bucură-te Mireasă, pururea Fecloară !

Astăzi, când Dumnezeu ne învrednicește să serbăm, încă odată, ziua prea fericită în care Mântuitorul lumii vine printre noi, — „carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a pogorât din ceruri și s'a întrupat, dela Duhul Sfânt și din Maria Fecloara și s'a făcut om”, — astăzi, să adunăm, la picioarele Celei mai cinstite decât Heruvimii și mai mărite fără de asemănare decât Serafimii, toate gândurile și toată simțirea noastră și, preamărindu-o în cântece duhovnicești și preamărindu-o în graiul sfinților poezi bisericesti, s'o rugăm pe Maica noastră prea bună, să se roage pururea pentru noi, să mângâie și să întărească obștia noastră creștină, și în veci, să fie sfânta noastră solitoare, înaintea : Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh ! Amin !

Gala Galaction

CONSILIUL MONDIAL AL PĂCII

În zilele de 21—27 Februarie a. c., s'au desfășurat la Berlin lucrările Consiliului Mondial al Păcii, care, precum se știe, a fost ales de cel de al doilea Congres al Partizanilor Păcii, ținut în urmă cu câteva luni la Varșovia. Acest Consiliu cuprinde în sânul său atât pe reprezentanții țărilor membre ale O.N.U. și ai acelor ce nu au delegați în O.N.U., precum și pe reprezentanții din țările care sunt încă dependente și coloniale.

Astfel, împuterniciții a 80 țări, strânși laclaltă într'un oraș, din care odinioară în repetate rânduri au răbufnit flăcările războiului, au afirmat acum cu tărie și au pecetluit într'o conglăsură deplină dorința de pace a popoarelor lor. Mai mult decât atât: la sfârșitul lucrărilor, Consiliului Mondial a luat hotărâri de o însemnată covârșitoare pentru traducerea în fapt a acestei dorințe. Este vorba, printre altele, de **Apelul privitor la încheierea unui pact al păcii și de Rezoluția privitoare la Organizația Națiunilor Unite.**

Istorică întrunire dela Berlin de a lupta împotriva războiului, și-a dovedit, prin temeinicile hotărâri luate, cât de mari și de felurite sunt mijloacele cari îi stau la îndemână pentru apărarea păcii. Totodată s'a putut vedea că mișcarea partizanilor păcii nu rămâne pe loc, ci ea crește în fiecare zi și a căpătat tot mai mare avânt în rândurile sutelor de milioane de oameni hotărâți să-și apere viața, căminurile și pacea.

Intr'adevăr, Apelul dela Stockholm, prin adeziunea oamenilor cinstiți de pe toată suprafața pământului, fără deosebire de rasă, de credință religioasă, de idei politice ori nivel cultural, și-a dovedit puterea sa uriașă, izbutind să oprească până acum brațul ucigașilor, pregătiți să arunce bomba atomică. Iureșul pentru strângerea de semnături pe acest Apel, a călît în fiecare om cinstit voința lui de luptător pentru pace. Cele 500 milioane de oameni, care au iscălit anul trecut, Apelul dela Stockholm, au arătat că n'au dat numai o adeziune simbolică, ci că s'au prins cu toată inima într'o luptă care cuprinde **asi întreaga lume: mărșă la luptă pentru pace.**

Noul **Apel al Consiliului Mondial al Păcii**, prin care popoarele lumii sunt chemate să ceară încheierea pactului păcii, întruchipează năzuința obștească a sutelor de milioane de oameni, dornici să vadă marile puteri adunate în jurul aceleiași mese spre a discuta, fără amenințări și fără uneltiri vrăjmășe, toate acele chestiuni de delegarea cărora atarnă pacea

lunii. «Răspunzând năzuințelor milioaneilor de oameni din întreaga lume, — glăsuește acest Apel — oricare ar fi părerea lor asupra cauzelor care dau naștere primejdiei unui nou război mondial; în numele întăririi păcii și asigurării securității internaționale, cerem încheierea unui pact al păcii între cele cinci mari puteri: Sta'ele Unite ale Americii, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Marea Britanie și Franța. Vom considera refuzul guvernului oricăreia dintre marile puteri de a se întruni în scopul încheierii unui pact al păcii, drept o dovadă a intențiilor agresive ale acestui Guvern. Chemăm toate țările iubitoare de pace să sprijine cererea cu privire la încheierea acestui pact al păcii, deschis tuturor statelor... Chemăm pe toți oamenii de bună credință și toate organizațiile, care se străduiesc să înfărească pacea, să-l semneze».

Precum se vede, în câteva fraze scurte, de o uimitoare limpezime, acest Apel este menit să înlăture orice ascunziș și orice bănuială nedreaptă, ținând doar să descopere pricinile primejdiei, deosebit de amenințătoare în vremea din urmă, care poate să târască lumea într'un nou război.

Se știe că cele cinci mari puteri, din motive lesne de înțeles, dețin în mâinile lor și pacea și războiul. De ele atârnă deslănțuirea unui nou război mondial, dar tot de ele atârnă și întărirea păcii în lume, pentru că ele dețin în mâinile lor cele mai mari mijloace, atât pentru una, cât și pentru cealaltă.

Fără îndoială, însă, primejdia pornește numai din tabăra celor dornici ca omenirea să fie iarăși scăldată în sânge, iar pământul să fie din nou presărat cu ruini, adică din partea celor setoși de bogăție și pentru care războiul nu însemnează pierdere, ci numai câștig. Dar tocmai pentru a înșela popoarele care se împotrivesc uneltirilor lor ucigăse, ațâțătorii la războiu bârfesc neconținut popoarele iubitoare de pace și se străduiesc să le înfățișeze propria lor politică de agresiune drept o politică de pace, iar politica popoarelor iubitoare de pace drept o politică de agresiune. Iată pentru ce darea în vileag a ațâțătorilor la războiu și desvăluirea uneltirilor lor dușmănoase, dobândește în clipa de față o însemnătate covârșitoare. În acest chip, Apelul privitor la încheierea pactului păcii este cel mai puternic mijloc de demascare a ațâțătorilor la războiu, dar în același timp este și o nouă cheazășie, prin fapte vădite, pentru o înțelegere trainică a celor care doresc cu adevărat pacea și luptă cinstită pentru apărarea ei. Iar chemarea îndreptată către oamenii de bună credință și către toate organizațiile, care se străduiesc să întărească pacea, ca să semneze acest Apel, va însuflă din nou sute de milioane de oameni, care vor dovedi că el a avut un răsunet viu și a găsit un sprijin uriaș în sânul maselor populare din toate țările și din toate continentele, dându-le o nouă încredere în biruință.

Cealaltă hotărîre a Consiliului Mondial al Păcii și anume Rezoluția privitoare la O.N.U., nu poate fi despărțită de Apel. Ținând seama că O.N.U. a fost creiată ca un scut pentru menținerea păcii, ca atare ea nu trebuie prefăcută într'o unealtă de războiu, într'un mijloc de deslănțuire a unui nou măcel în lume, fiindcă atunci ea încetează să mai fie o organizație mondială de națiuni egale în drepturi, menită să asigure pacea și libertatea tuturor popoarelor. Deaceia, popoarele iubitoare de pace privesc cu durere faptul că O.N.U. n'a răspuns la Apelul celui de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, ca și cum propunerile pentru menținerea păcii a sute de milioane de oameni, n'ar privi-o. În fața acestei stări de lucruri, Consiliul Mondial al Păcii a hotărît să trimeată o solie deplin împuternicită, care să ceară Organizației Națiunilor Unite:

1. «Să examineze diferitele puncte ale Apelului Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, precum și diferitele rezoluții ale Consiliului Mondial al Păcii și să-și exprime părerea în legătură cu ele;

2. «Să revină la rolul ce i-a fost fixat de Chartă spre a deveni un for pentru înțelegerea între Guverne și nu unealtă a vreunui grup dominant».

Ca să înțelegi un fapt istoric este nevoie să ții seama de împrejurările politice, economice și sociale în care s'a petrecut, de interesele celor care au luat parte la desfășurarea lui și de felul cum a fost privit de cei care au stat în afară și departe de el. Numai așa poți avea o înțelegere dreaptă și o înfățișare deplină: înlăturând tot ceia ce este de prisos și nu are legătură directă cu faptul în sine. Judecând astfel atitudinea pe care a avut O.N.U. în vremea din urmă, ne putem da seama cât de greșit este drumul pe care a apucat și cât de mult vrea să înșele istoria contemporană prin măsurile și atitudinile ei fătarnice. Rezoluția Consiliului Mondial al Păcii are menirea să reamintească O.N.U., datoria care îi impune să revină la rosturile ce i-au fost statornicite dintru început, de apărătoare a păcii în lume, iar nu de unealtă de războiu întru popoare.

Ca o incununare a lucrărilor sale, Consiliul Mondial al Păcii, în afară de alte hotărîri și măsuri, care aplicate și duse la îndeplinire vor dovedi cât de mari și cât de felurite sunt mijloacele de luptă pentru înlăturarea primejdiilor de războiu, se află și Rezoluția chestiunilor organizatorice și asupra lărgirii mișcării pentru pace. La punctul 3 al acestei Rezoluții se află următoarea hotărîre:

«Este important să fie adusă la cunoștința Bisericilor rezoluțiile adoptate la actuala sesiune a Consiliului și să solicite sprijinirea acestor rezoluții de către ele. În numele Biroului, președintele Joliot Curie a adresat celor mai înalte instanțe bisericești o scrisoare în care le aduce la cunoștință rezoluțiile celui de al doilea Congres Mondial în chestiunea dezarmării. Câteva răspunsuri primite la această scrisoare arată interesul pe care l-a stărnit această comunicare».

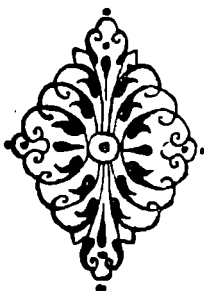
După cum vedem, țelurile mișcării pentru pace și mijloacele pe care înțelege să le folosească pentru atingerea lor, sunt atât de drepte, atât de cinstite și de limpede înfățișate în Apelul și Rezoluțiile amintite, încât ele trebuie să fie dreptarul fiecărui stat și popor, călăuza fiecărui om care mai simte în pieptul său bătând o inimă curată.

Măsurile menite să întărească legăturile partizanilor păcii cu alte mișcări și așezăminte obștești care lucrează în folosul păcii, chemarea adresată cărmuitorilor diferitelor Bisericii și culte religioase, conferințele internaționale ce sunt inițiate pe ramuri și probleme, toate acestea vor ajuta, fără îndoială, la preîntâmpinarea unui nou războiu și vor face ca dreptatea să birue răul, iar pacea să învingă ura și dușmânia.

Ca slujitori ai Bisericii și ca propoveduitori ai dreptei credințe, preoții noștri au datoria sfântă să nu cruțe nici o osteneală și să nu se abată dela chemarea ce li se face de a rămâne statornic alipiți de cei ce făuresc pacea și pe care Mântuitorul Hristos i-a binecuvântat, numindu-i «fii ai lui Dumnezeu».

Incadrarea loială a Bisericii Ortodoxe Române — în urma hotărîrei Sfântului Sinod și sub îndrumarea Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian — în marea tabără a luptătorilor pentru pace a răspuns și îndatoririlor ei doctrinare, dar și așteptărilor preoților și credincioșilor ortodocși. Deaceia clerul și dreptcredincioșii sprijină din toate puterile hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii, și alături de ceilalți apărători ai păcii, vor lupta neîncetat pentru biruința și domnia păcii în lume.

GLASUL BISERICII

INDEPLINIREA PLANULUI DE STAT PE 1950 IZVORUL BIRUINTELOR DE MÂINE

Spre deosebire de alte dăți, când sub regimurile trecute, lucrările mari de Stat, cedate în condițiuni oneroase diferitelor trusturi străine, sau diferitelor societăți particulare interne, deveneau sursă de îmbogățire rapidă pentru politicienii veroși și lipsiți de patriotism și când ele erau ținute în ascuns marilor masse ale poporului, acestea neputând lua cunoștință decât atunci când izbucnea vreun scandal în jurul lor, astăzi, economia țării este planificată și dirijată în vederea obținerii unor rezultate cât mai bune. Planurile de Stat, cărora li se dă cea mai largă publicitate, ajung în felul acesta la cunoștința masselor largi ale lumii muncitoare, care este chemată să ia cunoștință de ele, să-și adune toate forțele și să desfășoare o muncă plină de elan patriotic pentru realizarea și depășirea lor. Tot astfel se întâmplă și cu rezultatele planurilor de Stat: ele se aduc deopotrivă la cunoștința masselor lumii muncitoare, ca un omagiu al muncii lor și ca o constatare despre ceea ce este în stare să realizeze o societate socialistă pentru binele și progresul oamenilor și pentru îmbunătățirea condițiunilor de trai. Societatea Socialistă nu ascunde nimic masselor largi ale lumii muncitoare, deoarece în concepția socialistă tot poporul alcătuiește o mare familie, în care, de munca și sânguința fiecăruia depinde binele tuturor, depinde prosperitatea Statului și odată cu ea ridicarea standardului de viață al lumii muncitoare.

În țara noastră dirjgarea socialistă a economiei naționale nu are un trecut prea îndepărtat. Am avut până acum două planuri anuale de Stat, iar cu începere dela 1 Ianuarie 1951 am început primul nostru Plan Cincinal. Rezultatele primelor noastre două Planuri anuale de Stat au fost însă atât de mărețe, încât ele au constituit cu adevărat etapele pregătitoare și bazele Planului nostru Cincinal de Stat. Este destul să citim comunicatul Comisiunii de Stat a Planificării asupra executării Planului de Stat pe anul 1950, pentru ca să ne convingem de aceasta.

Planul producției globale pe anul 1950 a fost îndeplinit și depășit în toate sectoarele economiei naționale. S'au depus eforturi considerabile pentru întărirea și dezvoltarea sectoarelor — cheie ale economiei naționale — industria extractivă, siderurgică și de mașin-unelte. În ce privește toată această industrie, Planul de Stat a fost îndeplinit în proporție de 104% și s'a realizat peste prevederile planului o însemnată cantitate de gaz metan, minereu de fier, cocs metalurgic, fontă, oțel trase, trolii de foraj, tractoare, semănătoare, etc. S'au realizat strunguri de tip nou, mașini de mortestat, de rectificat, de alezat și frezat, precum și mașini pentru fabricarea rulmenților, ciocane mecanice, etc. Nenumărate feluri de mașini și de unelte care mai înainte se importau din țările capitaliste pe valută forte și pe concesiuni de exploatare a bogățiilor solului și subsolului nostru, astăzi se fabrică în serie în fabricile și uzinele noastre. Muncitorii din Republica Populară Română pot fi, pe bună dreptate, mândri de munca lor și de realizările lor mărețe, care, sub îndrumarea plină de solicitudine a Partidului Muncitoresc Român, garantează independența economică a Patriei noastre.

În agricultură succesele obținute au fost tot atât de mari. Gospodăriile agricole colective, al căror număr a depășit la sfârșitul anului cifra de 1000, ca și gospodăriile agricole de Stat, datorită griii deosebite care s'a depus cu ocazia pregătirii ogoarelor, selecționării semințelor, muncii mecanizate și întrebuițării metodelor agrotehnice sovietice, s'au găsit în fruntea tuturor în ceea ce privește bogăția recoltelor obținute. Cu toată seceta care a bântuit în multe regiuni, recolta globală a principalelor culturi a depășit nivelul anului 1949. Recolta cerealelor panificabile a atins față de 1949 un nivel de 60%, cea a leguminoaselor pentru boabe 128%, cea de orez 332%, iar cea de bumbac 340%.

Rezultatul practic al realizărilor Planului de Stat pe anul 1950 nu a întârziat să se facă adânc simțit de toată lumea muncitoare. Comunicatul arată că prețul de cost al producției industriale, în prețuri comparate, a scăzut pe întreaga industrie cu 6% față de 1949. Deasemenea s'a dat o atenție deosebită în tot cursul realizării Planului, industriilor producătoare de bunuri de consum, care au pus la dispoziția masselor muncitoare tot mai multe, mai bune și mai ieftine mărfuri, îmbunătățindu-le neîncetat traiul. Prin rețeaua comerțului de Stat și cooperatist s'a pus la dispoziția populației mărfuri în valoare de 230 miliarde de lei, față de 159 miliarde lei în 1949.

Planul de Stat a avut în vedere ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii și din punct de vedere cultural. Statul a cheltuit,

pentru aceasta 45,5 miliarde lei, ceea ce a făcut ca salariul social al masselor muncitoare să se ridice cu 26,6% față de cel nominal. S'a mărit numărul școlilor, burselor, căminelor și internatelor, al spitalelor și centrelor de asistență medicală în centrele muncitorești și au fost trimiși la odihnă cu 31% mai mulți salariați ca în 1949. Locuințe muncitorești noi au fost clădite și puse la dispoziția oamenilor muncii și numărul bibliotecilor populare și al caravelor cinematografice s'a înmulțit deasemenea considerabil.

Mărețele realizări înfăptuite de Planul de Stat pe 1950 au necesitat sporirea numărului salariaților cu 430.000, față de anul 1949. Dintre aceștia 230.000 sunt numai muncitori.

Dar Planul de Stat pe 1950 a mai scos în evidență încă două lucruri de foarte mare însemnătate: noua atitudine față de muncă a patriotului român și alianța din ce în ce mai strânsă între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. În tânăra, dar viguroasă Republică Populară Română munca nu mai este considerată ca o pacoste, ca un blestem, sau ca o chestiune care privește numai o clasă inferioară socială, ci ea a fost ridicată la rangul de virtute, de glorie și de eroism. Decorarea de către Guvern a celor ce s'au distins în producție, vine să confirme întru totul aceasta. Pe de altă parte legătura tot mai strânsă între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, a îngăduit din ce în ce mai mult posibilitățile de exploatare ale chiaburimii. Îndeplinirea Planului de Stat pe anul 1950 ne-a arătat că de acum înainte soarta și viitorul scumpei noastre Patrii se găsesc în mâinile celor ce muncesc.

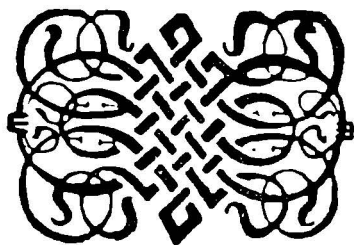
Iată de ce împlinirea Planului de Stat pe 1950, devine un izvor al biruințelor noastre de mâine. Împlinirea lui a verificat puterile de muncă ale muncitorimii noastre, a verificat capacitatea de producție a industriei noastre, a arătat că poate realiza o agricultură mecanizată și îndrumată după cele mai înaintate metode agrotehnice sovietice și mai presus de toate ne-a dat posibilitatea să înțelegem până la ce grad se poate ridica nivelul de trai material și cultural al lumii muncitoare dela noi, premise cum nu se poate mai favorabile pentru primul nostru Plan Cincinal.

Biserica ortodoxă română nu privește lipsită de interes toate aceste realizări. Ea este Biserica poporului, se găsește în slujba poporului, iar idealul de o viață mai bună a oamenilor muncii îi este și ei tot atât de scump. S'ar părea că în procesul acesta economic, care se desfășoară febril sub ochii noștri, ca o salutare plină de entuziasm a Planului Cincinal, ea nu are nici un rost. Și totuși, nimic mai greșit decât aceasta. Munca Bisericii își are specificul ei, specific ce se conjugă minunat cu eforturile forurilor conducătoare ale lumii

muncitoare. Prin preoții ei, slujitori ai altarelor, dar și ai credincioșilor în mijlocul cărora se găsesc, Biserica este chemată să ducă munca de lămurire a acțiunilor întreprinse de Regimul nostru de Democrație populară, pentru realizarea binelui social. Ea este chemată ca, prin munca de lămurire pe care o duce zi de zi, să creieze înăuntrul țării, condițiunile psihologice favorabile muncii creitoare și să lupte pentru a afirma în afara țării, laolaltă cu toate popoarele doritoare de liniște și de pace hotărîrea dărză de a realiza cântarea cetelor îngerești dela nașterea Pruncului în ieslea dela Betleem !

„PE PĂMÂNT PACE, INTRE OAMENI BUNĂVOIRE“.

SECȚIA CULTURALĂ

ÎNSEMNĂTATEA SFINTEI LITURGHII PENTRU VIAȚA CREȘTINĂ

MATERIAL CATEHETIC ȘI OMILETIC PENTRU EXPLICAREA SFINTEI LITURGHII

1. Ce valoare și însemnătate are slujba Sfintei Liturghii pentru viața creștinului în comparație cu celelalte sfinte slujbe ?

Sfânta Liturghie, slujba jertfei creștine, este cea mai însemnată dintre toate slujbele sfinte ale Bisericii noastre. Așa precum jertfa de pe cruce a Mântuitorului a fost punctul culminant al lucrării Mântuitorului în lume și totodată faptul cel mai de căpetenie din istoria sfântă a mântuirii, tot așa și sfânta Liturghie care înoește și înveșnicește pe pământ acea jertfă, este centrul, încoronarea și desăvârșirea tuturor celorlalte slujbe sfinte prin care aducem laudă și mulțumire lui Dumnezeu.

Ea este totodată și singura slujbă creștină întemeiată de Mântuitorul însuși. Toate celelalte slujbe care se săvârșesc înaintea ei, ca Vecernia și Utrenia, sunt ca un fel de pregătiri pentru sfânta Liturghie. În ele aducem lui Dumnezeu numai rugăciune de cerere, ori laudă, mulțumire și slăvire ; pe când în sfânta Liturghie îl aducem, pe lângă acestea, ceva mai mult. Îl aducem *jertfă*, care este cea mai înaltă formă de cinstire și preamărire a lui Dumnezeu. Ori, valoarea, prețul sau vrednicia acestei jertfe este neîntrecută, dacă avem în vedere că Cel ce se jertfește într'însa este Hristos însuși, Arhiereul desăvârșit, „cuvios fără răutate, fără pată, osebit de cei păcătoși și mai înalt de cât cerurile“ (Evrei VII, 26) și că darul nostru de jertfă este tot ce s'ar putea aduce mai de preț lui Dumnezeu : însuși Trupul și Sângele neprihănit și neprețuit al Fiului Său, adică tot ce a creiat Dumnezeu mai sfânt, mai curat și desăvârșit, singurul dar vrednic de măreția și sfințenia lui Dumnezeu.

Deaceia precum zicea Simeon, arhiepiscopul Tesalonicului, nu este altceva mai de folos nouă și mai iubit de Dumnezeu, ca jertfa aceasta, pentru că este lucrarea Lui (a Mântuitorului) și înălțarea oamenilor și părtașie a Lui cu noi...

Deci mai presus decât toată rugăciunea și lauda, se cade a ne griji de lucrarea aceasta a Liturghiei, căci pentru ea este toată rugăciunea și de cele mai multe ori în zilele vieții noastre pe ea s'o săvârșim" (*Despre preoție*, în trad. rom. cu titlul *Tratat asupra tuturor dogmelor credinței ortodoxe*. Buc. 1865 pag. 353).

2. Ce folos și câștig sufletească avem luând parte la Sfânta Liturghie?

Rândulala Sfintei Liturghii este, pentru cine o urmărește, cu luare aminte și cunoaște înțelesul ei, o adevărată școală de învățătură creștină, o bogată comoară de învățăminte, la îndemână și pe înțelesul tuturor.

Întrînsa creștinul găsește învățătura de credință a Bisericii, fie sub forma prescurtată a Crezului, fie în cuvintele cântărilor și ale rugăciunilor din care e alcătuită această rândulală. Găsim apoi părți din Sfânta Scriptură, în citirile din Apostol și din Sfânta Evanghelie, în nenumăratele versete și cuvinte din Biblie presărate din belșug în rugăciunile și cântările sfinte, precum și în tâlcuirile Sfinților Părinți din Cazanii sau în predica rostită de preot.

Dar, mai presus de orice, găsim în rândulala Sfintei Liturghii însăși istoria sfântă a mântuirii noastre, închipuită prin semnele văzute, care alcătuiesc sfânta slujbă. Toate cele ce se săvârșesc, se cântă și se rostesc în timpul sfintei Liturghii ne duc cu gândul la Hristos Domnul, pentru că în ele îl vedem închipuit pe El și întreaga Lui lucrare mântuitoare. Luând deci parte la sfânta Liturghie, petrecem împreună cu Iisus, ascultăm glasul Lui, suntem aproape de Dânsul, iar dacă ne și împărtășim, ne unim cu el; El petrece între noi și noi întru El (Ioan VI, 56).

3. Cum se explică puterea deosebită a rugăciunilor făcute în timpul Sfintei Liturghii.

Apropierea de Domnul care e de față cu trupul pe Sf. Masă, ne dă putere și nădejdi nebănuite, așa cum dădea sfinților Apostoli și Ucenici, după Înviere. El se roagă împreună cu noi; El însuși mijlocește pentru noi în fața lui Dumnezeu-Tatăl, ducându-I rugăciunile, cererile, durerile și dorințele noastre și rugându-se pentru împlinirea lor (Vezi Ioan XVI, 23, 26, Ef. 2, 18). I Tim. II, 5). Odată cu El se roagă pentru noi și Sfinții, a căror pomenire și laudă o facem, ale căror mijlociri le cerem de atâtea ori în cadrul Sfintei Liturghii.

Contopite astfel în rugăciunile Bisericii sau obștei și unite cu rugăciunea lui Iisus, rugăciunile fiecăruia dintre noi capătă o valoare și o putere pe care n'o au singure, ca un ban de aramă aruncat într'un vas cu aur topit.

„Credem că vor dobândi cel mai mare folos sufletele pentru care facem rugăciune la jertfa sfântă și prea înfricoșată ce este pusă înaintea” zicea Sfântul Chiril, arhiepiscopul cetății sfinte a Ierusalimului, din veacul al patrulea (*Cateheza V-a mistagogică* 9. În trad. rom. de Pr. D. Fecioru, col. *Isvoarele Ortodoxiei* vol. II, pag. 571). Iar un renumit tâlcuitor al sfintei Liturghii, Nicolae Cabasila, din veacul XIV-lea, adăuga că „nu se mai află o altă formă de rugăciune care să poată atât de mult și care să ne dea nădejdi mai tari, ca

cea adusă prin această înfricoșată jertfă, care a curățit în dar, păcatele și fără-delegile lumii". (*Tâlcuirea Dumneșeeștei Liturghii*, cap. 54, trad. rom. de diac. Ene Braniște, Buc. 1946 p. 67).

4. Numai cei vii folosesc din săvârșirea Sfintei Liturghii?

Nu numai cei vii ci și morții pe care îi pomenim și ne rugăm, căci jertfa se aduce și pentru ei. „Încă aducem Ție această jertfă... pentru cei adormiți întru credință...”; așa se roagă preotul în taină după sfințirea și prefacerea Darurilor. Cei răposați se împărtășesc și ei, la fel cu noi din roadele binecuvântate ale sfintei Liturghii, căci și lor le dă Hristos, prin Sângele Său, iertarea de păcate și nădejdea învierii pentru viața de veci. Despre aceasta ne încredințează toți sfinții Părinți și marii Dascăli ai Bisericii (vezi mai ales *Mărturisirea Ortodoxă*, Partea întâia, răsp. la întreb. 107). „Când slujește liturghie preotul cinstește pe Dumnezeu, veselește pe îngeri, zidește Biserica, mijlocește ajutoare viilor, odihnește morților, iar pe sine se face părtaș tuturor bunurilor”. (*Urmarea lui Hristos*, cart. IV cap. 5, trad. de G. Munteanu, ed. Neamtu 1927, p. 363—364). Cu un cuvânt el aduce lui Dumnezeu cea mai înaltă slujbă și preamărire, cel mai bine primit prinos de mulțumire, cea mai fierbinte și folositoare rugăciune de cerere; cinstește Patimile Domnului, face bucurie sfinților și prilejuește oamenilor sfințire.

5. Ce urmează de aci, frate creștine?

Urmează că a lua parte la Sfânta Liturghie e cel mai bun lucru pe care îl putem face aici pe pământ spre folosul și mântuirea sufletelor noastre. Totodată e și dovada cea mai sigură a creștinătății noastre.

Volești deci să slăvești și să lauzi pe Dumnezeu cum se cuvine? Ia parte la sfânta Liturghie.

Volești să-I mulțumești în chipul cel mai potrivit și să-ți arăți recunoștința pentru binefacerile primite? Roagă-te împreună cu preotul atunci când el el ne îndeamnă: „Să mulțumim Domnului!”.

Vrei să dobândești iertarea păcatelor, pentru tine și pentru al tăi? Dă preotului un pomelnic la sfânta Liturghie și roagă-te împreună cu el, mai ales atunci când el face mijlocire pentru toți vii și morții, după sfințirea Darurilor.

Cu un cuvânt du-te cât mai des la sfânta Liturghie și silește-te să nu lipsești dela biserică în nici o zi de sărbătoare. Ca pildă pentru aceasta, să ai, frate creștine, pe sfinții Mucenici și pe toți creștinii din vremea de prigoană împotriva Bisericii; ei nu lipseau niciodată dela sfânta Liturghie, cu toate că știau bine că, dacă erau prinși acolo, erau pedepsiți cu moartea. Unul din aceștia cu numele de Felix, târât în fața judecătorului pentru o asemenea vină (era în anul 303) și întrebat dacă și el fusese la slujbă, a răspuns: „Ce întrebare fără rost! Dar crezi oare că creștinii ar putea trăi fără jertfa Liturghiei, sau că sfânta Liturghie se săvârșește fără creștini?”

Deaceia ne îndeamnă de pildă, sfântul Maxim Mărturisitorul:

„Tot creștinul trebuie să se afle des în sfânta biserică și să nu lipsească

niciodată dela sfânta Liturghie săvârșită în ea, pentru sfinții îngeri cari sunt de față și scriu de fiecare dată pe cei ce intră și se întâlnează lui Dumnezeu și cari fac rugăciuni pentru ei; de asemenea pentru harul sfântului Duh, care e în chip nevăzut pururea prezent, dar în chip deosebit mai ales în timpul sfintei Liturghii... Să nu lipsim, așa dar, dela sfânta biserică a lui Dumnezeu, care cuprinde atâtea taine ale mântuirii noastre în sfânta rânduială a dumnezeieștilor simboale ce se săvârșesc" (*Mystagogia*, cap. 24, trad. rom. de Pr. D. Stăniloae, în *Revista Teologică*, an. 1944, p. 347, 352). Iar Simeon Arhiepiscopul Tesalonicului, adaugă: „Să venim dar cu dragoste și cu cucernicie, de se va putea, mai mult de cât la altă rugăciune, la Liturghie în fiecare zi, căci din nimic altceva ca dintr'aceasta nu va avea folos credinciosul" (*Răspuns la întreb.* 79, în trad. clt. 342).

Cine nu ia parte la sfânta Liturghie, acela a încetat de a mai fi creștin adevărat. Legătura lui cu Hristos e întreruptă; unul ca acela s'a făcut mädular uscat bolnav sau mort al Bisericii sau al Trupului lui Hristos (comp. Ioan XV, 5-6). De aceea, vechile rândueii stabilite de Sfinții Părinți pedepseau pe cei ce lipseau dela biserică mai mult de trei Dumineci una după alta (vezi de ex., can. 11 al sin. Sardica și can. 80 al Sin. VI ecumenic).

Iar dacă, frate creștine, pricini serioase te împiedică să fii de față la sfânta Liturghie, trimite pe cineva din ai casei să dea o Liturghie pentru toți ai tăi, sau măcar pomelnicul și o prescură, rugând pe preot să te pomenească și să se roage pentru tine la timpul cuvenit.

Preot ENE BRANIȘTE

INSEMĂRI

FAPTE ȘI INDEMNURI

„GLASUL BISERICII“ — PUBLICAȚIE
OFICIALĂ ȘI A SFINTEI EPISCOPII A
DUNĂRII DE JOS.

Potrivit hotărârii luate de Sfântul Sinod, ca Sfânta Episcopie a Dunării de Jos să fie sufragana Mitropoliei Ungro-Vlahiei, revista «GLASUL BISERICII» va îmbrățișa, de acum înainte, și activitatea acestei eparhii, devenind revista oficială a Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor și a Sfințelor Episcopii a Buzăului și a Dunării de Jos.

Slujitorii altarelor din întreaga Mitropolie a Ungro-Vlahiei vor putea să primească din același izvor, îndrumări și lămuriri, pentru activitatea lor misionară și să cunoască fiecare, strădaniile fraților săi, în ogrorul Bisericii, realizându-se astfel un rodnic schimb de experiență, pe tărâmul pastorației.

«GLASUL BISERICII» se adresează și pe viitor către toți PP. CC. preoți, rugându-i să trimită redacției fie articole de interes general, fie scurte informații, pe care le socotesc demne a fi cunoscute tuturor. Deasemenea, să se adreseze revistei ori de câte ori au de cerut o lămurire, sau de rezolvat o problemă; cei ce ostensesc pentru întocmirea acestei publicații nu vor pregeta să le dea povățuirea cea mai folositoare.

Năzând să facem din «GLASUL BISERICII» revistă de real folos pentru toți slujitorii altarelor ortodoxe din Arhiepiscopia Bucureștilor și din Episcopiile Buzăului și Dunării de Jos, — așteptăm cu încredere ca revista să fie îmbrățișată cu aceeași dragoste, cu care a fost întâmpinată în trecut.

REDACȚIA

SFANTA ARHIEPISCOPIE A BUCUREȘTILOR

INSĂMÂNȚĂRILE DE PRIMĂVARĂ

Iarna este de acum pe sfârșite. Timpul de iarnă a fost folosit cum nu se poate mai bine de oamenii muncii din țara noastră. E vorba despre aceia al căror specific în muncă este în directă legătură cu agricultura, în vederea muncilor ce vor începe odată cu desghețarea pământului și cu încălzirea timpului. La Stațiunile de Mașini și Tractoare, uneltele de muncă au fost reparate, mulți dintre mecanicii de aici realizând nu numai recorduri de timp, ci și de materiale. Organele însărcinate cu selecționarea și verificarea puterii de încolțire a semințelor, ca și cu tratarea chimică a lor, în vederea unei recolte cât mai îmbelșugate și de mai bună calitate sunt în activitatea febrilă, iar cantitățile de semințe necesare însămânțărilor de primăvară, datorită hotărârilor C. C. al P. M. R. și Consiliului de Miniștri, ca și concursului "prompt" al Departamentului C. F. R., sosește cu punctualitate ori unde este nevoie de ele, Ziarul „Scântea” relatează zilnic stadiul în care se găsește munca pregătitorilor pentru însămânțările de primăvară. Folosindu-se de metoda criticii, oficiosul P. M. R. subliniază realizările frumoase, dar exemplifică spre îndreptare și pe codași. Ziarul a susținut necontenit întrecerile în muncă, întrecerile acestea socialiste care sunt baza prosperității statului de formă nouă.

Dar dacă organele competente au avizat la toate posibilitățile în vederea muncilor de primăvară și dacă gospodăriile colective, ca și gospodăriile și fermele de Stat, prin concentrarea tuturor forțelor de muncă și prin pregătirea la vreme a tuturor celor necesare sunt gata să întâmpine muncile de primăvară cu chiotul de bucurie și de triumf, în același fel trebuie să le întâmpine și ceilalți agricultori, de pe întinsul țării, cari au rămas încă negrupați în colective de muncă. Sfaturile populare locale, ca și organizațiile locale de Partid desigur că dau tot sprijinul lor și acestora din urmă. Dar aici statul și indemnul preotului este mai indicat decât oriunde,

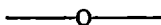
Deaceia, în vorbirile pe care preotul le face în biserică, în discuțiile pe care le are cu credincioșii, fie întâmplător, fie în timpul vizitelor pastorale, el este îndatorat să nu scape niciun prilej de a lămuri pe parohienii săi, ce înseamnă pentru economia generală a țării repararea la vreme a uneltelor de muncă, selecționarea la vreme și tratarea chimică a semințelor pentru semănăturile de primăvară, gunoarea la vreme a terenurilor sărace și ieșirea la arat și la semănat de îndată ce timpul va fi favorabil și de îndată ce vor primi dispozițiile respective dela organele agricole locale. O recoltă bună și îmbelșugată depinde în primul rând de muncile pregătitoare ale semănăturii. Și mai presus de toate ea depinde de atitudinea omului față de muncă.

Astăzi, când agricultorul nostru nu mai muncește ca să umple buzunarele boierilor și ale exploataților, astăzi, când de roadele muncii lui atârnă bunul trai

al tuturor oamenilor muncii din fabrici, din uzine, din mine și din întreprinderi încordați asupra sculelor și instrumentelor lor cu voința dărză de realizare a Primului nostru Cincinal, munca agricultorului nu mai este o activitate răsleață, ci ea se angrenează la un loc cu toate forțele muncii din țară în vederea realizării mai binelui comun.

Sub unghiul acesta de vederi, rolul preotului, în mijlocul parohienilor săi agricultori are un rol de seamă. Sfătuirea și lămurirea credincioșilor săi cu privire la îndeplinirea muncilor în vederea însămânțărilor de primăvară, face parte integrală din apostolatului său social. Deaceia, îndemnăm pe P. P. C. C. Preoți să adâncească și mai mult legăturile lor cu parohienii lor agricultori, căci numai astfel semințele cuvintelor vor rodi în sufletele acestora din urmă, aceleași roade duhovnicești bogate, pe care țara toată le așteaptă dela munca lor agricolă conștientă, la vremea recoltei.

SECȚIA CULTURALA

PENTRU AJUTORAREA POPORULUI COREAN

Poporul corean trece prin clipe tragice. Un război nemilos, deslănțuit de furia oarbă a celor ce, posedând o foarte mare parte a bogățiilor lumii, își închipuie că-și pot permite totul, transformă orașe și sate în ruine și cenușă, nimicește vicleștii omenești nevinovate și distruge mărețele realizări ale poporului acestuia, care nu de mult se deșteptase la o viață nouă și independentă.

Sunt prea aproape de noi evenimeentele celui de al doilea război mondial și în amintirea noastră dăinue încă vii imaginile dezastrului pe care l-a adus asupra noastră, pentruca să mai fie nevoie să schițăm aici tabloul tuturor ororilor care se petrec astăzi în Coreea. Poporul corean rezistă, luptă, sângerează, se sacrifică și este plin de curaj și de încredere în biruința finală, pentrucă dreptatea este de partea lui.

Agresiunea din Coreea este un act de nedreptate. Și dacă nedreptatea săvârșită numai semenului este, după învățătura Mântuitorului Iisus Hristos, unul dintre cele mai mari păcat mare este atunci nedreptatea săvârșită împotriva unui popor întreg!

Poporul corean suferă. Poate că niciodată un popor nu a suferit mai mult! Suferința poporului corean nu trebuie să lase rece și nesimțitor pe nicio ființă înzestrată cu chip de om. Există o solidaritate care nici când nu se arată mai activă ca în suferință: este solidaritatea dragostei pe care a propovăduit-o Mântuitorul. Ea nu cunoaște nici graniță națională, nici graniță de rasă, nici graniță de religie. Pilda samarineanului milostiv ti este

cea mai adecvată imagine. Solidaritatea aceasta a dragostei, care este caracteristica prin excelență a creștinismului adevărat, ne apropie de oricine suferă și ne îndeamnă la simpatie faptică față de el, adică la ajutorarea lui reală. Iată pentru care motiv, după cum observă I. P. S. Patriarh, în îndemnul adresat către preoți și credincioși pentru ajutorarea poporului corea: *„De pe tot pământul lumii credincioșii întru adevăr și pace trimit căldura dragostei lor și sprijinul lor frățesc eroicului popor corean”*.

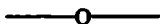
Dar după cum nedreptatea făcută semenului este unul dintre cele mai mari păcate, tot astfel ajutorarea semenului în suferință este una dintre faptele cele mai binecuvântate de Dumnezeu. Se pare, chiar, că ea este unicul criteriu, la judecata cea din urmă a Dreptului Judecător (Matei, XXV, 31-46).

De aceea, îndemnând pe preoții și pe credincioșii Bisericii noastre române *„să pășească cu darurile lor și să se aline cea mai eroică suferință, contribuind cu obolul lor la mărețele sacrificii și jertfe ale omenirii pentru înstăpânirea păcii pe pământ”*, I. P. S. Patriarh, ca un cărmaci vrednic al Bisericii Domnului, a chemat pe toți cei ce se numesc cu numele lui Hristos la punerea în practică a învățăturii Mântuitorului, în vederea realizării împărăției păcii pe pământ.

Dacă îndemnului acestuia îi datorează ascultare atât preoții cât și credincioșii Bisericii noastre, căci le-a fost adresat deopotrivă și unora și altora, nu este însă mai puțin adevărat că datoria preoților cari, la rândul lor sunt și ei înșiși păstori de suflete și reprezentanți ai Domnului în mijlocul credincioșilor, este, din acest punct de vedere, mult mai mare și mai plină de răspundere decât a simplilor credincioși. Ei nu sunt chemați numai la un act de milă și de ajutorare față de aproapele în suferință, ci, pe lângă aceasta și mai presus de toate, la o acțiune susținută de lămurire a credincioșilor, de indemn continuu al lor, de așezare a lor pe linia adevăratei morale creștine, care se traduce în faptă prin dragostea lucrătoare față de aproapele în suferință.

Nu ne îndoiim că PP. CC. preoți au înțeles sarcina care le revine, din acest punct de vedere, din clipa când au luat cunoștință din ziare despre indemnul I. P. S. Patriarh pentru ajutorarea poporului corean și că vor fi desfășurat, în parohiile lor, acțiunea necesară menită să dea formă concretă acestui indemn. Rezultatele practice ale muncii lor de lămurire printre credincioși, cu privire la ajutorarea poporului corean, sunt invitați a le aduce la cunoștință, în scris, PP. CC. Părinți Protopopi, cari, la rândul lor le vor face cunoscute Sfintei Arhiepiscopii.

CONSILIER

INDRUMĂRILE DATE DE I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN, NOUILOR PROTOIEREI DE RAIOANE

În ziua de 9 Ianuarie 1951. a avut loc în Sala Sinodală din Palatul Patriarhal, conferința Protoiereilor de Raioane din Arhiepiscopia Bucureștilor, sub președinția Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, convocați prin Circulara cu Nr. 16.135/1950.

Au luat parte, pe lângă cei 36 Protoierei din cele 36 Raioane, P. C. Arhim. Atanasie Gladcovschi, Vicar Arhiepiscopesc, PP. CC. Consilieri Administrativi Referenți Eparhiali: Dr. Dimitrie Cristescu, Dr. Gheorghe Soare, Gheorghe Pașoi și Simion Neaga, precum și Părintele Virgil Godeanu, Inspector Eparhial, Preot Constantin Hașcău, Secretar Eparhial și Diacon Gheorghe Ionescu, Șeful Contabilității.

La apariția în sală a Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, participanții cu însuflețire au intonat Imnul Patriarhal, iar P. C. Arhim. Dr. Atanasie Gladcovschi, rostește următoarele :

Înalt Prea Sfințite Stăpâne,

Prin hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 935 din 31 August și legea Nr. 2 a Marei Adunări Naționale, publicată în Buletinul Oficial Nr. 77 din 8 Septembrie 1950, s'a trecut la o nouă împărțire a teritoriului R. P. R.

Pe baza acestei legi teritoriul R. P. R. se împarte în : regiuni, orașe, raioane și comune.

Această nouă orânduire era necesară, fiindcă ea asigură la maximum dezvoltarea industriei și agriculturii, ridică nivelul de trai al oamenilor muncii și întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare din R. P. R.

Sfântul Sinod în ședința sa din 5 Octombrie 1950, studiind noua împărțire care corespunde intereselor poporului, a luat hotărîrea reorganizării Protopopiatelor pe raioane cu aplicarea pe data de 1 Ianuarie 1951.

La această dată încetează propriu zis activitatea protopopiatelor de plasă și județ și începe activitatea protopopiatelor de regiune și raion.

În urma acestei reorganizări, Înalt Prea Sfinția Voastră, după o verificare amplă și în colaborare cu Ministerul Cultelor ați numit nouile organe administrative, atât în Capitala R. P. R., cât și în cele 4 regiuni, ce formează Eparhia Arhiepiscopiei Bucureștilor.

În acelaș timp ați dispus prin ordinul Nr. 16.135/1960, convocarea în ședință de lucru a PP. CC. Părinți Protopopi, pe data de 9 și 10 Ianuarie a. c.

S'au conformat acestel dispoziții toți PP. CC. Protopopi ; sunt de față, aici, un număr de 36 Protopopi, figuri dintre cele mai alese ale clerului

din Arhiepiscopia Bucureștilor. Mulți dintre PP. CC. lor sunt protopopi noi; iar alții proveniți din Regiunea Ialomița, așa că aceștia pentru prima dată vin în calitate de protopopi în această sală sinodală, să Vă vadă figura măreață de Arhipăstor și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, și să Vă asculte cuvintele pline de înțelepciune și iubire părintească.

Înalt Prea Sfințite Stăpâne,

În anul 1951 se va aplica pe teren cu mai multă seriozitate și minuțiozitate atât Regulamentele Sf. Sinod, cât și Deciziile Patriarhale. Unele din acestea produc nedumeriri în modul de aplicare pe teren — chiar și în mintea PP. CC. Protopopi, așa că, toți așteaptă acum, cu multă nerăbdare, nouile îndrumări culturale, administrative, economice și să asculte sfaturile duhovnicești ale Înalt Prea Sfinției Voastre, care îndrumări și sfaturi să constituie un puternic imbold de activitate preotească și protopopească, în misiunea ce le-ați încredințat. Îmi fac deci, deosebită plăcere să Vă prezint pe PP. CC. Părinți Protopopi din Arhiepiscopia Bucureștilor și Vă spun: Să trăiți întru mulți ani Înalt Prea Sfințite Stăpâne.

. . .

După cuvântul Prea Cuvioșiei Sale, Înalt Prea Sfințitul Patriarh, cu glasul de părinte duhovnicesc, rostește următoarea cuvântare-program:

Prea Cucernici Părinți Protoicrei,

Viața Republicii Populare Române se desfășoară, începând din anul acesta, sub chivernisirea unui plan gospodăresc, alcătuit de către forurile cărmuitoare pe o perioadă de cinci ani, plan gospodăresc ce ne-a fost înfățișat tuturoara în întregimea sa încă în luna lui Decembrie 1950.

Acestui plan i-a premers, ca o condițiune indispensabilă, marea reformă administrativă a Țării.

Prea Cucerniciile Voastre, prin îndatoririle pe care le aveți, ați fost în măsură să aflați îndeaproape, care au fost principiile cuprinse în această organizare administrativă, despre care și Prea Cuviosul Vicar a amintit în cuvintele lămuritoare din rostirea sa.

Biserica noastră are în tradiția sa, ca o regulă de viață definitiv statornicită, să colaboreze cu puterea de Stat, întemeindu-și întreaga lucrare pe cele mai loiale raporturi cu cărmuirea.

De aceea slujitorii Bisericii au sprijinit și fără nici o îndoială vor continua să ajute și cu mai mult spor, orice măsură legislativă pornită din buna chibzuială a treburilor obștești.

Iată de ce această reformă administrativă, menită în primul rând să realizeze deplina unitate politică, economică și culturală a Patriei noastre, a fost considerată ca un act binevenit și pentru rosturile superioare ale vieții noastre religioase.

Sfântul Sinod întrunit în ședința dela 5 Octombrie 1950, a purces de îndată, la transpunerea în organizarea administrativă a Bisericii Ortodoxe Române, a noilor arondări, potrivit cu prevederile Legii Administrative.

Amintesc că tot la 5 Octombrie 1950, Sf. Sinod a socotit drept să rânduiască o nouă încadrare a preoțimii noastre. Păstrând criteriile pregătirii și ținând seamă și de alte laturi ale nevoilor slujitorilor Altarului, s'a hotărât ca salarizarea sa să completeze din fondurile parohiale, prin întregirea salariului cuvenit, prin analogie cu salarizarea corpului didactic.

Deasemenea, Sfântul Sinod a hotărât începerea așteptatei catahizări, asupra căreia nu voi stărui prea mult, întrucât s'a scris și se va mai scrie încă.

Este potrivit totuși să amintesc că noi ne-am ferit de imitațiuni și am împletit programul catehizării cu săvârșirea cultului, așa cum a fost practica veche în Biserica Ortodoxă.

Sfântul Sinod a statuat asupra unor îndatoriri precise de ordin catehetic, evanghelic și pastoral, care urmează să fie îndeplinite chiar în timpul slujbei, momentul cel mai prielnic pentru catehizare.

Biserica, prin conducerea Ei supremă, a alcătuit astfel un program de activitate catehetică obligatoriu pentru întreaga preoție. Acolo unde totuși tradiția, obiceiul, au făcut ca să se săvârșească catehizarea prin predici, cântări și în afara îndatoririlor liturgice, aceasta se poate continua. Tot astfel, unde este înrădăcinată slujba acatistului, i se poate adăuga o lucrare de catehizare. Ori de câte ori preotul râvnește la un cuvânt de învățătură pentru credincioșii săi, lucru bun face îndeplinindu-l. Nu are însă dreptul să abandoneze programul catehizării stabilit de Sfântul Sinod, considerat ca un minimum de înfăptuit pentru orice preot ce deține un post de slujire în Patriarhia noastră.

Când în după amiaza zilelor de sărbătoare, nu sunt adunări programate de alte organe și instituțiuni culturale, clerul poate să-și continue lucrarea sa catehetică, cum va socoti mai de folos pentru credincioșii săi.

Obiectivul principal al catehizării este acela de a înplănta în sufletul și mintea credinciosului credința nestăruită în învățătura Domnului nostru Iisus, ferindu-l astfel de rătăcirii și superstiții.

Organul ajutorilor al activității catehetice trebuie să fie comitetul parohial, a cărui organizare urmează să fie temeinic înfăptuită.

Au fost desființate asociațiunile cu caracter religios tocmai pentru că acestea, prin activitatea pe care au dezvoltat-o, au laicizat învățătura religioasă, depărtând pe credincioși de cultul Bisericii Ortodoxe.

Iată Prea Cucernici Părinți Protopopi, sarcinile de seamă ce vă

slau în faţă şi de a căror îndeplinire sunteţi deadreptul răspunzători.

Prin noua organizare a Bisericii noastre, Protoieria şi Protopopul au căpătat un rol atât de important legat de rosturile cele mai de seamă ale lucrării bisericeşti. De aceea şi răspunderea care vă revine este mai mare.

Nu sunteţi numai părinţi duhovniceşti ai credincioşilor şi preoţilor de sub jurisdicţiunea Prea Cucernicilor Voastre, ci sunteţi însăşi veriga de legătură între Administraţia Eparhială şi organele constituite ale Statului, adică conducerile Raionale.

Sunteţi îndrumătorii activităţii cetăţeneşti a preoşimii, care trebuie să fie neconţinut exemplu în slujirea şi exercitarea datoriilor faţă de Stat. Nu trebuie să vă fie indiferentă munca depusă în orice Sector de către slujitorii Altarului şi de aceea veţi urmări ca purtarea acestora să fie model faţă de credincioşi, ca şi faţă de autorităţile Statului.

Se impune deci ca Părinţii Protoierei să cunoască în deaproape toate planurile gospodăreşti în legătură cu orânduirea vieţii Raionale, să lămurească preoşimea asupra mijloacelor celor mai bune pentru realizarea acestora. Să fiţi totodată purtătorii de cuvânt ai preoşimii din Raion, în ce priveşte toate problemele gospodăreşti, obşteşti şi parohiale, îngrijind în deaproape de toate nevoile caselor parohiale şi sfintelor locaşuri de închinăciune. Să nu uita Părinţii Protoierei înţelegătoare vorbă a străbunilor că „Pruncul care nu plânge, nici nu este cu grabă îngrijit şi hrănit” şi să folosească morala care se desprinde din aceasta, întocmind din vreme planuri şi cereri către Administraţiunea Raională, spre a se asigura întreţinerea, reparaţiunea şi cele necesare bisericilor şi caselor parohiale.

Noi, vă socotim răspunzători de buna gospodărie a parohiilor din cuprinsul Raionului şi vă îndemnăm ca acolo unde preotul s'a străduit îndelungată vreme să repare sau să aidească biserică şi n'a izbutit încă, acolo este firesc ca toţi preoţii din Raion să-l ajute, aşezând la temelul faptei lor simţământul solidarităţii şi frăţietăţii creştine. În fiecare Protopopiat se va deschide cel puţin un şantier. Eforturile comune ale preoţilor vor fi sprijinite şi de Eparhie.

Să se ştie deci, că ori de câte ori vom găsi biserici stricate, cu ciuituri neglijate şi neîmprejmuite, nu vom trage dintru început pe preot la răspundere, ci pe Protopop. Ori unde vom constata lipsa de dragoste faţă de Biserică, împiedicându-l lucru este că nu numai demnitatea de Protopop va fi ridicată, ci şi situaţia sa ca preot va fi periclitată.

Am arătat mai înainte câtă prejucare a dat Sf. Sinod problemei catehizării, socotindu-o aceasta, ca pe o rânduială de neînfrânt şi de aceea orice abatere de ordin catehetic sau pastoral, înseamnă ieşirea din comunitatea Bisericii Ortodoxe Române. De aceea, atrag luarea aminte

Prea Cucernicilor Părinți Protopopi să lămurească preoțimea asupra acestor rândueli sinodale, legate nemijlocit de toată răspunderea ce o au față de Dumnezeu și de Noi.

Conferințele lunare protopopești sunt un prilej dintre cele mai bune pentru prelucrarea tuturor acestor teme și îndrumarea preoțimii.

Dacă activitatea Prea Cucernicilor Protopopi pe tărâm bisericesc se cere a fi fără preget, cu nespusă băgare de seamă și cu toată tragerea de inimă pentru Casa Domnului, ea nu poate fi socotită întregită și rodnică decât, dacă se continuă și în viața cetățenească cu aceeași râvnă.

Preoțimea în întregul ei, trebuie să contribuie, prin mijloacele care îi sunt proprii și în deajuns de eficace, la îndeplinirea planului de Stat. Amvonul este locul cel mai potrivit, din care poate să răsunе și predica mângâietoare a sufletului creștinului, dar și îndemnul împlinirii cinstitelor îndatoririlor față de cârmuire. Astfel propășirea și fericirea omului pot deveni mai lesne realizate.

Nesfârșit este ogorul în care preotul și Protoiereul pot duce munca de desțelenire a nevoilor sociale. Chiar și scaunul duhovnicesc poate fi folosit pentru aceasta, deoarece credincioșii noștri sunt fără îndoială mulțumiți când preotul le dă ca epitemie grija unui orb, infirm, nevoiaș sau reparația unui gard, indignuirea unci vdi, reparațiunea casei unei văduve și altele de felul acesta.

Asemenea sfaturi către credincioși au fost practicate de mine în decursul a peste 20 ani de pastorație și mărturisesc, dând toată cinstirea și lauda Celui de Sus, că am fost învrednicit să privesc cu ochii mei cum multe dintre nevoile obștei și a celor ce o alătuiau, au fost deslegate tocmai pe această cale.

Marile praznice ale Bisericii noastre pot fi prilejuri minunate pentru înfăptuirea unor asemenea acțiuni cu caracter de asistență socială.

Săvârșind această operă de asistență socială, preotul nu se învecerează numai ca un misionar, ci și ca un educator al maselor, ceea ce face să-i sporească prestigiul și autoritatea.

Toți cetățenii și oamenii muncii din scumpa noastră Republică sunt angajați cu cea mai dăruită voință în lupta pentru pace. Această luptă trebuie să cuprindă și pe credincioșii noștri, căci în chipul acesta nu facem decât să dăm urmare poruncii evanghelice: „Fericiți făcătorii de pace, că aceea ființă lui Dumnezeu se vor chema”.

Pregătiți deci, Prea Cucernici Părinți Protopopi, toate cele de trebuință pentru ca niciunul dintre preoști noștri să nu rămână în afara rândurilor celor ce luptă pentru cucerirea Păcii, căci pacea și buna înțelegere între oameni sunt însăși împlinirea rostului nostru.

Trupul Ortodoxiei noastre suferă de durerea nealiniată a unor alunecări dela dreapta credință. În deosebire în Eparhia noastră s'au ivit

grupe însemnate de sectanți. Este neîndoios că o pricină care a înlesnit această slăbiciune este lipsa unui apostolat ferm, din cauza slabei pregătiri duhovnicești și pastorale a unora dintre preoții noștri.

Vă revine Prea Cucerniciilor Voastre, sarcina neînlăzită să treziți în preoție mai întâi conștiința morală, fără de care nu poate fi apostolat pentru Hristos Domnul.

Să fiți deci, însăși Prea Cucerniciile Voastre în măsură a vă înfățișa ca duhovnici ai preoților în subordine, cercetând neconținut viața particulară a fiecărui preot și acolo unde este de trebuință să dați fără precepușire tot ajutorul și toată osteneala Prea Cucerniciilor Voastre.

Acolo unde răul nu poate fi vindecat, nu stați la gânduri, ci faceți rânduială, tăind răul din rădăcină.

Însfârșit Prea Cucernici Părinți Protopopi, o ultimă îndatorire, trebuie să stărue neconținut în cugetul D-voastră, aceea de a fi cinstiți și harnici în toate acțiunile și în întreaga gestiune administrativă, de a fi punctuali și ascultători față de cei mari ca și față de cei mici, pentru a dobândi astfel respectul subalternilor și prețuirea și dragostea Chiriarhului.

Investimântați cu autoritatea pe care o conferim, să nu uitați că în orice împrejurare reprezentați Chiriarhul, că vorbiți în numele lui. Eu vreau să fiu reprezentat cum se cuvine.

Căutați deci să răspundeți așteptărilor noastre.

Cu gândul neconținut la strădaniile Prea Cucerniciilor Voastre pentru îndeplinirea sarcinilor ce vă stau în față, cer binecuvântarea și ajutorul Domnului, care să vă însojească cu al Său dar și cu a Sa iubire de oameni. Amin!

După cuvântul Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, ședința se ridică la orele 15 și se redeschide la orele 17, sub președinția Prea Cuv. Arhim. Dr. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sf. Arhiepiscopii, continuându-se cu desfășurarea Ordinei de zi, așa cum a fost comunicată Prea Cucernicilor Părinți Protopopi prin Circulara cu Nr. 16 135/1950, după cum urmează:

1. Se dă cuvântul Prea Cucernicului Părinte Dr. Gheorghe Soare, Consilier Administrativ Referent la Centrul Eparhial, care dă următoarele îndrumări de ordin Administrativ bisericesc:

I. Incadrarea preoților și diaconilor în noua salarizare

1. Temelul dispozițiunii luate de Sf. Sinod este art. 42 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, care prevede contribuția credincioșilor la întreținerea cultului și a personalului clerical prin cuvintele: „Membrii parohiei au îndatorirea a susține, întări și răspândi credința Bisericii Ortodoxe; a lucra astfel ca toți credincioșii să viețuiască potrivit învățăturilor acestei credințe; a cerceta sfânta biserică, a participa

la sfintele slujbe, a se împărtăși cu sfintele Taine, a îndeplini faptele milei creștine; a întreține și ajuta Biserica și pe slujitorii Ei".

2. *Necesitatea acestei măsuri stă în situația numerică a clerului ortodox în raport cu numărul credincioșilor*, întrucât, după cum arată Decizia, față de numărul 13.670.000 credincioși ortodocși, socotind câte maximum 2000 credincioși la 1 preot ar trebui să avem 7000 preoți, pe când în realitate, în întreaga Patriarhie Română, sunt peste 11.000 preoți, deci cu 4.000 mai mulți decât numărul legal prevăzut de Statut, datorită căruia, salariile preoților dela Stat sunt mai mici decât cele ale corpului didactic.

3. *Justificarea completării salariilor preoților este impusă și de pregătirea intelectuală a clerului*, în raport cu alte categorii de funcționari, cari au aceeași pregătire și în special în comparație cu membrii corpului didactic.

4. *Mijloacele pentru strângerea fondurilor pentru completarea salariilor* sunt, după Decizia Sf. Sinod: fonduri proprii, din venitul pangarului, donații, cotizațiile credincioșilor majori sau pe familii, taxe benevole de cult, etc., conform art. 53 al. f și g din Statut, care prevede între îndatoririle adunării parohiale la lit. f: „Hotărăște înființarea de fonduri cu scop bisericesc, cultural și filantropic și stabilește normele pentru adunarea mijloacelor bănești necesare parohiei”; iar la litera g: „Fixează quantumul maximal al taxelor benevole de cult în favoarea parohiei”.

5. *Fixarea acestor contribuții se face de către Consiliul Parohial*, prin încheierea unui proces verbal, iar încasarea lor se face numai de către epitropul cassier, cu registrul de încasări al parohiei având la început în copie, Decizia Sf. Sinod. Epitropul cassier va întocmi statele de plată lunar, conform normelor stabilite, iar oficiul parohial le va înainta Protopopului, pentru verificarea și încuviințarea plății.

6. *În parohiile cu mai mulți preoți, îndatoririle prevăzute de art. 42 din Statut sunt obligatorii numai față de preoții ce ocupă posturile în raport cu numărul de credincioși prevăzut de art. 44 și 49 din Statut*, care prevăd pentru parohiile rurale un număr de 400 familii, iar pentru cele urbane 500 familii, afară de cazul când parohia are alte surse de venituri.

7. *Consecința aplicării hotărârilor Sinodale pentru parohiile care nu se pot susține din mijloacele lor proprii* este desființarea și alipirea la o altă parohie, sub denumirea de filială, urmând să aibă aceleași îndatoriri ca și credincioșii din parohia la care s'au alăturat, în conformitate cu art. 43 din Statut care spune: „Comunitatea credincioșilor care nu poate susține cu mijloace proprii o parohie, se alătură la o comunitate vecină, împreună cu care formează o parohie”.

8. *Consecința aplicării hotărârilor Sinodale pentru personalul clerical* este crearea cadrului disponibil, în care urmează a se trece în primul rând preoții proveniți din rândurile foștilor refugiați, apoi, cei care funcționează

în biserici care n'au numărul de credincioși prevăzut de art. 44 și 49 din Statut și nici alte surse de venituri.

9. *Dreptul la noua salarizare din fondurile parohiilor îl au și preoții pensionari, până la vârsta de 70 ani, cei nesalarizați de Stat, cât și cei care nu primesc pensie până la 70 de ani, calculându-li-se completarea salariului, după aceleași norme, conform categoriei respective.*

10. *Fixarea preoților care urmează a fi încadrați la noua salarizare o face în primul rând consiliul parohial, după normele date, înaintând procesul verbal la Protoieria respectivă, unde se va alcătui un dosar cu toate aceste încheieri în legătură cu încadrarea, iar dosarul va fi trimis Sf. Arhiepiscopiei pentru confirmarea și stabilirea cadrului disponibil.*

11. *Eventualele contestații vor fi înaintate la Sf. Arhiepiscopie, spre a se cerceta cine sunt vinovații de nerespectarea dispozițiilor, parohul sau consiliul parohial, spre a fi sancționați, dându-se hotărîrea definitivă de către Consiliul Eparhial.*

12. Odată cu măsura aceasta de întregirea salariilor preoților și diaconilor, se reamintește că preoții parohi sunt îndatorați să se îngrijească și de salarizarea cântăreților scoși din bugetul Statului, după următoarele norme: cântăreții — în general — vor fi prevăzuți cu un salariu de lei 1400 — lunar —, iar cei care conduc corul parohiei format cu credincioși și colaborează mai strâns cu parohul, cu un salariu de lei 3.640 — adică salariul corespunzător dela Stat.

Pentru o justă aplicare a hotărîrii Sf. Sinod, se recomandă PP. CC. Protopopi să lămurească amănunțit pe preoți în conferința protopopescă, să dea toată atenția și să procedeze cu toată obiectivitatea, spre a nu se crea nemulțumiri și nedreptăți.

II. Îndatoririle protopopilor de raioane, pe temeiul art. 72 din Statut

PP. CC. Protoierei sunt îndatorați a citi cu atenție și a executa întocmai dispozițiunile cuprinse în art. 72 din Statutul pentru organizarea Bisericii Ortodoxe Române, care tratează despre atribuțiunile Protopopului:

a) Îndrumează, coordonează și supraveghează activitatea bisericească a parohiilor din Protopopiat;

b) Inspectează cel puțin odată pe an parahiile din protopopiat, verificând registrele, arhiva și biblioteca, starea bisericii, a clădirilor bisericești, precum și a cimitirelor și a altor bunuri bisericești, observând în același timp starea religioasă, morală și socială a parohiilor.

c) Întocmește proces verbal amănunțit asupra constatărilor făcute.

Procese verbale vor fi consemnate în registrele de inspecție ale parohiilor și se vor înainta autorităților eparhiale cu raport și propuneri.

d) Supraveghează și călăuzește activitatea catehetică, pastorală, culturală și socială a preoțimii.

e) Ingrijește ca ordinele și dispozițiunile autorităților superioare să fie executate.

f) Face propuneri Chiriarhului cu privire la suplinirea posturilor vacante de preoți, diaconi și cântăreți.

g) Avizează asupra cererii credincioșilor pentru înființarea, desființarea sau modificarea teritorială a parohiilor.

h) Aprobă clericilor din protopopiat concediu până la opt zile pe an.

i) Execută însărcinările primite dela autoritatea Eparhială.

j) Intocmește un raport general anual, despre întreaga viață bisericească din protopopiat, pe care îl înaintează Consiliului Eparhial.

k) Avizează asupra tuturor lucrărilor organelor parohiale, care urmează a fi supuse aprobării organelor Eparhiale.

l) Aduce la îndeplinire orice alte atribuțiuni ce-i vor fi date de organele Eparhiale.

Pe lângă atribuțiunile prevăzute în menționatul articol, PP. CC. Protopopii mai au de îndeplinit următoarele îndatoriri: vor face în prima instanță cercetările și anchetele pentru care vor primi delegație din partea Sf. Arhiepiscopii, în conformitate cu dispozițiunile cuprinse în Regulamentul de procedură bisericească.

Deasemenea vor face inspecțiile speciale în vederea notărilor administrative a tuturor preoților din raionul respectiv.

La alcătuirea proceselor verbale de inspecție vor ține seama de punctele prevăzute în art. 28 din Regulamentul de numiri și transferări, cum și în modelul anexa Nr. 1, din menționatul Regulament și anume:

1. Comportarea preotului sau diaconului în serviciile publice și particulare, judecându-se mai ales evlavia, ținuta (barba, haine, etc.) corectitudinea și exactitatea împlinirii obligațiunilor sacerdotale.

2. Raporturile preotului sau diaconului, cu personalul bisericesc, cu enoriașii și cu autoritățile civile locale.

3. Raporturile preotului sau diaconului cu autoritățile superioare bisericești.

4. Activitatea predicatorială, vizând caietul de predici.

5. Activitatea didactică (Catehetică), vizând caietul catehezelor.

6. Activitatea culturală, antisectară, de conducerea bibliotecii și de colportaj religios, vizând procesele verbale ale Comitetului parohial.

7. Lectura particulară religios-morală, socială și culturală (cărți, reviste, ziare, etc.) vizând carnetul cu rezumatele dela conferințele protopopești.

8. Activitatea în domeniul gospodăriei parohiale, vizând procesele verbale ale consiliului parohial, epitropiei, pangar, colportaj, etc.

9. Opera samariteană în parohie (Comitetul Parohial).

III. Îndrumări în legătură cu efectuarea anchetelor și executarea pe teren a dispozițiilor date.

Potrivit noului Regulament de procedură al Instanțelor disciplinare și de judecată bisericească, PP. CC. Protoierei, ca delegați pentru efectuarea anchetelor urmează a le executa personal, respectând principiul de drept „delagata potestas non delegatur”, în sensul că delegația primită nu poate fi dată altuia, ci trebuie făcută de cel căruia i-a fost încredințată.

La efectuarea anchetelor, PP. CC. Protoierei vor ține seamă în totul de prevederile art. 75—110 din Regulamentul de procedură, cunoscând că nerespectarea acestor dispozițiuni atrage după sine anularea anchetei și eventual sancțiuni pentru anchetator.

Se atrage atenția PP. CC. Protoierci asupra dispozițiunii cuprinsă în art. 75 din Regulament că — întârzierile în împlinirea procedurii sunt supra-vegheate de Consilierul Administrativ Bisericesc, care va propune Înalț Prea Sfințitului Chiriarh sancționarea celor vinovați și asupra dispozițiunilor din art. 109, care prevede ca termen maxim pentru depunerea raportului de anchetă 30 zile dela primirea delegației.

Deasemenea PP. CC. Protoierei sunt îndatorați a ține seamă de prevederile art. 110 din Regulament, care le impune să-și dea neapărat opinia în raportul de anchetă, în mod cu totul obiectiv, fără a induce în eroare autoritatea superioară pe care o reprezintă și fără a nedreptăți părțile implicate.

IV. Inițierea consistoriilor protopopești pe Regiuni.

Potrivit art. 146 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române și a art. 54 și 55 din Regulamentul de procedură bisericească, pentru fiecare Regiune va funcționa un Consistoriu Disciplinar Protopopesco, în a cărui competență intră :

a) Aplanarea și eventual judecarea diferendelor ivite între personalul bisericesc, cu privire la împărțirea ofrandelor și veniturilor epitrahilului, etc.

b) Aplanarea și eventual judecarea neînțelegerilor dintre credincioși și personalul clerical, în legătură cu plata pentru serviciile religioase, sau refuzul serviciului religios, cum și conflictele de ordin personal, în legătură cu funcțiunea bisericească, dintre credincioși și personalul clerical.

În caz de judecare, se vor da hotărâri de împăcare, sau se vor aplica pedepsele prevăzute la art. 50 lit. a, b, și c, iar pedepsele prevăzute de lit. d și e, vor fi dela 30—90 zile.

Dacă în cazurile de pedepsire, prevăzute la lit. d și e de mai sus, părțile nu se declară mulțumite, au drept să facă recurs la Consistoriul Eparhial, în termen de 15 zile dela primirea hotărârii de cel în cauză, iar hotărârea Consistoriului Eparhial este definitivă și executorie, după apro-

barea ei de către Chiriarh. Pedepsele prevăzute la art. 50 lit. a, b, c, d și e, de mai sus, rămân definitive după aprobarea hotărârii de către Chiriarh.

c) Judecarea în primă și ultimă instanță a personalului bisericesc inferior — cântăreții și paraclisierii — pentru abaterile și delictele disciplinare prevăzute la art. 2 și 3 din Regulamentul de procedură, când acestora li se aplică vreuna din pedepsele prevăzute la art. 4, par. A, lit. a—f, din Regulament. În acest caz, hotărârile Consistoriului Disciplinar Protopopesesc sunt definitive și executorii, după aprobarea lor de Chiriarh.

d) Judecarea în prima instanță, cu drept de recurs, la Consistoriul Eparhial, a personalului bisericesc inferior — cântăreți și paraclisieri — pentru abaterile și delictele disciplinare prevăzute în art. 2 și 3 din Regulamentul de procedură, pentru cazul când acestora li se aplică pedeapsa prevăzută la art. 4, paragr. B, lit. e : destituirea (art. 147 din Statut). În acest caz, părțile au dreptul să facă recurs la Consistoriul Eparhial, în termen de 15 zile, dela primirea hotărârii de către cel în cauză.

Judecarea pricinilor trebuie făcută de acest for, în cel mai scurt timp, iar hotărârea se va pronunța conform art. 58 din Regulament.

Procedura introducerii acțiunii, citării părților, a instruirii proceselor, a pronunțării și comunicării hotărârilor, ca și a introducerii recursului, va fi aceeași ca și la Consistoriul Eparhial.

Rolul de acuzator, în fața Consistoriilor Disciplinare Protopopești îl are, potrivit art. 186 din Regulament, Protoiereul raionului din reședința regiunii, după cum se va stabili prin Decizia Patriarhală.

* * *

Se recomandă tuturor PP. CC. Protoierei să-și îndeplinească îndatoririle impuse de Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române și a Regulamentelor de aplicare, cu toată demnitatea, cinstea, obiectivitatea și dreptatea, contribuind astfel la menținerea ordinii și disciplinei în cler și în același timp la o armonioasă conlucrare a tuturor preoților cu autoritățile locale, pentru binele Bisericii și propășirea patriei noastre, Republica Populară Română.

În urma expunerii făcută de Prea Cucernicul Părinte Consilier Dr. Gh. Soare, Prea Cucernicii Părinți Protoierei și au manifestat mulțămirea față de precizările, date și și-au luat angajamentul de a lămuri preoțimea în prima Conferință Protopopească, care va avea loc în ziua de 25 Ianuarie 1951.

2. Se dă cuvântul Prea Cucernicului Părinte Gh-eorghe Pașoi, Consilier Administrativ Referent la Sectorul Economic-Financiar, care împreună cu Părintele Diacon Gheorghe Ionescu, Șeful Contabilității Eparhiale dă următoarele îndrumări cu caracter economic :

1. Începând cu acest an, nu se mai prevede în bugetul parohiilor, pentru Arhiepiscopie, cota de 10%.

Parohiile vor înscrie în buget o contribuție pentru Arhiepiscopie, în funcție de categoria în care vor fi clasificate.

Pentru aceasta parohiile din Eparhie se împart în 4 categorii: III, II, I și excepțional, fiecare categorie având maximum, mediu, minimum (și chiar mai multe subdiviziuni).

La excepțional vor fi trecute numai parohiile din Capitală.

Categoriile sunt următoarele:

Categoria III	—	1.000	—	1.500	—	2.000
Categoria II	—	3.000	—	3.500	—	4.000
Categoria I	—	5.000	—	6.000	—	7.000 — 8.000 — 10.000
Excepțional	—	10.000	—	15.000	—	20.000 — 30.000 — 50.000

2. Din ce se alimentează bugetele?

Pe viitor Protoierile nu mai încasează cota de 5% din bugetele parohiilor.

În locul cotei de 5% vor încasa o contribuție dela parohii în proporție de 20% din contribuția pe care parohiile o înscriu în buget pentru Arhiepiscopie. Această contribuție calculată în felul de mai sus se prevede în buget, în afara celei către Arhiepiscopie.

Pe lângă această contribuție, Protoierii mai prevăd în buget următoarele cote:

- 30 lei la kgr. de lumânări;
- 30 lei la kgr. de lumânări din mucuri;
- 10 lei la litru de vin;
- 1 leu la calendar.

3. Cucernicii Preoți nu au voie să officieze Sf. Liturghie decât cu vin bisericesc. Pentru aceasta se va planifica necesarul de vin pe Protoierie în funcție de cantitățile aprobate de Ministerul Finanțelor prin deblocare.

Se recomandă parohiilor din regiunile viticole, ca până la sărbătorile Paștelor să procure vinul pentru Sf. Liturghie din regiune. apoi, li se va da dela Sf. Arhiepiscopie.

4. Se precizează că pangarele bisericilor sunt scutite de impozite, numai pentru lumânările luate dela Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor.

PP. CC. Protoierii vor atrage atenția Cucernicilor Preoți asupra acestei probleme, spre a nu cădea în culpă, cunoscând că autoritatea nu le va putea veni în ajutor sub nici o formă.

5. PP. CC. Protoierii sunt sfătuiți să stabilească necesarul de lumânări și vin bisericesc pe întregul an, pentru Raionul respectiv, în funcție de datele ce vor culege dela fiecare parohie în parte, cum și de eventualele disponibilități ce au în depozit.

Cantitățile stabilite după criteriile de mai sus vor fi planificate lunar sau trimestrial pe protopopiat și comunicate Sf. Arhiepiscopii, în timp util, pentru satisfacerea lor în funcție de necesitățile întregii Eparhii.

6. Spre a se evita creierea de debite mari ale Protoierilor față de Arhiepiscopie și parohiilor față de Protoierie, se reînnoește dispozițiunea ca Protoieriile să nu mai dea lumânări pe credit. Pe de altă parte se recomandă Protoieriilor să-și formeze un fond de rulment alimentat din depunerile parohiilor, fie a excedentului, fie a altor disponibilități — fond cu care Protoieria să poată achita lumânările primite, în întregime sau în parte, dela Sf. Arhiepiscopie și în acelaș timp să poată da parohiilor lumânări de egală valoare cu fondul depus de fiecare, stabilindu-se totuși un termen până la care parohia să completeze din nou fondul inițial.

7. Se pune în vedere PP. CC. Protoierei că se dă ca ultim termen de depunerea la Sf. Arhiepiscopie a bugetelor parohiilor și Protoieriilor până la data de 15 Februarie 1951.

8. Pentru predarea și primirea debitelor și inventarelor dela Protoieriile desființate se vor îndeplini următoarele formalități :

a) Se va întocmi un proces-verbal de darea sau luarea în primire, cu dată certă, semnat de ambele părți, din care 2 exemplare se vor trimite Sf. Arhiepiscopii.

b) Datele asupra debitelor vor fi susținute de acte legale, semnate valabil, clare și cu date certe ce se vor primi de noul Protoicreu și vizate de fostul Protoiereu.

c) Când o Protoierie desființată se repartizează la mai multe Protoierii de Raion, debitul Protoierei desființate, se repartizează cu parohiile respective, fiecărei Protoierii de Raion, în care intră aceste parohii.

d) Inventarul Protoierei desființate se pregătește cu proces-verbal în regulă de către noua Protoierie. Acolo unde este cazul ca o fostă Protoierie să se împartă la mai multe Protoierii de Raion, inventarul va fi preluat de Protoieria de Raion căreia i-au revenit majoritatea parohiilor din Protoieria desființată.

e) Pentru a se evita eventuale discuții, soldul numerar al Protoieriilor desființate se vor depune la Bancă în contul Sf. Arhiepiscopii sau la Casierie cu specificarea „soldul Protoierei de Plasă”.

f) Termenul de efectuare al operațiunilor dela punctul 8, se fixează până la 1 Februarie 1951.

9. Protoieriile vor comunica pe etape, cantitățile de mucuri pe care le-au colectat dela parohii, indicând locul unde se află depozitate, spre a fi ridicate de Sf. Arhiepiscopie.

10. Se recomandă PP. CC. Protoierei ca atunci când depun sau vizuează sume, să facă în aceeași zi raport către Arhiepiscopie, arătând exact

și precis pentru ce a1 depus sumele și să nu mai includă și alte detalii sau chestiuni,

11. Părinții Protoierei sunt rugați să trimită până cel mai târziu la 28 Ianuarie 1951, următoarele date către Serviciul Economic al Sf. Arhiepiscopii :

a) Realizări cu caracter economic-gospodăresc în protopopiatul respectiv pe anul 1950.

1. Zidiri de biserici — stadiul actual.

2. Zidiri de case parohiale.

3. Zidiri de clopotnițe.

4. Altele.

5. Reparațiuni de biserici

6. Pictări, spălări, etc.

7. Reparațiuni la case parohiale.

8. Altele.

9. Materiale adunate — valoarea lor.

b) Totalul sumelor investite cu precizarea provenienței.

1. Din fonduri proprii.

2. Din contribuția credincioșilor.

3. Din donații.

4. Din subvenții.

5. Din muncă voluntară, etc.

* * *

În urma discuțiilor angajate pe marginea chestiunilor de mai sus, PP. CC. Protoierei au fost puse o serie de întrebări la care s'au dat lămuririle necesare.

Dăm mai jos atât întrebările cât și răspunsurile date :

1. Sf. Arhiepiscopie va da lumânări numai Protoieriilor, sau și parohiilor ?

— Lumânările vor fi distribuite numai prin protoierii. Pentru aceasta PP. CC. Protoierei sunt obligați să aibă în permanentă lumânări în?depozit. Excepțiile vor fi rezolvate dela caz (la caz, cu avizul P. C. Protoiereu.

2. Mucurile de lumânări urmează a fi aduse direct la Arhiepiscopie de Protoierei sau depuse la Protoieriile respective ?

Intrucât în Capitală — în deosebi — nu au spațiu de depozitare și acces de transportare la sediul respectivei Protoierii ? (întrebarea P. C. Marius Constantinescu).

— În provincie mucurile vor fi depuse la sediul Protoieriei sau acolo unde se va indica de către Protopopul respectiv. Pentru Capitală problema se va soluționa dela caz la caz, cu avizul Protoiereului.

3. Din excedentul Protoieriei deslăințate se poate achita debitul restant al Protoieriei în cazul când îl are ?

— Se acopere debitul pentru asigurarea plății către Arhiepiscopie.

Acolo unde este cazul ca debitele să fie provenite din diverse bunuri ale Arhiepiscopiei, deși acoperit debitul de excedent, debitorii să fie urmăriți.

— Dacă după aceasta, vă rămâne excedent — din urmărirea debitorilor — acesta va fi depus ca excedent așa cum s'a precizat mai sus.

4. Care-i cuatumul de salariu ce se poate acorda unui secretar protopopesc ?

— Salariul se poate fixa în funcție de posibilitățile bugetare ale Protoieriei, cu respectarea dispozițiilor legale ale legii cumulului și Decizia Înalt Prea Sfințitului Patriarh, privitoare la salarizarea clerului, în funcție de noua încadrare.

5. După care instrucțiuni se vor conduce Protoieriei la întocmirea bugetelor protopopești ?

— Schema Ministerului e un cadru fix și poate constitui un ghid pentru întocmirea bugetului, mai ales că nu diferă de cea a Arhiepiscopiei.

6. Suma de lei 1.300 dela Minister se încasează de Potropop în afară de recompensa pentru activitate ?

— Se încasează separat și reprezintă diurna de deplasare fixă.

* * *

Se dă cuvântul Prea Cucernicului Părinte Dr. Dimitrie Cristescu, Consilier Administrativ Referent la Centrul Eparhial, care dă următoarele lămuriri cu privire la activitatea PP. CC. Protoieriei pe tărâm cultural misionar.

În cuvântarea pe care a ținut-o cu prilejul acestei constituiri a dat un șir de lămuriri cu privire la activitatea și sarcinile pe care le au PP. CC. Părinți Protoieriei în munca ce trebuie s'o desfășoare pe tărâm cultural, misionar, social și pastoral. Dacă PP. CC. Protoieriei au în față un vast câmp de lucru pe teren administrativ și economic — nu este mai puțin adevărat — că fiecare protopop are în față încă un câmp și mai vast de lucru pe tărâmul cultural — misionar.

Punctul principal al activității Bisericii noastre va fi întotdeauna cel pozitiv, prin întărirea evlaviei și sensului evanghelic al vieții religioase. Pentru aceasta PP. CC. Părinți Protopopi trebuie să dea aceeași importanță atât problemelor de ordin administrativ și economic — gospodăresc, cât și mai cu seamă celui misionar. Fiecare Protopop să și făurească un ideal sfânt în a se evidenția și pe tărâmul acesta al misiunii și al păstorației active. De aceea fiecare Protopop îi revin sarcini de îndeplinit pentru a îndruma și orienta pe preoți în: *lupta pentru Pace, în activitatea comitetelor*

parohiale, în lucrarea conferințelor protopopești, întru îndeplinirea planului cincinal și pentru organizarea catehizării.

1. *În lupta pentru Pace* vor supraveghea ca toți preoții să facă parte din comitetele de luptă pentru pace; vor verifica permanent lucrarea aceasta a preoției, luând informații cum execută în această latură pștoralele Sf. Sinod și dispozițiunile publicate în toate numerele revistei „Glasul Bisericii”.

Deasemenea vor cerceta dacă toți preoții fac sau nu parte din aceste comitete, arătându-se atât preoții care se evidențiază în această latură, cât și pe cei care nu se angajează cu tot sufletul în această muncă.

2. *În activitatea comitetelor parohiale* PP. CC. Protoierei au o mare sarcină și o deosebită răspundere atât pentru a verifica dacă au luat ființă aceste comitete, cât mai ales dacă și au început activitatea în mod serios. În rapoartele lunare se va arăta și lucrarea desfășurată în aceste comitete, comunicându-ne mai ales faptele remarcabile săvârșite, cât și greutățile întâmpinate.

În atâtea rânduri am făcut apel la PP. CC. Protoierei de a înainta rapoarte cu date precise nu numai cu privire la activitatea acestor comitete, ci și la lucrarea desfășurată în domeniul cultural-misionar, precum și situația sectelor și nu s'a răspuns niciodată cu precizie, iar marea majoritate n'au răspuns de loc.

Asemenea cazuri nu se vor mai tolera, ci se vor lua măsuri disciplinare. Căci este lucru vădit, că sarcinile pe care le are Serviciul Cultural nu se pot îndeplini fără sprijinul și vigilența sollicitudine pe care PP. CC. Protoierei trebuie s'o aibă neîncetat față de dispozițiunile Sfintei Arhiepiscopii.

3. S'a constatat că nu la toate conferințele protopopești se păstrează o ținută academică în discuțiuni și în frământarea problemelor și temelor programate. În același timp nu toți preoții prezintă caiete de planuri de predici și teme date spre studiu. Acest fapt constituie o mare scădere și o indisciplină. Odată cu aceasta s'a constatat că după terminarea conferințelor protopopești, mai toți preoții pleacă cu țigările aprinse în drumul spre casă, ceea ce diminuează prestigiul preoțesc în fața poporului și care face o impresie din cele mai urâte. Este un fapt — s'ar părea — de cea mai mică importanță, dar care trebuie înălțurat cu desăvârșire în aceste împrejurări.

4. *Pentru îndeplinirea planului cincinal*, este necesar ca părinții Protopopi să îndrumeze și să orienteze preoția în subordine, pentru propășirea vieții obștești, povățuind neîncetat poporul drept credincios de a trăi în duhul frăției, al ajutorării aproapei și mai presus al prețuirii nouilor întocmiri sociale de astăzi:

Este nevoie ca poporul însuși să fie lămurit din vreme asupra bine-facerilor pe care le țintește planul cincinal în toate domeniile de propășire

obștească. În această latură PP. CC. Protopopi au deci sarcina de a îndruma și a verifica, întotdeauna, activitatea preoțimii, în munca aceasta și de a raporta de îndată, pe preoții care nu dau atențiunea cuvenită acestei munci de întărire și de propășire a poporului din scumpa noastră Patrie.

5. Pentru a se aduce la îndeplinire hotărîrea Sf. Sinod din 5 Octombrie 1950 cu privire la *problema catehizării*, se aduce la cunoștința tuturor părinților Protopopi că Sectorul Cultural are o sarcină dintre cele mai frumoase, dar și cele mai grele în această privință.

Se va căuta să se organizeze cât mai bine această lucrare, atât în ceea ce privește fixarea temelor în mod uniiar, cât și ceea ce privește cântarea unisonă în biserică cu poporul.

Când vorbim de o catehizare îndrumată de Biserică exclusiv, trebuie să înțelegem o întoarcere la programul și la metoda tradițiunii ortodoxe. Programul acesta trebuie să fie așezat pe temelia Simbolului Credinței, iar ca metodă, una singură: îmbisericirea.

Pentru a se aduce la îndeplinire cu bîn succes această lucrare a catehizării se cuvine ca toți PP. CC. Protopopi să privească cu toată atențiunea spre această sfântă lucrare și să îndemne pe toți slujitorii altarelor spre a depune toată râvna și de a se pregăti în mod serios, prezentându-se în fața credincioșilor ca niște buni și râvnitori predicatori și apostoli ai Domnului. La vreme se vor da indicațiuni și se va propune materialul studiat, precum și planul cuvântărilor catehetice, spre a sprijini pe toți preoții întru îndeplinirea acestei frumoase sarcini.

PP. CC. Protopopi vor verifica dacă preoții au început la vreme această lucrare și dacă îndeplinesc întocmai hotărîrea Sf. Sinod, comunicând cel puțin la trei luni, constatările făcute și abaterile descoperite.

Ținem să rugăm pe toți PP. CC. Protopopi de a aduce la cunoștința preoțimii ca — după terminarea cuvântărilor catehetice — toți CC. preoți să aducă neincetate la cunoștința poporului drept credincios marile evenimente și fapte care se săvârșesc în Biserica noastră Ortodoxă Română. Căci numai în cursul anului 1950 s'au săvârșit atâtea comemorări și s'au realizat atâtea înfăptuiri mărețe în Biserica noastră, încât trebuiesc aduse la cunoștință pe această cale, făcând uz de toate informațiile pe care le au atât din revistele Sf. Patriarhiei, cât și din revista Eparhială.

Așa spre exemplu — în cursul anului 1950 s'a sărbătorit împlinirea a 25 de ani dela înființarea Patriarhiei Române; s'au împlinit 2 ani de rodnică arhipăstorire a Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian; s'au întărit și consolidat din ce în ce mai mult legăturile de frățescă dragoste și de prietenie între Biserica noastră Ortodoxă și între celelalte Patriarhii ecumenice și în special cu Biserica Ortodoxă din U.R.S.S.

Deasemenea în toamna anului 1950, a fost ales episcop al românilor ortodocși din America de Nord și de Sud, în persoana P. C. Protopop

Audrei Moldovanu, care în toamna anului 1950 a sosit în Țară, unde a fost sfințit întru arhiepiscop la Catedrala Metropolitană din Sibiu și investit ca episcop de către Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian — în Sala Sinodală — în ziua de Duminecă 19 Noiembrie 1950. Iată numai o serie de fapte mărețe pe care este bine să le facem cunoscute poporului nostru drept credincios.

6. Odată cu aceasta — potrivit îndrumărilor date de I. P. S. Patriarh — adresăm o călduroasă rugămintă către toți PP. CC. Protopopi, ca până cel mai târziu la 1 Martie 1951, să comunice neapărat Sf. Arhiepiscopii, biserica din Raionul respectiv, care trebuie urgent terminată, reparată, împodobită sau a cărei pictură trebuie restaurată. În cursul acestui an fiecare Protoierie de Raion își planifică, câte o lucrare de ordin gospodăresc în care toți preoții și toți credincioșii din parohiile protoieriei vor sprijini cu obolul lor această lucrare. În acest fel se va întări spiritul de solidaritate și de ajutorare atât între preoți cât și între credincioșii din parohiile Protoieriei de Raion.

Intrebare : Conferințele protopopești se pot ține și la alte biserici în afară de biserică unde se află sediul Raionului?

Răspuns : Potrivit Deciziei Patriarhale Nr. 107/949, se vor ține aceste conferințe, numai la biserică unde este sediul Protoieriei; însă în cursul anului 1950 — în urma motivelor arătate prin diferite rapoarte ale protopopilor și în urma hotărârii președinției din plăși — s'au dat aprobări de a se ține și la alte biserici din cuprinsul Plășii. Au fost sătuiți PP. CC. Protopopi ca să anunțe această schimbare organelor de Stat, spre a se cunoaște acest lucru și de a conveni și dășii la această schimbare. Socotesc însă că este bine să se respecte întocmai hotărârea Patriarhală susamintită.

* * *

În ziua de 10 Ianuarie 1951, Prea Cucernicii Părinți Protoieriei au lucrat în birourile Sf. Arhiepiscopii la alcătuirea statelor de plată pe luna Ianuarie 1951 și la completarea tabelelor de Protoierii Raionale.

După terminarea acestor lucrări Prea Cucernicii Părinți Protoieriei au fost introduși din nou, în Sala Sinodală unde sosind Înalt Prea Sfințitul Patriarh, i s'a dat raportul asupra lucrărilor efectuate și a discuțiunilor avute pe timpul cât ședința a fost prezidată de Prea Cuv. Vicar Dr. Atanasie Gladcovschi.

În urma expunerii făcută de către Prea Cuv. Vicar și de către Prea Cucernicii Părinți Consilierei, în legătură cu problemele din Sectoarele respective, Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian, sintetizând rezultatul lucrărilor și al discuțiunilor ce au avut loc, a dat o serie de sfaturi și îndemnuri Prea Cucernicilor Părinți Protoieriei pentru aplicarea pe teren a îndrumărilor primite întru obținerea unor rezultate cât mai fructuoase în legătură cu misiunea ce li s'a încredințat.

**La sfârșit Prea Cucernicul Părinte Gheorghe Tache, Protoiereul Rai-
nului Târgoviște, luând cuvântul în numele tuturor celor prezerți, spune:**

Inalt Prea Sfințite Stăpâne,

*Incheindu-se conferința noastră de lucru, conferință care a fost cinstită cu
însăși prezența Inalt Prea Sfinției Voastre și cu expunerea caldă și luminoasă ce
ne-ați făcut în legătură cu problemele de Administrație Bisericească cu Sectoarele
ei de lucru: Administrativ, Cultural, Social și Economic, Vă rugăm să primiți dela
noi respectuoase mulțumiri pentru că V-ați rupt dela atâtea Inalte îndatoriri și ați
venit în mijlocul nostru să ne jalonați atribuțiunile, ridicându-ne prin aceasta la în-
vrednicirea de a sta atât de apropiat de masa de lucru a Inalt Prea Sfinției Voastre.*

*Ne-ați stat la dispoziție cu atâtea părintească dărnice de principii călăuzi-
toare în muncă, lămuriri, sfaturi, indemnuri și încurajări, încât fiecare dintre noi
să se întoarcă în câmpul lui de lucru bine într'armat, reconfortat, insuflit și în-
crezător în succesul activității pe care o va desfășura acolo.*

*Folosim acest moment înălțător pentru noi, ca să ne exprimăm convingerea
nestrămutată în destinul luminos și fericit al sfintei noastre Biserici Ortodoxe Ro-
mâne, chezășuită fiind această convingere de prezența Inalt Prea Sfinției Voastre
în fruntea ei. Și această mărturisire a convingerii noastre nu este făcută dintr'o
cerință de ordin protocolar, ci ea este izvorită din intuirea realităților și fiindând
seama de importante reforme și realizări ce ați înfăptuit pentru Biserica noastră.*

*Vă mulțumim cu recunoștință Inalt Prea Sfințite Stăpâne pentru cinstea ce
ne-ați făcut și încrederea ce ne-ați acordat luându-ne printre colaboratorii Inalt
Prea Sfinției Voastre.*

*Pentru această Inaltă preșuire, Vă rugăm să primiți dela noi, în dar, sme-
rita asigurare că vom căuta ca prin muncă neprecupețită, cinste, demnitate și
vrednicie, să fim la înălțimea așteptărilor Inalt Prea Sfinției Voastre.*

*Să ne îngăduiți ca tot cu acest prilej să mulțumim colaboratorilor apro-
piați ai Inalt Prea Sfinției Voastre, în persoana Prea Cuv. Arhim. Dr. Atanasie,
Vicarul Sf. Arhiepiscopiei, venerabililor Părinți Consilieri Administrativi, inspector
Eparhial și Secretar Eparhial, care în munca asiduă pe care o depun pentru
aplicarea strictă a programului de lucru al Inalt Prea Sfinției Voastre, ne stau
la dispoziție cu cea mai frățească dragoste și atențiune, cu sfatul și cu exemplul
Prea Cucernicilor Lor.*

*Cerîndu-Vă la despărțire Inalta binecuvântare, rugăm pe Dumnezeu să Vă
dăruiască sănătate deplină pentru ca să conduceți și în viitor cu aceleași puteri
de muncă și înțelepciune, destinele sfintei noastre Biserici.*

Să trăiți într'u mulți și fericți ani, Inalt Prea Sfințite și Prea Fericite Stăpâne.

**Ședința se încheie la orele 14,30, Inalt Prea Sfințitul Patriarh părăsind
Sala Sigodală, în timp ce Prea Cucernicii Protoierei, întonează Imnul Patriarhal.**

Pr. CONST. HAȘCAU
Secretar eparhial

DIN VIAȚA MĂNĂȘTIRILOR NOASTRE

Dintr'un raport al Prea Cuviosului Părinte Arhimandrit Iustinian Florea, crainicul mănăștirilor din Arhiepiscopia Bucureștilor, spicuium următoarele rânduri, în care se oglindește viața, cea nouă a mănăștirilor noastre.

A. Sectorul cultural.

1. Sfânta Arhiepiscopie a Bucureștilor are la cele două Seminarii Monahale dela Plumbuita și dela mănăstirea Neamțu, un număr de 13 eleve și 10 elevi. Acest personal școlar, împărțit după clase, are următoarea distribuție:

a. La Seminarul Monahal dela Plumbuita:

2 eleve în clasa VIII-a, 3 eleve în clasa IX-a și 8 eleve în clasa X-a.

b. La Seminarul Monahal dela mănăstirea Neamțu:

1 elev în cl. VIII-aa, 1 elev în cl. IX-a, 5 elevi în cl. X-a și 3 elevi în cl. XI-a.

Taxa de întreținere a unui elev (elevă), pe anul școlar 1950/1951, este de lei 20.000: aceste taxe sunt achitate de Sf. Arhiepiscopie.

2. La școlile elementare organizate în mănăștirile din cuprinsul Sfintei Arhiepiscopii, urmează cursurile în anul școlar 1950/1951, un număr de 121 eleve și 12 elevi. Aceste cursuri se predau de un număr de 21 de preparatori, respectându-se programa analitică a învățământului public, fără ca prin respectarea orarului de școală să se stânjenească cu ceva orele de muncă în atelier.

Din studierea proceselor verbale înlocuite de membrii consiliilor de examinare, delegați de Ministerul Învățământului Public, se poate constata că, pe anul școlar 1950, rezultatul examenelor a fost mulțumitor, candidații, deși într'un timp destul de scurt, și-au însușit cunoștințele prevăzute de programa analitică, datorită stăruințelor lor și datorită spiritului de muncă a propunătorilor.

În exercițiul anului școlar 1950/1951, la aceste școli se vede stăruința și mai mare, atât la candidați cât și la propunători, întrecându-se parcă unii pe alții prin muncă și hărnicie.

În această inițiativă de culturalizare a personalului monahal de prin mănăștiri, se vede o trezire la viața cea nouă, o chemare spre lumina cărții, formându-se în mănăștirile noastre cadre noi pentru drumul cel nou, pe care trebuie să mergă monahismul nostru.

Este o întrecere între mănăștiri, ca școlărițele dela Țigănești să fie în fruntea celor dela Pasărea sau Zamfira; este parcă o ambiție bine justificată a preparatorilor, ca disciplinele predate de ei să fie mai bine asimilate, sau ca elevele lor să obțină examenele mai bine decât elevele dela alte mănăștiri.

Acest proces de transformare spirituală din viața mănăștirilor noastre, prin învățământ și muncă, va ridica prestigiul monahismului, putând să-și justifice existența în aceste vremuri sociale pe care le trăim.

Hrănit în cele spirituale din comorile vechilor noastre așezăminte monahicești, fără să i se știrbească cu ceva adevăratele rădăcini, monahismul este chemat la o adaptare nouă, potrivit formelor de viață pe care le îmbracă transformările sociale în țara noastră.

B. Sectorul administrativ-economic.

1. Potrivit hotărârilor luate de Sf. Sinod, viața administrativă-economică a mănăștirilor a intrat într-o fază nouă de organizare.

Avându-se în vedere aceste dispozițiuni superioare, Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor a luat o serie de măsuri administrative organizatorice, în vederea creșterii condițiilor prealabile pentru introducerea vieții de obște în mănăștiri.

Încă din luna Octombrie 1950, averea mobilă și imobilă aflată în proprietatea personală a monahilor și monahiilor, a fost inventariată, trecându-se în proprietatea comună a mănăștirilor. Deasemenea, tot în vederea creșterii condițiilor favorabile introducerii vieții de obște și pentru încadrarea într-o muncă constructivă a personalului monahal, Sf. Arhiepiscopie, ținând seama de dispozițiunile Administrației Patriarhale, a luat măsuri ca toate atelierele casnice, proprietatea monahilor și monahiilor, să fie desființate; iar sculele, unelte, instalațiile, materiile prime și toate comenziile, să treacă pe seama și în proprietatea mănăștirilor, organizându-se producția în comun. Această producție în comun s'a organizat, în mănăștirile din cuprinsul

Sf. Arhiepiscopii, sub forma cooperativelor meșteșugărești și sub forma atelierelor mănăstirești.

2. Până în prezent s'a reușit să se constituie cooperative meșteșugărești în următoarele mănăstiri din cuprinsul Arhiepiscopiei, înscrind-se un număr de 377 cooperatori:

1.	Mănăstirea Cernica	38 persoane
2.	" Pasărea	82 "
3.	" Țigănești	91 "
4.	" Samurcăești	38 "
5.	" Zamfira	53 "
6.	" Suzana	43 "
7.	" Viforăta	32 "

3. La cooperativele mănăstirești, ce aparțin Uniunii Textile și Confecții București, pe lângă comenzile de covoare și pânză topită, ce se execută în contul Societății Româno-Export, s'a primit de lucru, în cadrul cooperativei, fire de bumbac pentru pânză, articole de croitorie, fire de lână și bumbac pentru costume și cusături naționale, cooperativele angajându-se cu tot devotamentul în această muncă.

4. La mănăstirea Cernica, monahii înscrși în cooperativă lucrează împletituri de papură și răchită, confecționând rogojini, coșuri și ștergătoare din papura ce o are mănăstirea.

Este un fapt nou în viața acestei mănăstiri, când monahii, în afară de pravila lor și afară de anumite ascultări din gospodăria mănăstirii, lucrează în cooperativa meșteșugărească, prelucrând resursele locale ce le are mănăstirea.

Este un fapt îmbucurător și vrednic de luat în seamă, când se poate constata că din mâna unor oameni bătrâni, oameni care credeai că nu sunt în stare să facă nimic, pot să iasă astăzi asemenea lucruri bune și de folos.

5. La mănăstirile Zamfira, Suzana și Viforăta, pe lângă comenzile primite dela Româno-Export, urmează să se dea materii prime și pentru alte comenzi din partea Uniunii Textile și Confecții-Ploiești.

C.O.C.M.-ul și Uniunile respective arată față de cooperativele mănăstirești tot interesul pentru ca ele să fie organizate cât mai bine, iar munca să se desfășoare în cele mai bune condițiuni.

6. La mănăstirea Căldărușani, numărul monahilor valizi de muncă fiind mai mic, nu s'a putut înființa până acum cooperativa meșteșugărească.

Sf. Arhiepiscopie a dat dispozițiuni conducerii acestei mănăstiri, ca să ia toate măsurile necesare, ca până la găsirea posibilităților înființării cooperativei meșteșugărești, să se înființeze în această mănăstire un atelier de împletituri de papură și răchită, folosind resursele locale ce le are mănăstirea, cerându-se mai mult interes pentru acest sector, pentru ca și mănăstirea Căldărușani să fie în pas cu pasul celorlalte mănăstiri din Eparhie.

Prin creierea cooperativei meșteșugărești în mănăstiri, monahii și monahille sunt încadrați în câmpul muncii, reușind ca prin munca lor, prestigiul mănăstirilor să fie mult ridicat.

Monahii și monahille vor reuși însă ca, prin priceperea și munca lor, să producă articole de larg consum: covoare pentru export, pânză, articole de croitorie, cusături și împletituri de tot felul pentru nevoile clasei muncitoare și pentru comerțul de Stat, folosind în munca lor atât materiile prime, cu care vor fi programați, cât și deșeurile și resursele locale.

Prin încadrarea aceasta în cooperative meșteșugărești, munca monahilor și monahillelor nu este o muncă pusă în slujba intereselor personale, cum de obicei s'a făcut până acum în cele mai multe mănăstiri, ci este o muncă pusă în slujba colectivității, trecându-se prin aceasta dela sectorul particular neorganizat, la sectorul socialist de muncă organizată. Munca făcută în cooperativele mănăstirești va avea același coeficient de valorificare cu munca celor din uzine și fabrici, cu munca țărănilor harnici de pe ogoare, pentru că pânza făcută în mănăstiri va ajunge să fie purtată de țărani muncitori, care prin truda lui din zori și până în noapte se ostenește ca rodurile pământului să fie mai multe și mai bune, în folosul tuturor celor ce muncesc.

Covoarele și cusăturile naționale, făcute cu atâta măiestrie de mâinile harnice ale mameiilor, vor face cunoscut specificul comorilor noastre de artă populară, culo-

rile munților noștri, florile de pe întinsul câmpiilor noastre, cerul Patriei noastre!...

Datorită muncilor, monahii și monahiile mănăstirilor noastre vor primi salarii, după randamentul muncii lor; vor primi carnete de sănătate și vor primi cartele la fel cu toți oamenii muncii. Din salariile lor vor putea să-și asigure o viață mai bună, organizându-se în mănăstiri cantine cu masă în comun.

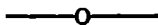
În felul acesta, dela rugăciunea în comun s'a trecut la munca în comun, iar dela munca în comun se va trece la masa în comun, introducându-se astfel principiul vieții de obște — adevărata formă de organizare, după care trebuie să se conducă monahismul nostru. Trebuie însă ca factorii responsabili din viața mănăstirilor noastre — stareții și starețele — să fie animați în permanență de gândul acesta al vieții de obște. Ei trebuie să înțeleagă mai întâi, că măsurile luate de Sf. Sinod sunt măsuri luate spre binele și ridicarea monahismului. Aceste măsuri salutare trebuiesc aplicate pe teren, cu tact și înțelepciune. Nu este destul ca un consiliu economic dela o mănăstire să încheie un proces verbal, prin care să arate că hotărârile Sf. Sinod au fost aduse la îndeplinire, așa cum foarte adeseori se întâmplă pe la unele mănăstiri.

Trebuie ca aceste măsuri să capete viață, să fie traduse în fapte. Ca să fie traduse în fapte, e nevoie ca mai întâi să creiem bazele materiale ale vieții de obște. Bazele materiale ale vieții de obște este munca organizată în comun, folosind fiecare persoană după priceperea și puterea sa. Munca organizată în comun va aduce beneficii, va aduce anumite venituri pentru fiecare persoană care muncește.

Din răsplata muncii lui, fiecare monah sau monahie va putea să contribuie la susținerea masei de obște, fără ca să fie o sarcină pentru alții și fără ca să mai aștepte pomana altora, întrucât timpul pomenilor și a pantabuzelor a fost înmormântat.

Viețuitorii mănăstirilor știu destul de bine că inițiatorul și ctitorul acestor mari transformări din viața noastră mănăstirească este Înalt Prea Sfințitul nostru Patriarh Justinian, părintele duhovnicesc, care depune toată grija și strădania nepreocupată a Înalt Prea Sfinției Sale pentru ridicarea tagmei monahicești la adevărata ei stare ce trebuie să ocupe în forma de organizare a Bisericii și Patriei noastre. De aceea, ostenele Înalt Prea Sfințitului nostru Chiriarh trebuiesc înțelese, trebuiesc respectate de fiecare din noi, chiar dacă unora le vine greu să renunțe la unele obiceiuri, la unele rânduiri personale, străine de spiritul adevăratelor așezăminte monahale. Dar cine nu se poate încadra în acest program de disciplină și muncă organizată, acela e bine să se gândească că nu va putea să rămână mai departe în mănăstire, întrucât mănăstirile trebuie să devină organisme vii în procesul de organizare a Bisericii noastre.

Arhimandrit *Justinian Florea*
Exarhul Mănăstirilor

CORALA PREOȚILOR DIN CAPITALĂ

A împlinit trei ani de activitate. Ostenele și biruințele ei din tot răstimpul acesta sunt cunoscute astăzi pretutindeni, atât în cuprinsul eparhiei cât și în Capitala țării, unde și-a desfășurat cu deosebire activitatea sa.

Formațiunea aceasta muzicală împlinește o mare lipsă a trecutului nostru bisericesc, în sectorul manifestărilor culturale și misionare a corpului preoțesc. În slujirea preoțească, muzica și cuvântul vorbit sunt două elemente hotărâtoare ale succesului pastoral; iar preoțimea grupată în Corala Capitalei a cultivat cu răvnă aceste două elemente și le-a ridicat la o strălucire necunoscută în trecut. Concertele prezeatate până acum de această Corală și cuvintele de învățătură ce le-au însoțit, constituiesc metode noi de lucru pastoral, pilduitoare pentru întreaga preoțime.

Iată pentru ce, Secțiunea Culturală a Sf. Arhiepiscopii a Bucoareștilor, din incredințarea I. P. S. Patriarh Justinian, aduce cele mai alese mulțumiri c. preoți cari formează gruparea aceasta de voluntari ai muzicii și râvnitori ai sporirii prestigiului corpului nostru clerical. Cunoaștem toate greutățile cărora Corala a trebuit să le facă față și știm sacrificiul personal, de timp și de interese, al fiecăruia din ostenitorii permanenți ai ei. O plăcută datorie ne facem, publicând aci numele tuturor c. preoți cari au activat și au asigurat succesele de până acum ale Coralei, care sunt succesele Bisericii din eparhia noastră :

1.	Pr. Berbeceamu Ion	Herăstrău
2.	Pr. Ghenghea Gheorghe	Cărămidarii de jos
3.	Pr. Păunescu Constantin	Cărămidarii de jos
4.	Pr. Hagiu Ion	Cuțitul de argint
5.	Pr. Iliescu Nicolae	Floreasca
6.	Pr. Dimancea Stan	Enei
7.	Pr. Cristescu Ioan	Sf. Ioan Piață
8.	Pr. Tătăram Mihail	Mărțișor
9.	Pr. Matei C. Constantin	Apărătorii Patriei II
10.	Pr. Tițeica Gheorghe	Sf. Treime - Ghencea
11.	Pr. Seitan Gheorghe	Militari III
12.	Pr. Stănescu Marin	Alexe
13.	Pr. Anuței Constantin	Foișor
14.	Pr. Dimoftache Mihai	Visarion
15.	Pr. Didicescu Gheorghe	Sf. Gheorghe Nou
16.	Pr. Totolici Teodor	Jilava
17.	Pr. Marinescu Ioan	Precupeții Vechi
18.	Pr. Micșunescu Dumitru	Târca
19.	Pr. Urseanu Constantin	Sf. Sofia
20.	Pr. Ionescu Ioan	Amzei
21.	Pr. Dragomirescu Alex.	Sf. Treime Tei
22.	Pr. Bușilă Al.	Herăstrău
23.	Pr. Grosu Nicolae	Belu Pieptănari
24.	Pr. Apostol Ioan	Popa Tatu
25.	Pr. Ciurescu Florian	Floreasca
26.	Pr. Stănciulescu Toma	Cotroceni
27.	Pr. Burjoveanu Vl.	Parcul Călărași - Vergu
28.	Pr. Costinescu Andrei	Mandravela
29.	Pr. Ștefănescu Dumitru	Belvedere
30.	Pr. Teodorescu Mihai	Jilava
31.	Pr. Petre Alexandru	Isvorul Nou
32.	Pr. Ionescu Ilie	Silvestru
33.	Pr. Bunesu Ilie	Olari

34.	Pr. Busuioc Nic.	Parcul Rahova I
35.	Pr. Pârvulescu Sebastian	Rahovei II
36.	Pr. Dan Moisescu	Stavropoleos
37.	Pr. Dimulescu Gh.	Oțetari
38.	Pr. Olescu Al.	Maica-Domnului-Aquila
39.	Pr. Pietreanu Gh.	Belu - Pieptănari
40.	Pr. Rădulescu C.	Ferentari
41.	Pr. Solomon Eugen	Delea Nouă
42.	Pr. Prejneanu Gh.	Scaune
43.	Pr. Constantinescu Marius	Boteanu
44.	Pr. Diaconescu Mihai	Iancu Nou
45.	Pr. Cosma Nicolae	Precupeții Noi
46.	Pr. Nițescu Constantin	Militari I
47.	Pr. Marin Mihai	Militari II
48.	Pr. Traian Ghica	Sf. Gheorghe Nou
49.	Pr. Vladimir Madan	pensionar
50.	Pr. Mihai Madan	Bățiște
51.	Pr. Nicolau Ioan	Sf. Dumitru Colentina
52.	Pr. Popescu Octavian	Sf. Ilie Grand
53.	Diac. Grigorescu Const.	Boteanu
54.	Diac. Serpeșanu Decebal	Domnița Bălașa
55.	Diac. Bejgu Gheorghe	Domnița Bălașa
56.	Diacon Tomescu	Mavrogheni
57.	Pr. Ștefănescu Const.	Spirea Nouă
58.	Pr. Mihăilescu Vasile	Jilava-Mierlari
59.	Pr. Alex. Delcea, Dirijor	Belu

Corpul preoțesc al Capitalei numără însă în rândurile lui mult mai multe elemente inzestrate cu darul cântării, care nu și-au unit puterile cu confracții lor de mai sus, într'un efort bine organizat și susținut. Este de presupus că n'au făcut acest lucru din rea voință; dar este dureros pentru noi să constatăm că inimile cucernicilor lor n'au știut să bată la unison cu o lucrare atât de frumoasă și de utilă Bisericii în totalitatea ei, cler și credincioși.

Unii au luat parte cândva la munca de pregătire a concertelor în sala de muzică a Sf. Patriarhiei, dar au obosit repede și prezența lor n'a mai putut fi semnalată. Alții n'au participat niciodată, deși au fost poftiți să facă aceasta și contribuția lor la străduințele comune ar fi putut să fie rodnică. Și pentru unii și pentru alții facem acum o nouă chemare, rugându-i să ajute, cu darurile și cu puterea lor de muncă, împlinirea programului de concerte pe care Corala vrea să le prezinte credincioșilor Capitalei în anul pe care îl începem. Iată numele acestora :

A. Preoții cari au întrerupt activitatea :

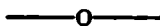
1.	Pr. Mănărcescu Gheorghe	Sf. Maria Ghencea
2.	Pr. Cristescu Emil	Cuibul cu barză
3.	Pr. Petre Dumitru	Bărbătescu Vechi
4.	Pr. Sărbu Constantin	Bumbăcari
5.	Pr. Ciocan Gheorghe	Sf. Nicolae Buzzești
6.	Pr. Niculescu Sergiu	Sf. Vineri Nouă
7.	Pr. Giulescu Dumitru	Sf. Dumitru Colentina
8.	Pr. Săvulescu Alex.	Sf. Spiridon Nou
9.	Pr. Sărbu Constantin	Parcul Călărași-Vergu
10.	Pr. Popescu Gh. Argeș	Domna Bălașa
11.	Pr. Grigorescu Ioan	Sf. Nicolae Șelari
12.	Pr. Mateescu Nicolae	Sf. Nicolae Șelari
13.	Pr. Leuștean Temistocle	Mihai Bravul
14.	Pr. Mateescu Nicolae	Visarion
15.	Diac. Popescu Creangă	Sf. Ilie Grand

B. Preoții cari n'au activat de loc

1.	Pr. Paschia Gheorghe	Bărbătescu Vechi
2.	Pr. Dorobanțu Ioan	Sf. Nicolae Vlădica
3.	Pr. Staicu Constantin	Sf. Nicolae Vlădica
4.	Pr. Nițescu Andrei	Manea Brutaru
5.	Pr. Brătulescu Ion	Manea Brutaru
6.	Pr. Popescu Nicolae	Mavrogheni
7.	Pr. Măntulescu Zaharia	Dichiu
8.	Pr. Popescu Const.	Sapienței
9.	Pr. Flueraș Ioan	Gherghiceanu
10.	Pr. Popescu Gh.	Sf. Nicolae Tabacu
11.	Pr. Dragotă Grigore	Șerban Vodă

Suntem pe deplin incredințați că niciun frate preot din cei chemați nu va rămâne în afara Coralei. Nădăjdum apoi că vom avea bucuria să ni se semnaleze și câteva voluntariate ale preoților cari știu că pot să lucreze, dar pe cari noi am omis să-i chemăm. Lucrări noi au fost puse în repetiție. În fiecare din Duminicile postului mare, Corala va prezenta un concert în diferite cartiere ale Capitalei, pentru desfătarea duhovnicească a credincioșilor și pentru aflarea mijloacelor de întreținere a bisericilor lipsite. Cine nu vrea să-și dea contribuția sa de muncă la asemenea lucrare ? !

SERVICIUL CULTURAL

DIN CÂMPUL ACTIVITĂȚII PREOTEȘTI

Dela conferințele protopopești

Cercetându-se rapoartele și procesele verbale trimise de P. C. Protoierei de Raioane, s'a constatat un vădit progres atât în ceea ce privește vigilenta sollicitudine ce o acordă preoțimea conferințelor protopopești, cât și în ceea ce privește disciplina și strădania ce se depune în pregătirea temelor fixate.

Astfel, în ședința sa din 20 Februarie și 19 Martie a. c., Consiliul Eparhial, a luat act de referatul Serviciului Cultural și a propus, iar I. P. S. Patriarh Justinian a aprobat să se publice protoierile ce s'au evidențiat în această lucrare atât de folositoare preoțimei.

Iată numele protoierilor în care preoțimea s'a evidențiat prin munca desfășurată în conferințele protopopești dela 25 Ianuarie a. c.:

Protoieria Raionului 23 August—Capitală.

Protoieria Raionului 1 Mai—Capitală.

Protoieria Raionului Drăgănești Regiunea Teleorman.

La conferințele din 27 Februarie a. c., s'au evidențiat deasemenea:

Protoieria Raionului Slobozia Regiunea Ialomița.

Protoieria Raionului Cricov — Regiunea Prahova.

Protoieria Raionului Ploești—Oraș—Prahova.

Deasemenea s'au evidențiat următorii Cucernici preoți, prin modul cum și-au îndeplinit obligațiile, atât în ceea ce privește studierea temelor, cât și a ținutei academice și a seriozității cu care au tratat subiectele date:

Preotul I. Pâslaru dela Parohia Iancu Nou-Bălăneanu din Capitală.

Preotul Grigorie Popescu dela parohia Hagiu Capitală.

Preotul Cosma Drăghicescu parohia Ciochina Raionul Slobozia Ialomița.

S'a constatat însă și o condamabilă delăsare, la unii cucernici preoți, care au lipsit dela aceste conferințe fără motiv, precum și la o serie de preoți care nu s'au împărtășit la sfârșitul Liturghiei,

Consiliul Eparhial, a luat deasemenea act de această abatere și a propus, iar I. P. S. Patriarh a aprobat să se publice numele acestor preoți în revista eparhială și să fie sancționați cu ordin observatoriu în scris.

Iată numele cucernicilor preoți care au absentat fără motiv legal dela aceste conferințe:

Protoieria Raionul «Lenin» — București.

1. Preot Ștefan Vlădescu parohia Măgurele.
2. Preot Constantin Ispir parohia Isvorul Tămăduirii.

Protoieria Raionul Slobozia—Ialomița.

3. Preot Ion Delcea Parohia Ghimbășeanu.
4. Preot N. Vasilescu Parohia Grivița.
5. Preot D. A. Popescu, Parohia Grivița.

Protoieria Raionului Fetești—Ialomița.

6. Preot Vasile Gheorghe Parohia Oltina.
7. Preot Vasile Călinescu, Parohia Cocargeaia.

Protoieria Raionului Călărași—Ialomița.

8. Preot Anastasie Baicu, Parohia Mircea Vodă.

Protoieria Raionului Lehliu Ialomița.

9. Preot Victor Dumitrescu, Parohia Axintele.

Protoieria Raionului Vidra, Regiunea București.

10. Preotul Justin Deică, Parohia Vlad Țepeș.

Protoieria Raionului 1 Mai București.

11. Diacon Buda, Parohia Oțetari.

Protoieria Vida, Raionul Teleorman.

12. Preot Mihai Lupu Parohia Călugărița.

Protoieria Raionului Teleajen, Regiunea Prahova.

13. Preot Daniil Ursu, Parohia Podești.

14. Preot Traian Pârvu, Parohia Aricești Podgoria.

Protoieria Raionului Zimnicea Regiunea Teleorman.

15. Preot Gh. Georgescu, Parohia Zimnicele.

Dăm deasemenea și numele cucernicilor preoți care nu s'au împărțat la Sfânta Liturghie, din Raionul Vida Teleorman.

1. Preot N. Rafailescu Ad. parohia Budești.

2. Preot Ion Chiriță, Ad. Butești.

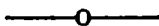
3. Preot Dumitru Păunescu Negrenii de Jos.

4. Preot Talaleu Lupitencu—Purani.

5. Preot Victor Marinescu—Valea Cireșului.

Pe viitor se vor lua măsuri și mai riguroase pentru a menține disciplina în munca atât de folositoare preoției și pentru a întări râvna apostolatului nostru evanghelic și social.

Odată cu aceasta P. C. Protoierei de Raioane sunt rugați să trimită în termen de 5 zile dela ținerea conferințelor protopopești, rapoarte detaliate asupra desfășurării acestor conferințe, anexând și copie de pe procesele verbale încheiate cu acest prilej.

Serviciul Cultural

SFÂNTA EPISCOPIE A BUZĂULUI

VIZITE CANONICE IN EPARHIE

În ziua de 14 Ianuarie 1951, P. S. Episcop, însoțit de P. C. Pr. Consilier Administrativ Rotaru a asistat la Sfânta Liturghie în biserica din Boldu, Raionul R. Sărat. Aci lucrează ou sârg, de aproape 30 ani, cucernicul preot Sava Balcan, ajutat acum în urmă de C. Preot Soare Popescu.

Biserica prezintă un aspect măreț și într'o stare ireproșabilă de curățenie. Scopul vizitei noastre a fost acela de a vedea cum se face catehizarea. Și într'adevăr, am rămas mulțumiți, căci Pr. Sava are o experiență

îndelungată în această latură. Cât de minunat și de plăcut s'a executat cântarea omofonică! Credincioșii cunosc slujba și știu să dea răspunsurile liturgice la vreme și cu toată pătrunderea. Momentul începerii Sf. Liturghii a fost impresionant. Preoții îngânau «Împărate Ceresc» înaintea Sf. Prestol, cu metanie smerită, iar obștea credincioșilor l-au cântat cu suflet. După Sf. Liturghie, Pr. Sava a rostit cu mult duh predica. Vorbea un părinte către fiii săi duhovnicești, cald și convingător. La sfârșit, toți au avut regretul că s'a terminat așa de repede. Pe Pr. Sava nu te mai satureai să-l tot ascuți, când grăiește.

Iată «Heruvicul». «Pre Tine Te lăudăm», «Cuvine-se cu adevărat», momente sublimite liturgice subliniate cu ingenunchieri și cântare cucernică. La «Chinonic», credincioșii au executat Ps. I, armonizat. Pr. Soare Popescu, în cuvântul catehetic, a lămurit însemnătatea, în general, a Sf. Altar și în special a Sf. Prestol. Pr. Paroh a salutat venirea P. S. Episcop în mijlocul credincioșilor din Boldu și a expus pe scurt activitatea în cursul a peste 20 ani de pastorație aci. Dealtfel, această lucrare de aci este foarte bine cunoscută și apreciată la Sf. Episcopie. Ne-am înapoiat cu convingerea că am cercetat o «parohie model».

După amiază ne-am abătut pe la P. C. Păr. Protoiereu al Raionului Măicânești, care păstorește în parohia Nicoleşti. Biserica se prezintă în perfectă ordine și curățenie. Ni s'a făcut o dare de seamă despre mersul vieții religioase-morale de aci. Merită să însemnăm vrednicia Păr. Ioan Vasile chemat la îndatorirea de Protoiereu de Raion, fiind el pildă sătenilor de ordine și disciplină față de noua orânduire socială. A dat un real sprijin la înființarea gospodăriei colective, P. C. Sa fiind membru șiducând treburile contabilicești. Deci acolo unde este turma este și păstorul.

Către seară după ora 4,³⁰, ne-am oprit în Râmnic unde ne așteptau toți c. preoți în biserica catedrală a orașului. P. C. Păr. Protoiereu Iordache rostește cuvântul de bună venire. P. S. Episcop se adresează celor prezenți, exprimându-și bucuria că se vede în mijlocul preoției râmnicene. Face o expunere asupra normelor de întregire a salariilor preoțești din veniturile parohiilor, asupra catehizației, asupra rostului și rezultatelor conferințelor protopopești, după un an de lucru în acest sens și încheie cu datoriile cetățenești care se rezumă în lupta pentru apărarea păcii și îndemnul cu cuvântul și cu fapte din partea clerului pentru toate realizările care ținesc la binele și fericirea poporului nostru.

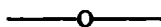
A trasat în linii generale normele de colaborare între biserică și Stat și a trecut la unele observări locale, care interesează biserica și clerul râmnicen. Și-a exprimat dorința fierbinte, că pe viitor și c. preoți din acest oraș vor dovedi o conștiință cât mai vie a misiunii lor.

Duminică 21 Ianuarie 1951, P. S. Episcop a asistat la slujba din biserica parohiei Bărăști-Scărișoara, Raionul Cislău. Aci păstorește c. preot Ion Boboc. Este un suflet frământat și cu mistuitoare râvnă apostolică necontrolată, ceia ce l-a dus să comită chiar unele exagerări, care nu sunt potrivite. Dacă mai adăogăm și unele inovații cultice pe care C. Sa le-a introdus, înseamnă că se anunță un simptom sectant. Deaceia se impunea o vizită canonică.

P. S. Episcop a explicat rostul vizitei aci și a descris, făcând portretul fizic și religios al preotului Boboc de când l-a cunoscut cu ani în urmă, și până ultima dată când a venit la Sf. Episcopie. P. C. Păr. Consilier Rotaru a cetit raportul făcut de pr. paroh I. Boboc, prin care își descrie lucrarea C. Sale în acea parohie, cerând ca ea să fie aprobată și luată de model în întreaga Eparhie.

P. S. Episcop, cu regretul că preotul lipsește, a arătat că exagerările și inovațiile cultice nu mai pot fi aprobate de Sf. noastră Biserică și a făcut apel la cei de față să respecte strict poruncile și rânduelile Sf. noastre Biserici, ca nu cumva să ne aflăm în fața unei primejdii sectare care se poate ivi printre ei.

Viața austeră la care s'a datat Păr. Boboc are și rămâne un caracter particular. Viața bisericească ortodoxă își are normele ei de dogmă, morală, și cult, care nu pot fi schimbate după inspirații particulare.

INSTALAREA NOULUI STAREȚ DELA MÂNĂSTIREA CIOLANU

În ziua de 7 Ianuarie 1951, Sf. Mănăstire Ciolanu a fost în plină sărbătoare. P. S. Episcop, cu ritualul cuvenit, a instalat pe duhovnicul ei conducător, P. Cuv. Arhim. Teofil Mocăniță. După înmânarea toiagului păstoresc, într'o cuvântare plină de mireasmă duhovnicească, P. S. Episcop a pus în lumină chemarea actuală a monahismului, fixându-i în mod documentat perspectivele viitoare, mai ales în latura vieții obștești și de muncă pilduitoare pentru societatea mirenească. A caracterizat personalitatea noului stareț, ca fiind încărcat cu alese daruri intelectuale, morale și călugărești, accentuând sfințenia personală și practicarea ascetismului cumpănit, ca fiind cele două principii de bază pe care se așează viața adevăratului călugăr. P. Cuv. Arhim. Teofil aduce cu sine o atmosferă duhovnicească, și este o figură distinsă a călugărismului eparhial. Plin de înțelepciune, de blândețe și râvnă pentru biserică, va reuși să abată pe albia monahală, adevărată, cursul vieții din această frunțășă mănăstire. Fiind cerut de întregul sobor, are o garanție în plus, pe lângă însușirile enumerate, că va fi ascultat și urmat de toți confrății. Aceasta cu atât mai mult, cu cât n'a manifestat în niciun fel dorința de a fi stareț. Este aceasta un semn al smereniei care înalță și caracterizează pe adevăratul monah.

În cuvântul P. C. Sale, de răspuns, și-a exprimat simțămintele și fiorul răspunderilor care apasă acum asupra umerilor săi. N'a schițat un program nou, ci s'a mulțumit să făgăduiască că își va face datoria conform îndreptărilor Sf. Canoane, praxeii mănăstirești și disciplinei severe monahale. Amintind de înaintașii săi la cârma mănăstirii, a citat anumite nume, care în adevăr au ilustrat scaunul stăreției și pe care îi ia de model.

A adus mulțumiri P. S. Episcop, care s'a ostenit să facă personal această instalare, precum și întregului sobor pentru încrederea ce i-a acordat-o, și în special P. Cuv. Protosinghel Bonifatie Podereanu, Exarhul

mănăstirilor, care a girat stăreția aci. P. Cuv. Exarh a adus urările curenite noului stareț, de care îl leagă duioase amintiri de pe timpul studenției și a conviețuirii ca simplu monah în Ciolanu. Vădit emoționat, P. Cuv. Bonifatie și-a exprimat satisfacția că în cele din urmă, P. Cuv. Arhim. Teofil a acceptat să ia conducerea acestei mănăstiri. Festivitatea s'a încheiat într'o atmosferă caldă și cu frumoase nădejdi că mănăstirea își află acum pe cârmuitorul ei, după ce a trecut prin conduceri multe și nu ferice.

În zilele de 8 și 9 Ianuarie, P. S. Episcop s'a întreținut cu întregul sobor despre datoriile monahicești, cercetând pe unii chiar în chiliile lor.

SFÂNTA EPISCOPIE A DUNĂRII DE JOS

SFÎNȚIREA CATEDRALEI DIN CONSTANȚA

La 14 Ianuarie a. c., credincioșii ortodocși din orașul Constanța au avut marea bucurie duhovnicească, de a participa la sfîntirea Catedralei sf. Petru și Pavel din acel oraș.

Catedrala suferise mari stricăciuni de pe urma cutremurului din 1940 și a bombardamentelor din timpul războiului. Lucrările de reparație au putut fi duse la bun sfârșit, numai datorită ajutorului masiv acordat de Ministerul Finanțelor în 1946-48, la care s'a adăugat în 1950 ajutorul sf. Patriarhii; o însemnată contribuție materială și-au dat deasemenea preoții și credincioșii din fosta Episcopie a Constanței și cei din Episcopia Dunării de jos.

Sfîntirea s'a făcut cu tot fastul tradițional de către I. P. S. Patriarh Justinian, dimpreună cu P. S. Episcop Chesarie, înconjurați de un ales sobor de preoți și diaconi.

Deși nu se știa din vreme despre venirea I. P. S. Patriarh, credincioșii au participat în foarte mare număr, bucuroși că au rara ocazie să asiste la o sfîntire de catedrală, cât și aceea de a primi, fiecare în parte, după sărutarea sf-mese, binecuvântarea I. P. S. Sale.

La sfârșitul sf. liturghii, P. S. S. Episcop Chesarie a făcut istoricul Catedralei din Constanța: a arătat străduințele Conducerii eparhiale de a o repara după 1944 și sprijinul substanțial acordat de autoritățile de Stat și de sf. Patriarhie, cărora le aduce mulțumirile credincioșilor și ale Centrului eparhial. P. S. Sa încheie printr'un călduros îndemn ca fiecare preot și credincios să-și arate recunoștința iubind Biserica și Patria și muncind cu drag pentru înflorirea lor.

După aceasta, I. P. S. Patriarh Justinian a ținut o luminoasă cuvântare, care a impresionat în mod deosebit pe clericii și credincioșii prezenți. I. P. S. Sa a arătat mai întâi importanța Bisericii pentru creștini: ca și marea, Biserica scufundă în adâncul îndurării lui Dumnezeu greșalele noastre, înoindu-ne cu izvoarele ei dătătoare de viață.

Biserica urmărește și mântuirea sufletului, dar și fericirea vieții de aici, îndemnând pe oameni să trăiască în pace și să zidească pe dreptate socială temeliile neclătinate ale păcii.

I. P. S. Sa ca Întâistătător al Bisericii ortodoxe Române se bucură că în toate Eparhiile clerul și credincioșii ortodocși urmează calea binecuvântată a păcii, sprijinind străduințele Guvernului Țării.

Felicită pe P. S. Episcop Chesarie că inaugurează anul 1951 cu o măreață redeschidere de biserică. Asigură pe credincioșii constănțeni de tot sprijinul, pentru pictarea și împodobirea Catedralei.

Cuvântarea I. P. S. Patriarh a fost ascultată cu deosebită satisfacție de către mulțimea credincioșilor.

La agapa ce a urmat după sf. slujbă, au participat Consulul URSS, reprezentanți ai autorităților locale și delegații cultelor conlocuitoare. Cu această ocazie P. C. Protoiereu V. Cioară, pr. St. Duțu și pr. Stelian Popescu parohul Bisericii catedrale au exprimat recunoștința preoțimei pentru grija ce i-o poartă I. P. S. Patriarh Justinian și pentru renașterea vieții bisericești ce se înfăptuiește de când I. P. S. Sa conduce Patriarhia Română.

D. Mehmet Iacub, conducătorul cultului musulman, a mulțumit I. P. S. Patriarh pentru fericita inițiativă de a face o apropiere între culte și de a le uni în nobila luptă pentru pace.

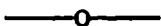
P. S. Episcop Chesarie a exprimat recunoștința Eparhiei pentru ajutorul dat de Onor. Guvern la refacerea și redeschiderea Catedralei.

Răspunzând tuturor, I. P. S. Patriarh Justinian arată că toate realizările și toată lupta noastră se întemeiază pe sprijinul acordat poporului român de Uniunea Sovietică. Din repetatele vizite făcute în Uniunea Sovietică, I. P. S. Sa a cunoscut și a simțit simpatia Popoarelor Sovietice pentru poporul român. Văzând distrugerile neînchipt de mari pe care le-au făcut cotropitorii fasciști pe teritoriul Uniunii Sovietice și efortul uriaș ce se face acolo pentru a reface casele, orașele, țara... și-a explicat de ce Popoarele Sovietice iubesc pacea și sunt în fruntea luptei pentru pace a popoarelor doritoare de fericire și progres.

Trebuie să ne alăturăm și noi, cler și credincioși, fără de rezerve, nobilei lupte pentru pace, care, ca printr'o minune dumnezească, unește toate religiile și toate popoarele. Ierarhia Bisericii ortodoxe din întreaga lume,—nu numai din țările de democrație populară,—se găsește unită în lupta sfântă pentru pace.

Pentru preoțimea ortodoxă a sosit vremea mobilizării la lupta pentru pace, pentru ajutorarea țărilor ce suferă de pe urma luptei lor pentru existență și independență, la sprijinirea eforturilor Regimului pentru construirea unei vieți noi. Preoții au îndatorirea să angajeze și pe credincioși la sprijinirea inițiativelor de interes obștesc, a gospodăriilor colective, etc.

I. P. S. Sa incheie cu un călduros apel ca fiecare preot să se încadreze din tot sufletul în munca de prosperare și fericire a poporului.

PARTEA OFICIALĂ

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ADUNAREA EPARHIALĂ SESIUNEA DIN FEBRUARIE 1951

S U M A R

Astăzi, Duminică 4 Februarie 1951, a avut loc sesiunea ordinară a Adunării Eparhiale a Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor, sub Președinția Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian.

Au fost de față următorii membri ai Adunării Eparhiale:

A. Clerici:

1. Pr. Ciobănete Ilie
2. Pr. Galaction Gala
3. Diac. Prof. Dr. Nicolaescu Nicolae
4. Pr. Ionescu Alexandru
5. Pr. Prof. Dr. Rezuș Petru
6. Pr. Popescu Emil
7. Pr. Popescu Ioan
8. Pr. Vlaiculescu Alexandru
9. Diac. Prof. Vasilescu Emilian.

B. Mireni:

1. Dl. Prof. Mazilescu Gheorghe
2. Dl. Prof. Alexandru Petre
3. Dl. Prof. Stoian Iorgu
4. Dl. Prof. Vasilescu Toma
5. Dl. Av. Stănescu Virgil
6. Dl. Prof. Cristescu Stelian
7. Dl. Greceanu Carp
8. Dl. Tudor Jacob
9. Dl. Stelian Tudorică
10. Dl. Bordeianu Constantin
11. Dl. Sulică Marin

În afară de membrii Adunării Eparhiale, au fost de față Prea Cuv. Arhim. Dr. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor, Prea Cucernicii Părinți: Dr. Dimitrie Cristescu, Dr. Gheorghe Soare și Pr. Simion Neaga, Consilieri Administrativi Referenți ai Sfintei Arhiepiscopii, Pr. Constantin Hașcău, Secretar Eparhial și Diac. Gheorghe Ionescu, Șeful Contabilității Eparhiale

La orele 11 dim. s'a săvârșit de către Prea Cuv. Arhim. Dr. Atanasie Gladcovschi, Vicarul Sfintei Arhiepiscopii, înconjurat de soborul Catedralei Patriarhale, în Paraclisul Palatului Patriarhal, un Te-Deum, la care au luat parte toți membrii Adunării Eparhiale și funcționarii dela Centrul Eparhial.

După Te-Deum, toți cei prezenți au trecut în Sala Sinodală din Palatul Patriarhal, unde Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian a rostit următorul cuvânt de deschidere:

*Prea Cucernici Părinți,
Domnilor membri,*

Bine ați venit sănătoși!

Folosim împrejurarea de față pentru a ne aminti în treacăt care este rostul Bisericii noastre Ortodoxe și mai ales cum trebuiesc privite și înțelese unele dintre principiile ei de organizare și de cărmuire, ca instituție socială.

Prin Biserică noi înțelegem cele două părți nedespărțite, ierarhia bisericească, adică clerul în întregimea sa, și poporul.

Biserica este a poporului, nu în sensul că este o creațiune a acestuia, dar ea fiind în slujba nevoilor sale poate fi socotită ca atare.

Originea Bisericii este divină și acest fapt se învederează cu deosebire prin lucrarea ierarhilor ei, care dețin harul, lucrare însă care nu poate să existe fără turma poporului drept credincios.

Pentru aceasta, de altfel, dela începuturile ei, ortodoxia s'a ferit de a cădea în greșala de a conduce treburile ei printr'un clericalism neconform cu principiile superioare ce se desprind din învățătura evanghelică, greșală care prin stăruința ei constituie și astăzi păcatul catolicismului.

Biserica ortodoxă, tocmai pentru a păstra în toată lumina și însemnătatea lor învățăturile Mântuitorului, înfăptuind astfel o desăvârșită unitate de credință, a socotit că cea mai dreaptă rânduială este aceea în care, atât ierarhii, clerul, cât și poporul să răspundă împreună și deopotrivă în fața lui Dumnezeu, statornicindu-se prin aceasta pentru toate vremurile că Biserica ortodoxă nu însemnează altceva decât cler și popor laolaltă.

Din cuprinsul acestui adevăr, care prin puterea realității sale nu poate fi înfruntat de nici o încercare lumească, s'au încheiat rânduielele pe care se întemeiază întreaga viață a ortodoxiei.

Buna desfășurare a activității pastorale, pregătirea duhovnicească și munca administrativă a Bisericii Ortodoxe Române, sunt cu puțință tocmai pentru că astăzi Statutul de organizare al acestuia consacră normele potrivit cărora răspunderea

treburilor este așezată deopotrivă pe umerii clerului, dela slujitorul cel mai de jos până la Vlădică și pe cei ai poporului drept credincios.

Iată de ce Domniile Voastre sunteți constituiți astăzi, mireni și clerici, într'un for de răspundere, care are menirea să organizeze, să îndrumeze și să vegheze neîncetat la îndeplinirea sarcinilor pe care Biserica, din această de Dumnezeu păzită Eparhie, le are de îndeplinit.

Biserica, ca instituție dumnezească, propovăduind învățăturile lui Hristos Domnul, trăiește pururea în mijlocul poporului și ea nu poate fi izolată de celelalte instituțiuni sociale, care, toate înmănușate, dau cuprins orânduirii statale.

Deși Biserica trebuie să îngrijească în primul rând de nevoile de ordin sufletească ale fiilor ei, ea nu poate și nu trebuie să se desintereseze de celelalte laturi ale vieții credincioșilor.

Este îndatorirea ei, ca neîncetat să stimuleze și să dinamizeze forțele vieții sociale din acest sector, prin misiunea Ei cea mare, neconținut se cuvine să îndemne pe toți credincioșii spre atingerea idealurilor sublimе, sprijinind totodată și puternic chiverniseala publică, pentru propășirea întregii colectivități.

Biserica Ortodoxă Română e deplin conștientă de rostul Ei de a îndruma întreaga viață a credincioșilor săi pe făgașul progresului, căci în acest chip și țelurile Ei supreme pot fi mai cu folos slujite.

Nimeni să nu se întrebe cu mirare deci, că Biserica noastră socotește drept și cinstit lucru să fie în pas potrivit cu evoluțiunea socială,

Numai astfel Ea va putea urmări și îngriji, după cum îi este chemarea, și nevoile și năzuințele omului.

Aceste condițiuni obiective justifică pe deaîntregul atitudinea noastră în fața nouilor postulate de viață, căci nu se poate servi Domnului nostru Iisus Hristos decât ajutând omului să străbată căile vieții, oricare ar fi acestea.

Stăpâniți de aceste gânduri, ne-am întrunit astăzi, spre a examina împreună înfăptuirile din anul care s'a scurs, constatând astfel rezultatele dobândite, punându-le în fața angajamentelor pe care le-am luat toți cei care deținem răspunderea conducerii Arhiepiscopiei Bucureștilor și Mitropoliei Ungro-Vlahiei.

Nu ne vom îndestula sufletul mărginindu-ne numai a privi roadele ce pot fi acum culese, ci mai ales se cuvine să aflăm și lipsurile ce au rămas neîmplinite și să chibzuim programul de muncă pentru anul viitor, alegând mijloacele cele mai nimerite pentru îndreptarea greșelilor și sprijinirea activității programate în anul acesta, pentru care suntem datori deopotrivă în fața lui Dumnezeu ca exponenți ai acestei Eparhii.

În anul care s'a deschis, clerul, administrația, monahii noștri, trebuiesc antrenati într'o muncă intensă și cât mai folositoare Bisericii și Patriei.

De aceea, așteptăm din partea Domniilor Voastre nu numai verificarea celor care s'au petrecut în anul încheiat, dar mai ales sfaturile și indemnurile care să fie îndreptar sigur pentru toți, cu atât mai mult cu cât Domniile Voastre sunteți în neînterupt contact cu masele clerului și poporului.

Eu ca Arhipăstor și Patriarh, sunt răpit deseori de chemări mai grabnice de la împlinirea dorinței de a-mi apleca urchea și a-mi îndrepta ochiul spre toate nevoile Eparhiei, nevoi pe care le vreau cercetate în deaproape și în nemijlocită legătură cu realitățile.

Țin în mod cu totul deosebit să vă amintesc că și de data aceasta, mai mult decât oricând, ne găsim angajați, alături de toți factorii vieții din R. P. R., în lupta pentru cucerirea și zidirea Păcii.

Biserica Ortodoxă Română se ostenește continuu întru îndemnarea clerului și a poporului credincios de a sprijini în toate chipurile strădania cârmuirii de a înfăptui o viață fericită și îmbelșugată în scumpa noastră Patrie, căci prin aceasta, Ea întărește lucrarea evanghelică de a elibera, înfrăși și fericii omul.

În aceste sentimente, declar deschisă Adunarea Eparhială a Arhiepiscopiei Bucureștilor și urându-vă spor în muncă, rog pe Atotputernicul să binecuvinteze și să reverse harul Său asupra lucrărilor Domniilor Voastre.

După ce Înalt Prea Sfințitul Patriarh a rostit cuvântul de deschidere și după alcătuirea Biroului format din: P. C. Pr. Ionescu Alexandru și D-nii Petre Alecsandru și Carp Greceanu, alcătuit conform art. 74 din Regulament, Prea Cucernicul Părinte Alexandru Ionescu, Secretarul General al Adunării Eparhiale, dă citire apelului nominal, constatându-se prezența a 20 de membrii din numărul total de 30 membri, cât numără Adunarea Eparhială.

Fiind deci de față majoritatea, Adunarea este declarată legal constituită, putând lua hotărâri valide.

Se prezintă referatul P. C. Prept Dr. Gh. Soare, Consilier Administrativ Referent Bisericesc, înregistrat sub Nr. 262/951, în legătură cu vacantarea a trei locuri în Adunarea Eparhială, în urma noiei arondări și cooptarea a trei membri, prin rezoluția Înalt Prea Sfințitului Patriarh depe actul Nr. 323/951 și confirmarea lor prin Decizia Patriarhală Nr. 220/951.

Referatul este trimis la comisia de organizare și validare, prin referatul depus la dosar propune ratificarea lor, după cum urmează:

1. În locul Părintelui Ilie Dumitrescu, dela Parohia Piscanii de Jos—Muscel, Părintele Ioan Popescu, dela Parohia Preasna Veche—Ialomița.

2. În locul D-lui Ilie Stoenescu, dela Câmpulung-Muscel, D-l Avocat Tudorică Stelian, dela Călărași-Ialomița și

3. În locul D-lui Ioan Bădescu, dela Câmpulung-Muscel, D-l Const. Bordeianu, din București.

Adunarea Eparhială în unanimitate ratifică cooptările menționate, conform procesului verbal Nr. 469/951, anexat la sumar.

În urma arondării Eparhiei, se constată că și comisiunile de lucru ale Adunării Eparhiale s'au descomplectat.

Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian propune pentru complectarea comisiunii de validări pe P. C. Prof. Diacon Dr. Emilian Vasilescu; pentru comisiunea bisericească pe D-l Tudorică Stelian și pentru comisiunea culturală pe P. C. Preot Gala Galaction, iar în locul d-lui Prof. Iorgu Stoian, să fie delegat în Adunarea Națională Bisericească D-l Prof. P. Constantinescu-Iași.

Adunarea Eparhială cu unanimitate aprobă complectările propuse.

În urma cooptărilor ratificate, Adunarea Eparhială are următoarea componență :

a. CLERICI :

1. Pr. Ciobănete Ilie	Alexandria-Teleorman
2. „ Popescu Ioan	Preasna Veche-Ialomița
3. „ Gala Galaction	București
4. „ Ionescu Alex.	„
5. „ Pașoi Gheorghe	„
6. „ Vlaiculescu Alex.	Ploești
7. Diacon Dr. Nic. Nicolaescu	București
8. Diacon Dr. Emilian Vasilescu	„
9. Pr. Rezuș Petru	„
10. Pr. Popescu Emil	Târgoviște

b. MIRENI :

1. D-l Alexandrescu Anton	București
2. „ Stoian Iorgu	„
3. „ Modoran Vasile	„
4. „ Greceanu Carp	„
5. „ Tudor Iacob	„
6. „ Bordeianu Constantin	„
7. „ Constantinescu Iași P.	„
8. „ Cristescu Stelian	„
9. „ Bazilescu Gheorghe	„
10. „ Stănescu Virgil	„
11. „ Vasilescu Toma	„
12. „ Petre Alexandru	„
13. „ Sulică Marin	„
14. „ Stan Tănase	Târgoviște
15. „ Tudorache Petre	„
16. „ Nistor Aurel	Câmpina
17. „ Chevrec Alexandru	Turnu Măgurele
18. „ Tudorică Stelian.	Călărași
19. „ Stănică Gheorghe	Ploești
20. „ Oprescu Niculae	Turnu Măgurele, iar Comisiunile următoarea componență :

A. Biroul adunării (alcătuit conform art. 74 din Regulament)

1. Preot Ionescu Alexandru	București, Secretar General
2. D-l Petre Alexandru	„
3. „ Carp Greceanu	„

B. Comisia de validări :

1. Preot Ciobănete Ilie	Alexandria-Teleorman
2. Diacon Prof. Vasilescu Emilian	București
3. D-l Constantinescu-Iași P.	„
4. „ Chevrec Alexandru	Turnu Măgurele
5. „ Iacob Tudor	București
6. „ Sulică Marin	„

C. Comisia Bisericească :

1. Diacon Nicolaescu Nicolae	București
2. Preot Pașoi Gheorghe	"
3. D-l Stoian Iorgu	"
4. " Vasilescu Toma	"
5. " Mazilescu Gherghie	"
6. " Tudorică Stelian, avocat	Călărași

. D. Comisia Culturală :

1. Preot Rezuș Petre	București
2. " Gala Galaction	"
3. D-l Nistor Aurel	Câmpina
4. " Petre Alexandru	București
5. " Stan Tănase	Târgoviște
6. " Cristescu Stelian	București

E. Comisia Economică :

1. Preot Vlaiculescu Alexandru	Ploești
2. " Popescu Emil	Târgoviște
3. D-l Alexandrescu Anton	București
4. " Stănescu Virgil	"
5. " Oprescu Nicolae	Turnu Măgurele
6. " Carp Greceanu	București

Delegați în Adunarea Națională Bisericească :

1. P. C. Preot Gala Galaction
2. D-l Prof. P. Constantinescu-Iași
3. " Anton Alexandrescu

Se trimite apoi, din partea Adunării Eparhiale, telegrame omagiale Domnului Dr. Petru Groza, Președintele Consiliului de Miniștri și Domnului Prof. Stanciu Stoian, Ministrul Cultelor.

Se repartizează comisiunilor Adunării Eparhiale rapoartele generale anuale pe sectoarele de activitate : Bisericească, Culturală, și Economică, pentru studierea și prezentarea cuvenitelor procese verbale, cu propunerile în cauză și se ridică ședința la orele 13,30.

La orele 14.45 ședința de redeschide, intrându-se în ordinea de zi.

I. Prea Cucernicul Părinte Alexandru Vlaiculescu, în calitate de raportor al Comisiunii economice citește procesul-verbal Nr. 1312/951, care se anexează la sumarul prezent privind *raportul general al Sectorului Administrativ-Economic pe anul 1950*.

Adunarea Eparhială îl aprobă cu unanimitate.

Se trece la discutarea *Contului de gestiune* al Arhiepiscopiei Bucureștilor pe anul 1950, care însumează :

La Venituri	Lei 108.874.221
La Cheltuieli	" 108.217.187

Rezultând un excedent de 597. 034 lei, care s'au trecut direct la Fondul Eparhial.

Contul fiind întocmit în conformitate cu scriptele contabile.

Adunarea Eparhială, în unanimitate îl aprobă

Se prezintă Adunării Eparhiale *bugetul Arhiepiscopiei Bucureștilor*, pe anul 1951, înscrind :

	La Venituri	Lei 140.834.055
iar	La Cheltuieli	„ 140.834.055

Adunarea Eparhială în unanimitate, ~~aprobă~~ aprobă acest buget.

Intrucât atât contul de gestiune pe anul 1950, cât și bugetul pe anul 1951, dela Institutul Teologic de grad Universitar din București, dela Seminarul Monahal Plumbuita și dela Școala de cântăreți bisericești din București, au fost prezentate Consiliului Eparhial prea târziu și n'a mai fost timpul necesar pentru verificarea lor, Comisiunea Economică roagă Adunarea Eparhială să dea împuternicire Consiliului Eparhial, pentru a studia, a verifica și aproba execuția bugetară pe anul 1950 și Planul Financiar pe anul 1951, dela amintitele instituții bisericești.

Adunarea Eparhială în unanimitate aprobă propunerea făcută.

II. Prea Cucernicul Diacon Prof. Dr. Nicolaescu Nicolae, în calitate de raportor al Comisiunii Administrative Bisericești, citește procesul verbal Nr. 1310/951, anexat la acest sumar asupra raportului general al Sectorului Administrativ Bisericesc al Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor, pe anul 1950, solicitând aprobarea din partea Adunării Eparhiale.

După ce Înalt Prea Sfințitul Patriarh arată că raportului Administrativ-Bisericesc îi lipsește statistica privitoare la mănăstirile de monahi și monahii din Arhiepiscopia Bucureștilor și intrucât în aceste mănăstiri se muncește atât de mult și ținând seamă de faptul că Eparhia Bucureștilor este aceia către care sunt așintii ochii tuturor, dă sfatul părintesc ca în anul 1951 și Consiliul Eparhial să-și îndrepte privirea către acest sector, unde în anul 1950 au avut loc o serie de inițiative de ordin administrativ și cultural.

Adunarea Eparhială, după ce Înalt Prea Sfințitul Patriarh face completările necesare, în unanimitate aprobă raportul general al Sectorului Administrativ Bisericesc, pe anul 1950.

III. Prea Cucernicul Părinte Gala Galaction, în calitate de raportor al Comisiunii Culturale, citește procesul verbal Nr. 1302/950 anexat la acest sumar, asupra raportului general al Sectorului Cultural dela Centrul Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor, pe anul 1950, solicitând din partea Adunării Eparhiale aprobarea.

Neînscrindu-se nimeni la discuții în jurul acestui raport, Înalt Prea Sfințitul Patriarh dă următoarele directive de urmat pe anul 1951, din partea Sectorului Cultural.

1. Sectorul Cultural trebuia să considere ca sarcină a sa cea mai de seamă prelucrarea, în condițiile specifice ale activității misionare — sociale încredințată preoțimii, a planului de Stat ;

Sectorul Cultural urmează deci să înfățișeze care sunt îndatoririle precise ale preoțimii în această problemă și să traseze deci sarcini concrete, arătând și mijloacele practice cele mai potrivite care pot fi folosite

pentru stimularea și îndrumarea credincioșilor în vederea îndeplinirii planului de Stat.

2. Problema catehizării, care constituie axul central al întregii activități desfășurate de clerul Eparhiei noastre, nu se cuvine să fie neglijată astfel cum se dovedește a se fi făcut până acum, când însăși oficiile parohiale ale Prea Cucernicilor noștri Consilieri, catehizarea nu s'a pus în practică ceea ce fără îndoială constituie o însemnată lipsă de însăși activitatea forurilor noastre de conducere.

În această privință este necesar a se întocmi un plan de organizare al controlului catehizării. De altfel va fi o îndatorire a Chiriarhului de a exercita un asemenea control.

Deasemenea publicațiunile Centrului nostru Eparhial („Glasul Bisericii” partea oficială și „Glasul Bisericii” pentru popor) trebuie folosite cât mai mult pentru propagarea catehizării, a luptei pentru pace, al planului cincinal, combaterea sectelor, predici.

Combaterea sectelor urmează să se facă prin expunerea cât mai justă a doctrinei creștine față de temele false ale sectanților, evitându-se orice fel de provocare.

3. S'a observat o lipsă înseamnă în ce privește situațiunea școlilor de cântăreți, întrucât Sectorul Cultural nu s'a ocupat în deaproape de educațiunea elevilor, în sensul că nu s'au formulat directive care să cârmuiască viața acestora în afara orelor de curs, prin aceasta neglijându-se țelul adevărat urmărit de această Instituțiune, care are menirea de a forma elemente ajutătoare lucrării bisericești.

Sectorului Cultural îi revine îndatorirea de a urmării în amănunt activitatea profesională și viața studenților teologi, întreținuți de Eparhie, aceasta cu atât mai mult, cu cât ei vor fi păstori sufletești ai Eparhiei, ceea ce deasemenea nu s'a făcut.

Viața monahală a fost neglijată cu desăvârșire și acest fapt poate fi considerat ca o lipsă esențială în activitatea Sectorului Cultural, care va avea de pregătit un plan bine chibzuit, în cuprinsul căruia să se preconizeze măsuri potrivite pentru toate aspectele vieții monahale.

Menționez că marele reforme aduse felului de organizare a cinului monahal, împlănuite prin hotărârile Sf. Sinod, nu au fost în deaproape urmărite în aplicarea lor, nici în Eparhia noastră și nici nu a fost în deajuns lămurite monahilor și monahiilor, ceea ce este încă o greșeală a Sectorului Cultural.

4. S'a hotărât desființarea asociațiunilor religioase și înființarea comitetelor parohiale, care să preia lucrarea ajutătoare clerului.

În Eparhia noastră se constată că aceste asociațiuni religioase au fost lichidate numai în chip formal, prin darea Deciziei respective, căci în fapt acestea au încercat și încearcă să-și continue activitatea, membrii fruntași

ai lor fiind cooptați în comitetele parohiale ale fostelor centre religioase ale acestor asociațiuni, astfel încât s'au putut afla cazuri (exemplu Sf. Ecaterina), în care deși membrii comitetului aparțineau altor parohii, ei totuși funcționau la parohia fostului centru al asociației religioase. Iată o inexplicabilă delăsare a Sectorului Cultural, într'un domeniu de activitate dintre cele mai importante.

Se impune deci să se treacă de îndată la formularea unor propuneri concrete privind controlul și activitatea comitetelor parohiale, aceasta cu atât mai mult cu cât cele mai însemnate sacrificii pe care la facem, sunt destinate tocmai Sectorului Cultural.

În ceea ce privește revista „Glasul Bisericii”, partea oficială și foaia pentru popor, cu unele rectificări, se cuvine să aducem felicitări pentru cuprinsul și forma în care apar.

Deasemenea imprimarea Sf. Antimis, precum și tipărirea calendarului bisericesc de perete pe 1951, făcută prin Sectorul Cultural, sunt demne de felicitat.

Se trece apoi la punctul: „Diferite comunicări și propuneri”:

a) D-l Iacob Tudor face unele modificări în legătură cu colaborarea preoților în lupta pentru pace și sprijinirea planului cincinal, evidențiind că față de o minoritate a celor care încă s'au dovedit neînțelegători, majoritatea preoților au arătat toată înțelegerea față de măsurile Onor. Guvern luate pentru lămurirea maselor în desvoltarea socialismului în Republica Populară Română.

D-l Stelian Cristescu semnalează unele greșeli de fapt din partea unor preoți, în legătură cu problema salarizării, după hotărîrea Sf. Sinod din 5 Oct. 1950 și roagă conducerea Centrului Eparhial să vegheze și să îndrumeze preoțimea prin Prea Cucernicii Protoierei a lămuri pe credincioși în legătură cu această chestiune, dând adevărata interpretare Înaltei hotărîri.

c) P. C. Diacon Dr. Nicolaescu, luând cuvântul în legătură cu unele informații aduse în discuția Adunării de către D-l Tudor Iacob, își exprimă părerea că asemenea cazuri când se vizează anumite persoane și se aduc oarecare acuzațiuni, ar fi mai bine să se ia dinainte toate informațiunile juste, pe baza cărora autoritatea bisericească să facă cercetările necesare, în deplină cunoștință de cauză.

d) Părintele Emil Popescu ridică chestiunea salarizării cântăreților bisericești și atribuirea cartelelor de alimente celor cari primesc salarii din fondurile proprii.

Tuturor vorbitorilor le răspunde Înalț Prea Sfințitul Patriarh, dând lămuririle și făcând precizările necesare.

De încheiere, Înalț Prea Sfințitul Patriarh Justinian rostește următorul cuvânt:

Prea Cucernici Părinți, Domnilor Membrii,

*Folosesc prilejul încheierii acestor desbateri pentru a vă exprima mulțumi-
rile mele pentru modul academic în care au decurs cu rezultate atât de fructuoase
pentru Eparhia noastră.*

*Observațiunile judicioase ce s'au făcut, îndrumările folositoare ce s'au dat,
precum și verificarea întregii activități a Centrului Eparhial al Arhiepiscopiei Bu-
cureștilor, învederează rostul adevărat al acestei Adunări Eparhiale.*

Indemn Consiliul Eparhial să-și continue activitatea și munca sa cât mai intens, în calitate de organ executiv al Adunării Eparhiale. Lui îi revine mandatul de a supraveghea neîncetat întreaga viață administrativă, economică și culturală a Eparhiei noastre.

Consiliul Eparhial are răspunderea deplină în fața Adunării Eparhiale și de aceia se cuvine să lase la o parte orice sentimentalism în săvârșirea lucrărilor sale, cu atât mai mult cu cât Eparhia noastră, având o întindere de 36 de raioane cu un număr de aproape 1500 parohii, în afara unităților, trebuie să fie permanent un exemplu pentru întreaga Patriarhie.

Consiliului Eparhial îi revine sarcina de a înlesni colaborarea cu cârmuirea, pentru a se asigura și pe tărâmul bisericesc izbânda luptei pentru pace și pentru propășirea scumpei noastre Patrii.

Stăpânit de gândul că membrii Consiliului Eparhial nu vor lipsi de la aceste îndatoriri și că nu vor pregeta la nicio răspundere, sunt adânc încredințați că în anul viitor ne vom putea bucura de înălțături și mai mari și cu cugetul împăcat în fața lui Dumnezeu, căruia mă rog să reverse harul și binecuvântarea Sa asupra Domniilor Voastre și asupra clerului și credincioșilor pe care îi reprezentați.

Sedința se ridică la orele 17.35.

PREȘEDINTE

(ss) † JUSTINIAN

PATRIARH

Secretar General

(ss) Pr. Alex. Ionescu

A N E X E :

ANEXA I

PROCESUL-VERBAL AL COMISIUNII DE VALIDARE

4 Februarie 1951.

Noi, membrii Comisiunii de validare a Adunării Eparhiale a Sf. Arhiepiscopilor a Bucureștilor, întrunți astăzi, data de mai sus, am constatat următoarele:

În urma noiei arondări a Eparhiilor, efectuată conform hotărârii Sf. Sinod, comunicată cu adresa Administrației Patriarhale Nr. 25951/950, prin trecerea unei părți din teritoriul Eparhiei noastre la Eparhia Râmnicului și Argeșului, au pierdut calitatea de membri în Adunarea Eparhială a Sf. Arhiepiscopilor a Bucureștilor: preotul C. Dumitrescu, dl. Ilie Stoenescu și dl. Ioan Hădescu și în locul acestora, în urma referatului Permanenței Consiliului Eparhial, au fost aprobați de Înalt Prea Sfințitul, Patriarh și cooptați:

1. Preot Ioan Popescu, Gela parohia Preasna Veche;
2. Dl. Avocat Tudorică Stelian-Călărași;

3. Dl. C. Bordeianu, Director în Ministerul Afacerilor Interne, iar aceste coop-tări au fost confirmate prin Decizia Patriarhală Nr. 220/951.

Comisia de validare cercetând dosarul și văzând că s'au îndeplinit formele legale, propune Onor. Adunării Eparhiale validarea noilor coopțați ca membrii ai Adunării Eparhiale.

Pentru care am încheiat prezentul proces verbal.

Membrii Comisiei de validare:

(ss) Preot Ilie F. Ciobăneș

(ss) Iacob Tudor

(ss) Sulică Marin

ANEXA II

PROCESUL-VERBAL AL COMISIUNII ECONOMICE

Astăzi, 4 Februarie 1951.

Subsemnații: membrii Comisiei Economice a Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor aleși în ședința Adunării Eparhiale din 15 Mai 1949, întruniți în ședință azi, data de mai sus, am examinat raportul general anual întocmit de Consiliul Eparhial, Sectorul Economic al Sf. Arhiepiscopiei, și am verificat bilanțul și contul de gestiune pe anul 1950, constatând următoarele:

Veniturile însumează Lei 108.874.221.--

Cheltuielile însumează Lei 108.217.187.--, rezultând un excedent de

Lei 597.034.--, care s'a trecut direct la Fondul Eparhial.

Am cercetat contul de gestiune și l-am găsit întocmit în conformitate cu scrip-turile contabile.

Procedând la verificarea încasărilor și plăților din gestiunea anului 1950, am constatat că prevederile de încasări s'au executat în conformitate cu prevederile bu-getare 100%, cu excepția calendarului de perete pe anul 1951, care se încasează anul acesta, iar plățile s'au efectuat 100%, conform prevederilor bugetare, cu mici dife-rențe de modificări în cadrul articolelor de cheltuieli bugetare, a căror virare dela un aticol la altul a fost aprobată la vreme de către Consiliul Eparhial.

Constatările făcute ne îndreptățesc să socotim că sectorul economic a lucrat cu pricepere și chibzuință, punându-se de acord cu normele financiare ale Statului, unde se prevede cât mai multă economie și maximum de randament.

În cursul anului 1950 s'au efectuat următoarele realizări de ordin gospodăresc:

1. S'au introdus gaze naturale în toate imobilele Sfintei Arhiepiscopii, dela Centru, cum și în Palatul Patriarhal, în valoare de lei 3.058.000.

2. S'au amenajat locuințe pentru personalul Catedralei, în valoare de lei 1.960.000.

3. S'a amenajat garajul și atelierul pentru reparația autovehiculelor, în va-loare de lei 420.000.

4. S'a amenajat localul pentru cantina funcționarilor, în valoare de lei 185.000.

5. S'a restaurat biserica Colțea, monument istoric, în valoare de lei 1.300.000.

6. S'a restaurat, în parte, Mănăstirea Văcărești, cheltuindu-se suma de lei 560.000.

7. S'a contribuit la restaurarea Mănăstirii Antim, cu suma de lei 2.100.000.

8. S'au făcut îmbunătățiri la Mănăstirea Plumbuita, în valoare de lei 850.000, și s'a construit și un garaj în valoare de lei 550.000.

9. S'a restaurat, în parte, incinta Sf. Mănăstirii Sinaia, în valoare de lei 4.500.000.

10. S'au acordat diferite ajutoare bisericilor și altor mănăstiri, în valoare de circa lei 12.000.000.

11. S'au acordat subvenții școlilor bisericești, în valoare de lei 1.600.000.

12. S'au acordat diverse ajutoare pentru bătrâni, bolnavi, incapabili de muncă, în valoare de circa lei 300.000.

13. S'au făcut diverse investiții pentru procurarea de mobilier, camion, stupi, dotarea Căminului Eparhial cu saltele și plăpumi, de circa lei 4.800.000.

Veniturile anului 1950 de lei 108.874.221, față de veniturile anului 1949, de lei 79.099.165, reprezintă un spor de 30%.

Utilizarea veniturilor anului 1950 pe capite mari s'a efectuat astfel:

1. Pentru sectorul cultural-social s'au cheltuit	Lei 20.358.493.—
adică 18,8% din totalul încasărilor.	
2. Pentru sectorul administrativ	„ 12.220.815.—
adică 11,2%.	
3. Pentru sectorul economic	„ 75.697.879.—
adică 70%.	

față de anul 1949, situația se prezintă astfel:

In anul 1949 cheltuieli culturale-sociale	7,8%
„ administrative	21,1%
„ economice	71,1%

Din verificarea acestor cifre și coeficienți, se constată că cheltuielile administrative în anul 1950 au fost diminuate dela 21,1% la 11,2% cele economice s'au menținut, în schimb cele din Sectorul Cultural — Social au sporit dela 7, 8% la 18, 8%.

Constatăm deasemenea că Onor. Minister al Cultelor și Administrația Patriarhală au contribuit pentru susținerea cheltuielilor administrative ale Centrului Eparhial cu suma de lei 6.201.009, reprezentând 5, 8% din totalul încasărilor.

Toate realizările economice de mai sus concretizează grija permanentă pe care I. P. S. Patriarh o poartă tuturor problemelor care privesc bunul mers al Bisericii Ortodoxe Române.

Față de cele de mai sus, propunem Onor. Adunării Eparhiale să aprobe gestiunea anului 1950, care a fost verificată și de organele controlului financiar intern și de organele de control ale Ministerului Cultelor, care au apreciat că lucrările de contabilitate au fost ținute la zi, actele și piese justificative legale sunt întocmite conform instrucțiunilor în vigoare și clasificarea încasărilor și plăților s'au făcut cu respectarea schemei bugetare și s'a executat o justă imputare a veniturilor și cheltuielilor pe articole bugetare, iar regimul fiscal a fost strict respectat și nu s'a găsit nici un fel de neregulă.

*

Alăturat propunem proiectul de plan financiar pe anul 1951, spre verificare și aprobare, după cum urmează:

Proiectul de plan financiar al Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor pe anul 1951 cifrează atât la venituri cât și la cheltuieli suma de lei 140.834.055.

Proiectul a fost întocmit în conformitate cu dispozițiunile legale financiare în vigoare și cu normativul Ministerului Cultelor trimis cu adresa Nr. 41.764 din 19 Decembrie 1950, precum și în concordanță cu planul de Stat.

El cuprinde totalitatea unităților producătoare de venituri ale Centrului Eparhial, precum și contribuția benevolă a parohiilor și a credincioșilor, potrivit stipulațiunii art. 189 din Statutul de organizare a Bisericii Ortodoxe Române.

Nota specifică a proiectului de plan financiar pe 1951 o constituie faptul că 20,6% din totalitatea planului este afectată Sectorului Social-Cultural, menită să contribuie la asigurarea propagării așezămintelor bisericești.

Prin aceasta, Sf. Arhiepiscopie dovedește că mici contribuțiuni adunate dela parohii și credincioși, cu banul, se întorc sub formă de ajutoare masive către poporul nostru în lupta pentru o mai bună stare a oamenilor muncii din R. P. R.

Un procent de 62% a fost afectat pentru producție unităților economice productive, iar restul de 17, 4% este afectat cheltuielilor generale cu caracter administrativ.

Astfel prevederile proiectului de plan financiar pe 1951, fiind întocmite potrivit necesităților asigurării unei bune funcționări a Instituției, îl supunem spre aprobare Onor. Adunării Eparhiale, așa cum a fost întocmit.

Rugăm totodată Onor. Adunare Eparhială să dea imputernicire Consiliului Eparhial pentru a studia, verifica și aproba execuția bugetară pe anul 1950 și planul financiar pe anul 1951 ale școalei de cântăreși bisericești și Institutului Teologic

Universitar București, care n'au fost supuse aprobării Adunării Eparhiale în această sesiune, din cauză că au fost prezentate prea târziu și n'a fost timpul necesar pentru verificarea lor.

MEMBRII COMISIUNII:

(ss) *Pr. Alex. Vlaiculescu*
 (ss) *Carp Greceanu*
 (ss) *Pr. Al. Ionescu*
 (ss) *Virgil Stănescu*

ANEXA III

PROCESUL-VERBAL AL COMISIUNII BISERICEȘTI

Comisia bisericească, cercetând raportul general de activitate a Secției Administrative pe anul 1950, constată:

1. Grație condițiilor generale de viață create în R.P.R., de către regimul nostru de democrație populară, s'au publicat și au intrat în vigoare mai multe regulamente bisericești, menite să învieze viața bisericească în cuprinsul Eparhiei și în cuprinsul întregii Patriarhii. Subliniem importanța deosebită a Regulamentului pentru alegerea și funcționarea organelor deliberative în parohii, Protopopiate și Eparhii, Regulamentul pentru administrarea averilor bisericești și Regulamentul pentru numirea și transferarea clerului, a căror lipsă se simțea de mult.

2. S'a ținut seama de toate observațiunile și propunerile Adunării Eparhiale din ședința sa precedentă, întocmindu-se la vreme planul general de lucru pe 1950 și urmărindu-se îndeaproape îndeplinirea lui. Datorită priceperii consilierului respectiv și colaborării tuturor funcționarilor Secției Administrative, lucrările de cancelarie și activitatea organelor de îndrumare, de control și de execuție s'au făcut în bune condițiuni, ținându-se la timp evidența lor.

3. Comisiunea constată deasemenea că raportul general de activitate al Secției Administrative este întocmit în spirit critic și autocritic, arătându-se cauzele obiective care au ușurat ori au îngreunat munca. Comisiunea subliniază deasemenea și grija arătată de către conducerea Eparhiei pentru funcționarii eparhiali, creîndu-se, în colaborare cu sindicatul, cantine, case de odihnă, premii, ajutoare familiale și alte îmbunătățiri.

4. S'a întocmit un plan general de activitate pentru anul 1951, care se află la sfârșitul alăturatului raport.

Pentru aceste motive, propunem onoratei Adunări ratificarea activității administrative pe anul 1950 și aprobarea planului de activitate pentru anul 1951, felicitând pe Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian pentru toate realizările de până acum și vrându-i spor deplin în activitatea viitoare.

București, 4 Februarie 1951.

(ss) *Diac. N. Nicolaescu*
 (ss) *Iorgu Stoian*
 (ss) *Toma Vasilescu*
 (ss) *Gh. Mazilescu*

ANEXA IV

PROCESUL-VERBAL AL COMISIUNII CULTURALE

Astăzi, în 4 Februarie 1951, subsemnații membri ai Comisiei Culturale a Adunării Eparhiale a Sf. Arhiepiscopiei a Bucureștilor, întrunindu-ne spre a cerceta raportul general de activitate al Sectorului Cultural pe anul 1950, am constatat următoarele:

Activitatea Sectorului Cultural s'a desfășurat pe următoarele planuri: misionar, de îndrumare a clerului, comitete parohiale, conferințe protopopești, planul de Stat, catehizare, învățământ religios, revista eparhială, colportaj, bibliotecă, corala predților, imprimarea Sf. Antimis etc.

Față de sarcinile pe care și le-a trasat Sectorul Cultural în anul trecut, constatăm că majoritatea lor au fost îndeplinite întocmai. Remarcăm funcționarea satisfăcătoare a comitetelor parohiale și a conferințelor protopești precum și activitatea preoțimeii pentru îndeplinirea planului de Stat. De asemenea ținem să subliniem strădania plină de bune rezultate a Institutului Teologic atât pe teren didactic, cât și în îndrumarea misionară și socială a preoțimii. Revista Eparhială «Glasul Bisericii» a apărut regulat și în condițiuni mulțumitoare, ca fond și formă, dând cuvenita importanță problemelor de teologie practică, de îndrumare și orientare a clerului în problemele de actualitate. Constatăm că dela 1 Iulie 1950, potrivit dispozițiilor Sf. Sinod această revistă se tipărește și pentru Eparhia Buzăului, iar dela 1 Ianuarie 1951, se va tipări și pentru Eparhia Galaților. Totodată semnalăm apariția revistei «Glasul Bisericii» pentru credincioși, publicație binevenită pentru nevoile sufletești ale credincioșilor. Menționăm cu bucurie imprimarea Sf. Antimis, din inițiativa plină de grijă a I. P. S. Patriarh Justinian.

Alături de aceste constatări îmbucurătoare, comisia își face datoria, atrăgând atenția ca pe viitor să se consacre mai multă stăruință catehizării, activității comitetelor parohiale și revistei «Glasul Bisericii» pentru credincioși, atât pentru apariția ei regulată cât și pentru îmbunătățirea materialului publicat.

Sectorul Cultural a avut permanent în vedere capitolul foarte important al luptei pentru pace, desfășurându-și întreaga activitate sub semnul păcii, în comitete de luptă pentru pace, conferințe, publicații, lămuriri și indemnuri.

Sintetizând constatările noastre cu privire la întreaga activitate a Sectorului Cultural, ne simțim datori să exprimăm toată gratitudinea noastră pentru sfaturile, pentru inițiativele și pentru vigilența solitădine, de care Sectorul nostru s'a bucurat constant din partea I. P. S. Patriarh Justinian.

(ss) Pr. Gala Galaction

(ss) Pr. Petru Rezuș

(ss) Diac. Em. Vasilescu

(ss) Stelian Cristescu

DECIZII, DISPOZIȚIUNI, CIRCULĂRI, COMUNICĂRI

CHIRIARHALE

DELEGAREA PROTOPOPILOR DE REGIUNE

Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian a dat următoarea Decizie Nr. 5, pentru delegarea protopopilor de regiune:

N O I J U S T I N I A N

Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Pe temeiul art. 90, lit. a, b și f din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române;

Ținând seama de prevederile art. 73 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române;

Având în vedere hotărârea Sf. Sinod din 5 Octombrie 1950, prin care se dispune ca Protoiereii să fie instituți pe Regiuni și Raioane, potrivit noii împărțiri administrative a teritoriului R. P. R.;

D E C I D E M:

Art. I. — Protopopul, cu reședința în capitala Regiunii, este socotit Protopop de Regiune și reprezentantul oficial al Bisericii, față de autoritățile Statului, îndeplinind, pe lângă atribuțiunile ce sunt fixate în art. 72 pentru Raionul respectiv, rolul

de acuzator în Consistoriul Disciplinar Protopopesesc al Regiunii și pe acelea pentru care va primi delegație specială din partea Noastră, în legătură cu colaborarea cu autoritățile civile regionale.

Art. II. — Se delegă ca Protoierei de Regiune următorii:

1. *P. C. Protoiereu Vasile Ștefan* — pentru Capitala R. P. R.
2. *P. C. Protoiereu Gh. Ciocan* — pentru Regiunea București.
3. *P. C. Protoiereu Al. Vlaiculescu* — pentru Regiunea Prahova.
4. *P. C. Protoiereu Gh. Stănculescu* — pentru Regiunea Teleorman.
5. *P. C. Protoiereu Leonida Mateescu* — pentru Regiunea Ialomița.

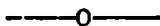
Art. III. — *P. C. Consilier Administrativ Preot Gh. I. Soare* este îndatorat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Deciziuni.

Data în reședința Noastră patriarhală din București, astăzi 21 Februarie 1951.

ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT,

† J U S T I N I A N

Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

INSTITUIREA CONSISTORIILOR DISCIPLINARE BISERICEȘTI PE REGIUNI

Publicăm mai jos textul Deciziunii Nr. 1/1951, dată de Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian, pentru instituirea completelor de judecată protopopești, din cuprinsul Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor:

N O I

J U S T I N I A N

Din mila lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Având în vedere art. 90, alin. I din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, și art. 5, alin. p. din Regulamentul Organelor Centrale din Patriarhia Română;

Având în vedere dispozițiunile cuprinse în art. 1146 din Statutul de organizare și funcționare a Bisericii Ortodoxe Române și art. 60, aliniatul ultim din Regulamentul pentru funcționarea organelor deliberative din Patriarhia Română;

Având în vedere art. 54 din Regulamentul de procedură al instanțelor disciplinare și de judecată bisericească;

Ținând seama de noua organizare administrativă a Eparhiei pe Regiuni și Raioane, cum și de cele discutate în conferința avută cu PP. CC. Părinți Protoierei în zilele de 9 și 10 Ianuarie a. c.,

D E C I D E M:

Art. I. — Pe data de 15 Ianuarie 1951 se instituie următoarele complete de judecată, pe Regiuni:

I. Consistoriul Disciplinar Protopopesesc al Capitalei:

- 1) Președinte: *P. C. Pr. Al. Petcu*, Biserica Sf. Dumitru-Colentina;
  - 2) Membru: *P. C. Pr. Petre Alexandru*, Biserica Izvorul Nou;
  - 3) Membru: *P. C. Pr. Costin Sebe*, Parohia Chiajna;
  - 4) Membru: *Cântăreț Gheorghe Feduc*, Biserica Precupeții Noi;
  - 5) Supleant: *P. C. Pr. Octavian Popescu*, Biserica Sf. Ilie-Grand;
  - 6) Supleant: *Cântăreț Const. Dragomirescu*, Biserica Sf. Pantellmon;
- Acuzator: P. C. Protoiereu Vasile Ștefan.*

II. Consistoriul Disciplinar Protopopesesc al Regiunii București:

- 1) Președinte: *P. C. Pr. T. Vergulescu*, parohia Butimanu;
  - 2) Membru: *P. C. Pr. I. Alexandrescu*, parohia Bălăceanca;
  - 3) Membru: *P. C. Pr. Petre Gongescu*, Biserica Sf. Nicolae-Giurgiu;
  - 4) Membru: *Cântăreț Alex. D. Ioan*, parohia Podul Rârbierului;
  - 5) Supleant: *P. C. Preot Anton Cnirîțescu*, parohia Bălășoeni;
  - 6) Supleant: *Cântăreț Vasile Zaharia*, parohia Vârteju;
- Acuzator: P. C. Protoiereu Gheorghe Ciocan.*

III. Consistoriul Disciplinar Protopopesesc al Regiunii Prahova:

- 1) Președinte: P. C. Pr. D. Bădiceanu, biserica Sf. Nicolae-Vechi, Ploești;
  - 2) Membru: P. C. Pr. V. Nicolaescu, biserica Sf. Vineri, Ploești;
  - 3) Membru: P. C. Pr. Corvin Parnia, biserica Mitropolia-Târgoviște;
  - 4) Membru: Cântăreț Nicolae Costea, biserica Sf. Împărați, Ploești;
  - 5) Supleant: P. C. Pr. Apostol Voicu, parohia Rotari;
  - 6) Supleant: Cântăreț Spiridon Vișoiu, Biserica Sf. Nifon-Târgoviște;
- Acuzator: P. C. Protoiereu Alex. Vlaclulescu.

IV. Consistoriul Disciplinar Protopopesesc al Regiunii Teleorman:

- 1) Președinte: P. C. Pr. Metodie Popescu, biserica Sf. Haralambie-Turnu Măgurele;
  - 2) Membru: P. C. Pr. Daniil Iliescu, biserica Sf. Ioan-Roșiorii de Vede;
  - 3) Membru: P. C. Pr. Mihail Stănescu, biserica Cuvioasa Paraschiva, T.-Măgurele;
  - 4) Membru: Cântăreț Florea Pascu, Biserica Sf. Ilie-Roșiori de Vede, Teleorman;
  - 5) Supleant: P. C. Pr. Mircea Stancu, parohia Văcărești-Teleorman;
  - 6) Supleant: Cântăreț Stelian Vișan, biserica Sf. Împărați-Roșiori de Vede;
- Acuzator: P. C. Protoiereu Gh. Stănculescu.

V. Consistoriul Disciplinar Protopopesesc al Regiunii Ialomița:

- 1) Președinte: P. C. Pr. Gh. Pătrașcu, biserica Sf. Împărați-Călărași;
  - 2) Membru: P. C. Pr. Radu Marin, parohia Ștefănești;
  - 3) Membru: P. C. Pr. Toma Cerciu, parohia Bărbulești;
  - 4) Membru: cântăreț Marius Trifu, biserica Sf. Nicolae-Călărași;
  - 5) Supleant: P. C. Pr. Alex. Ionescu, biserica Sf. Gheorghe-Călărași;
  - 6) Supleant: cântăreț Marin Petre, biserica Sf. Ioan-Călărași;
- Acuzator: P. C. Protoiereu I. Mateescu.

Art. 2. — Consistoriile Disciplinare Protopopești instituite pe baza temeiului Nr. 5681/950, pe data de 15 Ianuarie 1951, sunt dizolvate, încetându-le orice activitate.

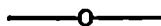
Art. 3. — P. C. Consilier Dr. Gh. Soare este încredințat cu aducerea la îndeplinire a prezentei Decizii.

Dată în reședința Noastră patriarhală din București, astăzi 14 Ianuarie 1951.

ARHIEPISCOP ȘI MITROPOLIT,

† JUSTINIAN

Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

EPARHIALE

INDATORIRILE PROTOIEREILOR DE RAOANE INTRU INDEPLINIREA MISIUNII LOR PE ANUL 1951

Arhiepiscopia Bucureștilor a trimis următoarea circulară Nr. 1804/951, către toate Protoierile de Raioane, pentru îndrumarea PP. CC. Protoierei, în întocmirea și executarea planului de lucru pe anul 1951:

În urma consfătuirii Permanenței Consiliului Eparhial împreună cu împuternicitul Onor. Minister al Cultelor pentru Centrul Mitropoliei Ungro-Vlahiei, s'au luat următoarele hotărâri aprobate de Înalt Prea Sfințitul Patriarh Justinian, în legătură cu întreaga activitate și planurile de lucru al Prea Cucernicilor Protoierei din cuprinsul Arhiepiscopiei Bucureștilor, stabilindu-se următoarele sarcini, pe care le veți aplica întocmai:

A. DISPOZIȚIUNI DE ORDIN GENERAL.

I. Organizarea Protopopiatului:

1) Fiecare Protoiereu se va îngriji în cel mai scurt timp de fixarea sediului Protopopiatului, la reședința Raionului respectiv.

2) Fiecare Protoiereu va stabili orele de lucru zilnice la cancelaria Protoierei, pentru secretarul protopopesesc, când urmează a fi prezent,

3) Fiecare Protoieru își va amenaja cancelaria protopopească, unde își va instala telefonul în mod obligatoriu, în cel mai scurt timp posibil.

II. Planul de lucru:

1) Menținerea contactului permanent și a bunei colaborări cu organele locale de Raion și Regiune, privind toate resoartele;

2) Fiecare Protoieru își va împărți zilele lucrătoare dintr-o lună în următorul program:

a. Inspecții și anchete pe teren, 10 zile;

b. Zile de birou obligatorii la cancelaria protopopească, 8 zile;

c. Pentru diferite servicii în parohie și alte obligații, 12 zile.

3) În planul de lucru se vor introduce toate problemele cu caracter local.

4) Planul de lucru se întocmește anual, se defalcă trimestrial și lunar, comunicându-se Sf. Arhiepiscopii, până la data de 1 Martie a. c.

5) Intocmirea raportului de activitate și înaintarea lui Sf. Arhiepiscopii, se va face în așa fel ca până la data de întâi a fiecărei luni să fie primit; la întocmirea raportului se va respecta ordinea punctelor din program, cu încadrarea problemelor:

a. Probleme cu caracter permanent;

b. Probleme cu caracter periodic și special, specificate pe cele trei resoarte: administrativ-bisericesc, cultural-social și economic-financiar;

c. Greutăți întâmpinate, sprijin în executarea planului și depășiri de plan;

d. Propuneri.

6) Raportul lunar de activitate se va întocmi după rapoartele scrise ale preoților, care se vor depune la Protoierie, cu ocazia conferințelor protopopești și care vor fi întocmite cu respectarea aceluiași norme și puncte fixate pentru Protoierie.

B. DISPOZIȚIUNI SPECIALE.

1. De ordin administrativ-bisericesc:

1) Intocmirea planului lunar de muncă și a itinerariului deplasărilor în inspecții și anchete, înaintându-l la Centrul Eparhial, în așa fel ca să fie primit alci înainte de întâi ale fiecărei luni (conform art. 72 din Statut).

2) Executarea întocmai a planului de inspecții programate lunar.

3) Executarea în termen a cercetărilor și anchetelor, pentru care a primit delegație și obiectivitatea în propunerile făcute (conform art. 72 din Statut și 109 și 118 din Regulamentul de procedură bisericească).

4) Supravegherea modului de comportare a preoților în serviciile divine, evlavia, corectitudinea și exactitatea împlinirii datorilor sacerdotale (conf. art. 72 din Statut și 28 din Regulamentul pentru numiri și transferări).

5) Supravegherea raporturilor dintre personalul bisericesc, dintre preoți și autoritățile locale, a modului cum preoțimea răspunde la chemarea credincioșilor, cum și soluționarea eventualelor neînțelegeri (conf. art. 28 din Regulamentul de numiri și transferări).

6) Supravegherea raporturilor preoților cu autoritățile superioare bisericești și urmărirea pe teren a împlinirii obligațiilor prevăzute în Statutul Bisericii Ortodoxe Române și în Regulamentul lui de aplicare (conf. art. 28 din Regulamentul pentru numiri și transferări).

7) Urmărirea pe teren a modului cum se aplică hotărârile Sf. Sinod și a instrucțiunilor date în conferința protopopească dela 9 și 10 Ianuarie a. c., în legătură cu noua salarizare a clerului și alcătuirea unui dosar special cu încadrarea respectivă, în vederea stabilirii cadrului disponibil, conform hotărârilor Sf. Sinod din 5 Octombrie 1950.

8) Înființarea și ținerea în evidență a unui registru special de întreg personalul bisericesc din Protoieria respectivă, pe parohii, cuprinzând: a. denumirea parohiei; b. comuna; c. categoria de salarizare; d. numărul de familii; e. numărul suflete; f. personalul clerical; g. gradul de studii; h. situația salarizării; i. data hirotoniei; j. data transferării la acea parohie; k. diferite ranguri și distincții bisericești; l. pecepe aplicate; m. observații, pentru a se putea cunoaște în orice moment situația exactă.

II. De ordin cultural-social:

1) Cercetarea, sprijinirea și urmărirea pe teren a funcționării preoților în Comitetele de Luptă pentru Pace, conform pastoralei Sf. Sinod, publicată în revista «Glasul Bisericii», pe luna Martie 1950, Nr. 3.

2) Indrumarea preoției pentru sprijinirea și realizarea planului cincinal, conform instrucțiunilor publicate în revista «Glasul Bisericii» Nr. 11 și 12/1950, arătându-se aportul preoției în realizarea de cooperative satești, munca pentru însămânțări, pentru electrificarea satelor și pentru colectări.

3) Indrumarea preoției în munca de lămurire a țărănimii muncitoare, pentru înființarea gospodăriilor agricole colective.

4) Grijă deosebită pentru funcționarea regulată a conferințelor protopopești, care se vor ține numai la reședința de Raion și notarea absențelor, cu motivarea lor imediată, prin cereri scrise și legal timbrate, atașate la raportul către Arhiepiscopie.

5) Urmărirea pe teren, pentru ca să se vadă cum își îndeplinesc Comitetele Parohiale angajamentele față de contribuția la noua salarizare a preoților, conform hotărârii Sf. Sinod din 5 Oct. 1950, și totodată cum aceste comitete își îndeplinesc lucrarea pentru înfrumusețarea și împodobirea sfintelor locașuri, conform Deciziei Patriarhale Nr. 98/1949.

6) Verificarea pe teren a respectării dispozițiilor în legătură cu desființarea asociațiilor religioase și încadrarea membrilor lor în Comitetele Parohiale din parohiile respective.

7) Indrumarea, supravegherea și verificarea lucrării de catehizare, înființându-se un registru de procese verbale, în care se vor consemna, pe scurt, tema dezvoltată, reușita și frecvența constatată.

8) Se va alcătui o statistică exactă pe parohii a tuturor sectelor din Protolie, specificându-se activitatea preotului respectiv în această latură.

III. De ordin economic-financiar:

1) Fiecare Protoiereu va stabili, de comun acord cu întreg clerul din Protolie și în ordinea urgenței și necesității, bisericile care trebuiesc terminate sau reparate în cursul anului 1951, sau eşalonate în planul cincinal (cele în construcție), înalțând tabloul Centrului Eparhial.

2) Fiecare Protoiereu va urmări și raporta, dacă în toate parohiile s'au înființat comitete de pangar, conform dispozițiilor date prin ordinul circular Nr. 9279 și 11585/1949 și Nr. 642/1950, și dacă aceste comitete funcționează efectiv.

3) Fiecare Protoiereu va urmări, verifica și înainta bugetele parohiilor până la data de 1 Martie a. c., cunoscând că vor fi sancționați atât Protoierii cât și preoții cari nu se vor conforma acestor dispozițiuni.

4) Fiecare Protoiereu va verifica și raporta, dacă la pangar parohiile întrebuințează numai lumânări stanțate dela Turnătoria Sf. Mitropolii, conform dispozițiilor ordinelor Nr. 7083, 9279 și 11588/1949, și 650/1950.

5) Fiecare Protoiereu va lua măsuri ca toate parohiile să facă asigurarea bisericilor și a imobilelor, la Fondul de Asigurări al Administrației Patriarhale, unde se vor adresa pentru îndrumări și diferite instrucțiuni.

6) Fiecare Protoiereu va urmări să se introducă în bugetele parohiilor sumele necesare pentru procurarea cantității lumânărilor în raport cu numărul enoriașilor, cel puțin 15 kg. lumânări pe an, la 100 familii.

În fiecare buget se va introduce rubrica cu numărul total al familiilor din parohie. De exactitatea acestui număr răspunde Consiliul Parohial, parohul și Protoiereul.

7) Fiecare Protoiereu va urmări ca personalul clerical, care locuiește în case parohiale, să-și achite personal impozitele către Stat, pentru casă, cum și dările comunale pentru apă, gunoi, salubritate, lumină, etc., nefiind admis să mai plătească parohia, decât numai pentru camera în care este instalată cancelaria.

8) Fiecare Protoiereu va urmări ca procurarea de veșminte sau repararea lor, precum și procurarea obiectelor de cult, să se facă numai prin magazinul de obiecte bisericești eparhial.

9) Fiecare Protoiereu va urmări ca chiriașii și deținătorii de imobile, apartamente sau încăperi cu orice titlu, proprietatea bisericii, să plătească la timp cotele ce le revin pentru chirie, combustibil, apă, lumină, întreținere, salubritate, etc.

Acei care nu respectă obligațiunile arătate mai sus, vor fi reclamați Sfaturilor Populare — Secția spațiului locativ — în termen de 5 zile dela neîndeplinirea obliga-

țiunilor, arătându-li-se numele, pronumele, profesia, calitatea în care dețin încăperrile, adresa exactă, sumele datorate, datele la care trebuiesc plătite, cerând, sub sancțiunile prevăzute la art. 3 al Decretului Consiliului de Miniștri Nr. 183/1950, care glăsuște: «Cei ce vor călca dispozițiunile suprinse în art. 1 și 2 din prezentul Decret, comit delictul de sabotaj și vor fi sancționați, potrivit Decretului Nr. 183/1950, procedându-se și la evacuarea lor».

ALTE LĂMURIRI ȘI PRECIZĂRI

În complectarea dispozițiunilor cuprinse în ordinul circular Nr. 1804/1951 și 1634/1951, privind planul de lucru și rapoartele de activitate lunară a Prea Cucerniciei Voastre, se aduc la cunoștința PP. CC. Protolerei următoarele lămuriri și precizări:

1. Rapoartele despre activitatea desfășurată în cursul lunii, vor fi alcătuite în mod detaliat și separat pentru fiecare dintre cele trei sectoare: administrativ-bisericesc, cultural-social și economic-financiar, în așa fel ca să fie primite până la data de 5 ale lunii următoare.

2. În aceste rapoarte va fi expusă activitatea Prea Cucerniciei Voastre, ținând seama de indicațiile date în ordinul circular Nr. 1804/1951, la paragraful A, pct. 5, lit. a, b, c și d, și de cele cuprinse la paragraful B., — Dispozițiuni speciale — pentru fiecare sector aparte, în așa fel ca să se oglindească și să se poată constata în ce măsură s'au executat în luna respectivă, dispozițiunile date pentru fiecare sector de activitate.

3. Odată cu aceste rapoarte, separate pentru fiecare sector, se va alcătui și înainta cu număr special, o dare de seamă generală în care veți expune în mod succint, activitatea lunară pe teren administrativ-bisericesc, cultural-social și economic-financiar, indicând pentru fiecare sector numărul raportului detaliat arătat la punctul II din această circulară și enumerând pe scurt punctele dezvoltate în rapoartele speciale, pentru ca — cu ocazia verificării dării de seamă de către Permanența Consiliului Eparhial — Fiecare Prea Cucernic Părinte Consilier Referent să cunoască și să poată aprecia munca desfășurată în luna respectivă.

4. Vi se atrage atenția din nou că începând cu luna Martie a. c., niciun Protoiereu nu poate încasa suma prevăzută în bugetul Protoieriei, ca recompensă de muncă, decât numai pe baza aprobării speciale dată de Sfânta Arhiepiscopie, în urma verificării rapoartelor de activitate pe sectoare și a dării de seamă generale, primite până la data de 5 ale lunii următoare. Suma aceasta se va încasa pe chitanță, indicându-se numărul ordinului de aprobare pe temeiul căruia s'a făcut plata. Organele de control vor urmări și verifica respectarea acestei dispozițiuni.

5. Totodată vi se pune în vedere că orice raport înaintat Sfintei Arhiepiscopii să fie scris pe hârtie, citeț, respectând spațiul pentru înregistrare și referate, 1/3 sus și 1/3 la stânga paginei.

ECONOMICE

MODUL DE CALCULARE AL IMPOZITULUI PE SALARII PENTRU PREOȚI

Vi se dă mai jos copie de pe adresa Ministerului de Finanțe, Direcția Impozitelor pe veniturile populației — sectorul salarii — Nr. 44.504, din 16 Februarie 1951.

«La adresa Dvs. Nr. 100/1951, vă facem cunoscut că impozitele pe salarii pentru preoți se calculează separat pentru sumele primite din subvenția pe care Ministerul Cultelor o acordă Bisericii Ortodoxe Române și separat pentru sumele primite dela parohie, progresivitatea operând pentru fiecare venit în parte.

Suma din venitul epitrahialului socotită drept salariu, nu se impune la salarii, această sumă fiind impusă la profesional, potrivit normelor dela Cap. IV, din Legea Nr. 12/1949.

Director, (ss) Bărbuț

Șeful Sectorului, (ss) Indescifrabil

DREPTURILE ANGAJAȚILOR PE TIMPUL DEPLASĂRII

Vi se dă mai jos spicuiuri de pe adresa Ministerului Finanțelor — direcția Statelor — Nr. 1717 din 5 Februarie 1951, înregistrate sub Nr. 3533 din 7 Februarie a.c., privind aplicarea Hotărârii Consiliului de Miniștri Nr. 1122, publicată în *Buletinul Oficial* Nr. 96 din 27 Oct. 1950, asupra drepturilor angajaților în timpul deplasării.

Hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 1122/950, reglementează drepturile celor ce se delegă în mod temporar, în interes de serviciu. Prin delegare temporară se înțelege cazurile celor care sunt trimiși în mod incidental de unitatea unde lucrează, în altă localitate, cu o misiune oarecare și pe un timp limitat.

Instrucțiunile de față sunt necesare pentru a se da o interpretare exactă a Hotărârii Consiliului de Miniștri Nr. 1122/950, înlăturând astfel unele concluziuni sau interpretări nejuste.

CHELTUELI PENTRU MASA.

Diurnele prevăzute la art. din Hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 1122/950 sunt maximele, potrivit avizului Nr. 639/591, dat de Comisia de Coordonare a lucrărilor care privesc aplicarea Codului Muncii.

Angajații dela instituții, întreprinderi de Stat și cooperative de orice fel, care se deplasează în cadrul Raionului sau Regiunii de reședință, vor primi următoarele indemnizații:

— În cadrul Raionului de reședință, 50% din diurnele maximele prevăzute la art. 2, care totalizate, să nu depășească 50% din salariul tarifar lunar.

— În cadrul Regiunii de reședință, 60% din diurnele maximele prevăzute la art. 2, care totalizate să nu depășească 60% din salariul tarifar lunar.

Conducătorii de unități vor putea, cu aprobarea Comisiunii pentru Simplificarea și Raționalizarea Aparatului de Stat, să stabilească diurne sub plafonul prevăzut la art. 2, în cazurile când deplasările se fac în localități unde condițiunile de alimentare sunt favorabile.

Conducătorii de unități au obligația să stabilească dela început termenul delegării, pentru a nu da posibilitate angajaților ca după primele 30 zile dela delegare, aceștia să se reîntoarcă în localitatea de reședință, iar după câteva zile să-și reînnoiască delegația în aceeași localitate, apărând astfel o nouă delegație.

Conducătorii de întreprinderi sau instituții, care vor stabili termene de compelență peste cea ce este necesar în vedere executării delegației, vor fi pasibili de sancțiuni administrative, pecuniare și penale.

Dacă totuși, prin natura serviciului, este necesară însoțirea în aceeași localitate a aceluiași salariat, aceasta se poate face, dar numai în cazuri cu totul excepționale și cu aprobarea directă și pe răspunderea conducătorului unității.

Timpu când angajatul a stat în localitatea de reședință (după rechemare), nu întrerupe delegația pentru socotirea numărului zilelor în delegare. În această perioadă (timpul când stă rechemat în localitatea de reședință), el nu primește indemnizație de delegare.

În cazurile când delegația este dată pentru mai multe localități, deplasarea în fiecare localitate se socotește ca o nouă delegație, indiferent de timp, până la reîntoarcerea în localitatea de reședință. În acest caz, se va respecta termenul de delegare pentru fiecare localitate în parte, în sensul că pentru fiecare localitate se vor respecta dispozițiunile prevăzute la art. 2.

Pentru perioada delegării, când aceasta durează peste 24 ore, angajatul nu va putea primi ore suplimentare, oricare ar fi natura muncii sale.

În cazul când deplasarea durează mai puțin de 24 ore, angajatul va putea primi ore suplimentare numai pentru munca depusă efectiv peste cele 8 ore legale, potrivit normelor generale ce reglementează acordarea orelor suplimentare.

Muncitorii în adrați pe baza indicatorului tarifar de meserii I—VIII, vor primi diurna socotită pentru categoria corespunzătoare categoriei din indicatorul tarifar I—XV.

De exemplu: un muncitor încadrat în grupa III-a, categoria VII, va avea aceleași drepturi ca un salariat încadrat în categoria VII, după indicatorul tarifar I—XV. Deasemenea, un muncitor încadrat în grupa I, categoria VIII, va avea aceleași drepturi ca un salariat încadrat în categoria VIII, după indicatorul tarifar I—XV.

Angajații, care prin natura misiunii lor au posibilitatea de a se reîntoarce în

localitatea de domiciliu în aceeași zi (mai puțin de 24 ore neîntrerupte), vor primi numai cheltuielile efective de transport. În cazul când deplasarea durează mai mult de o zi (peste 24 ore neîntrerupte), angajatul va primi diurna în condițiile prevăzute la art. 2. Conducătorii de unități au obligația de a stabili dacă delegația se poate efectua într-o zi. Pentru exemplificare, luăm situația unui angajat care pleacă la 23 Octombrie, ora 7 a. m. și se înapoiază la 24 Octombrie, ora 2 noaptea. În acest caz, timpul de deplasare a durat 19 ore, iar angajatul are dreptul a primi numai cheltuielile de transport.

Dacă angajatul se deplasează în ziua de 23 Oct., ora 7 a. m., și se înapoiază la 24 Oct., orele 16, deplasarea a durat mai mult de 24 ore, prin urmare el primește indemnizația cuvenită, potrivit art. 2. Pentru celelalte 9 ore cu care s'a depășit primele 24 ore, angajatul nu va primi nici un drept.

Dispozițiunile art. 4 se completează cu dispozițiunile art. 5, care prevăd că diurna se calculează pentru minimum 24 ore deplasare, chiar dacă angajatul face 2 sau mai multe deplasări în 24 ore. În cazul când delegația durează mai multe zile, se va lua ca bază de calcul ora plecării mijlocului de locomoție (orice mijloc de locomoție), din localitatea de reședință. Fiecare 24 ore socotite de la ora plecării și până la înopierea în localitatea de reședință, constituie o zi de deplasare. Data înopierii se socotește ziua și ora sosirii mijlocului de transport (orice mijloc), în localitatea de reședință).

În calculul numărului de zile pentru acordarea drepturilor de deplasare, se includ zilele de odihnă și cele de sărbătoare.

Pentru salariații instituțiilor, delegațiile făcute în cadrul sau în afara Regiunii sau Raionului de reședință, vor fi semnate de conducătorul instituției sau înlocuitorului lui.

Ordinile de serviciu vor fi tipărite numai după formularul tip, conform modelului anexat. Emiterea lor se va face dintr-un carnet cu cotor numerotat, conform modelului prevăzut în cadrul instrucțiunilor de față, contrar nu se va face decontarea. La referatul simplu cel face când se înapoiază din deplasare, angajatul anexează delegația de deplasare în original, vizată pentru plecare și sosire în fiecare localitate. Viza se face pe reversul delegației. Pentru cazuri excepționale, C.S.R.A.S. va putea scuti de această viză.

Dacă în delegație se menționează mai multe unități în aceeași localitate sau localități diferite, la fiecare unitate conducătorul respectiv va pune viza așa cum prevede art. 8, în așa fel încât citind vizele, să se constate dacă munca a fost dusă la capăt sau întreruptă. În cazul când angajatul nu poate justifica întreruperile în muncă, în timpul delegației, nu i se va restitui cheltuielile ocazionate cu masa și cazarea pentru această perioadă, întreruperile fiind admise numai pentru timpul deplasărilor de la o localitate la alta.

Angajatul în delegare va face o scurtă mențiune într'un registru special, ce va fi înființat în conformitate cu art. 9 la unitățile ce fac obiectul delegației, înscrind data și ora sosirii și plecării, precum și — pe scurt — scopul delegației.

Înscrierea în acest registru trebuie să făcută descriptibil. Scopul delegației va fi trecut pe scurt, fără a se înșira constatările făcute. De exemplu:

«Prezentat la întreprinderea . . . . . astăzi . . . . .
ora . . . . . cu scopul de a face controlul operațiunilor de cassă. Plecat astăzi . . . . .
. . . . . ora . . . . .».

(urmează semnătura).

Registrul va fi numerotat, șnurlat și vizat de conducătorul fiecărei unități. Acesta sau delegatul său va păstra registrul sub cheie.

Perioada de delegare durează maximum 60 zile. Pentru primele 30 zile, diurnele maxime se plătesc conform art. 2. Pentru următoarele 30 zile, diurnele maxime prevăzute la art. 2 se reduc cu 50%.

CHELTUELI DE TRANSPORT.

Deplasările făcute de angajați în interiorul unei localități cu mijloace de transport în comun, vor fi decontate de către unitatea respectivă pe baza unui borderou vizat de conducătorul acesteia; aceasta numai când angajații se deplasează în interes de serviciu și numai de la sediul serviciului. Deplasările de la domiciliu la serviciu și invers, nu se decontează.

Sa pot acorda abonamente pentru cei cari, prin natura serviciului lor, se depla-

sează în permanență pe teren, numai dacă costul abonamentului este mai mic decât suma ce reiese din totalizarea fiecărei călătorii în parte în cursul unei luni, în cadrul creditelor și în conformitate cu dispozițiunile prevăzute la art. 11.

Nu se decontează cheltuielile ocazionate cu taxiuri sau trăsuri, în cuprinsul aceluiași localități.

În cazul când distanța între o localitate și alta este mai mică de 5 km. — indiferent dacă angajatul se deplasează cu mijloace proprii sau închiriate — *nu are dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport*, decât numai dacă transportă obiecte în legătură cu împlinirea misiunii (aparate, scule, materiale, etc.), cari necesită transportul cu vehicule.

În cazul când se decontează fiecare călătorie în parte, angajatul va întocmi în primele 5 zile ale lunii următoare, un memoriu-decont lunar, pentru luna expirată, în care se vor arăta: data deplasării, unitatea la care s'a făcut deplasarea, scopul deplasării, costul transportului dus și întors. Memoriul-decont va fi certificat de conducătorul unității respective, pe răspunderea sa, pentru adevărarea delegațiilor date și deplasărilor făcute de salariat. Nu este necesară atașarea biletelor de călătorie la memoriul-decont, dacă conducătorul unității nu cere aceasta.

Biletele de tren, care trebuiesc anexate la referatul simplu, nu vor fi lipite, ci puse într'un plic sau capsate în așa fel, încât să nu se deterioreze compostarea (locul) unde se imprimă data emiterii biletelui).

Directorul și funcțiunile echivalente, precum și organele de inspecție și control ale Comisiunii Controlului de Stat, vor întocmi, la înapoierea din delegație, o notă personală în care vor arăta numărul zilelor în deplasare și sumele cheltuite pentru cazare și transport, la care vor anexa actele justificative de cheltuieli (chitanțe hotel, bilete de tren sau avion).

CHELTUELI DE CAZARE.

Angajatul este obligat a locui la cămine sau camerele de inspecție ale unității care face obiectul deplasării. Acesta poate utiliza camera de inspecție și dela alte unități, în măsura în care este posibil. În cazul când angajatul plătește o taxă fixă pentru cazare în camera de inspecție, i se va restitui suma numai în baza chitanței eliberată de unitatea ce administrează aceste camere.

Dacă angajatul locuiește la hotel, i se va rambursa contravaloarea cazării, dovedită cu chitanțe oficiale, emise de administrația hotelului, la care se va alătura o dovadă dela unitatea unde a avut delegația, *ca nu a fost cameră de inspecție disponibilă*.

Dacă nu există cameră de inspecție hoteluri sau cele existente sunt ocupate, angajatul poate locui la un particular. În nici un caz, chiria plătită nu va depăși tariful unui hotel de Stat din localitatea respectivă, pe perioada corespunzătoare.

În cazul când nu prezintă niciun act doveditor pentru cheltuielile cu cazarea, se va rambursa 150 lei pentru fiecare noapte pentru deplasările în afara Raionului de reședință. Pentru deplasările în cadrul Raionului și Regiunii, angajații vor primi 50% din această sumă, (din 150 lei), potrivit avizului Nr. 639/951, dat de Comisia de Coordonaer, privind lucrările în legătură cu aplicarea Codului Muncii.

În cazul când nu s'a putut obține viza chitanțelor de cazare dela autoritățile administrative locale, viza va putea fi făcută la unitatea unde s'a făcut deplasarea.

Ultimul articol din H.C.M. Nr. 1122/1950, stabilește răspunderile. Astfel, nici un conducător de unitate nu va putea încălca dispozițiunile prevăzute în Hotărîrea susmenționată.

Pentru abateri se vor aplica sancțiuni administrative, penale sau pecuniare, după caz. Pagubele pricinuite de încălcări vor fi suportate de cei ce dau dispozițiuni contrare prevederilor legale. Litigiile vor fi reglementate potrivit dispozițiunilor generale prevăzute de Codul Muncii.

Șeful contabilității are sarcina să supravegheze buna aplicare a dispozițiunilor. Dacă Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 1122/1950 se aplică greșit sau abuziv, conducătorul contabilității răspunde administrativ, penal și pecuniar. Acesta nu este absolvit de răspundere decât dacă atrage atenția, în scris, conducătorului de unitate, de greșita aplicare a dispozițiunilor, așa cum prevede art. 18 din Decizia Consiliului de Miniștri Nr. 1509/1748.

Prezentele instrucțiuni intră în vigoare cu începere dela data de 5 Februarie 1951, pentru ministere, 10 Februarie pentru Sfaturile Populare.

EPISCOPIA BUZĂULUI

ADUNAREA EPARHIALĂ SESIUNEA DIN 11 FEBRUARIE 1951

S U M A R

Potrivit art. 95 și 98 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române și Deciziei Episcopale Nr. 463/951, Adunarea Eparhială a fost convocată pentru ziua de 11 Februarie 1951, ora 9 a. m., cu următoarea ordine de zi:

A. *Tu-Deum*, în *Catedrala Episcopală*.

B. *Ședința de deschidere a Adunării Eparhiale*.

1) Alegerea unui cleric și a 2 mireni în Adunarea Națională Bisericească.

2) Alegerea Consiliului Eparhial.

3) Alegerea membrilor Consistoriului Eparhial.

4) Alegerea celor 4 comisii: administrativ-bisericească, culturală, economică, de organizare și validare.

C. *Ședința de lucru*.

1) Examinarea referatelor Consiliului Eparhial, în comisii.

2) Intocmirea bugetului.

3) Verificarea și aprobarea gestiunii pe 1950.

4) Referințe asupra noilor arondări.

5) Categorisirea parohiilor.

6) Diverse.

A. — La ora 9,30 a. m., s'a oficiat în biserica catedrală, cu ritualul cuvenit, slujba invocării Duhului Sfânt, pentru lucrările Adunării.

Au fost de față: P. S. Episcop Antim, înconjurat de P. C. Părinte, Vicar, PP. CC. Părinți Consilieri Administrativi și de membrii prezenți ai Adunării.

Slujba a fost oficiată de P. C. Păr. Inspector M. Negulescu, P. C. Părinte Gabriel Cocora, preotul Catedralei, P. C. Păr. Dumitru Luca, profesor la Școala de cântăreți bisericești și de diaconii: D. Stoica și Fănică Jianu.

După obișnuitul polihroniu, s'a trecut în sala de recepții a palatului Episcopal, S'a făcut întâi apelul nominal de către P. C. Păr. Consilier R. Ardeleanu, și constatându-se că sunt prezenți membri în număr legal, P. S. Președinte declară că Adunarea este legal constituită și că hotărârile ce se vor lua sunt valabile.

Declarându-se ședința deschisă, P. S. Episcop Antim rostește cuvântarea sa de deschidere, care se publică în întregime.

Prea Cucernici Părinți și cinstiți Membri ai Adunării Eparhiale,

În conformitate cu Decizia Înalt Prea Sfințitului Patriarh Nr. 210/951, prin care ni s'a confirmat componența Adunării Eparhiale a Buzăului și potrivit prevederilor Statutului pentru Organizarea Bisericii Ort. Române, am convocat Adunarea Eparhială pentru azi 11 Februarie 1951, cu ordinea de zi cea indicată.

Ca o consfințire mai mult a principiului de colaborare între Biserică și R.P.R., Sf. Sinod în ședința dela 4 Oct. 1950 a hotărât să se urmeze aceleași criterii care au prezidat la noua Raionare a R.P.R. și din punct de vedere al administrației Bisericești-Eparhiale, și astfel Eparhia Buzăului își îndealță acum jurisdicția ei peste două regiuni și anume: Buzău și Putna.

Am sărbătorit la 24 Ianuarie 1951 aniversarea a 92 ani dela Unirea Principatelor. „Unirea a contribuit la creșterea acelor condițiuni ce au făcut cu putință mai târziu dezvoltarea clasei muncitoare, care a ridicat sus Steagul

luptei pentru Democrație, Libertate și independență Națională... (Scântea din 25 Ianuarie 1951).

Acest epocal eveniment ne evocă datorita unirei și consolidării Republicii, pe căile orândului vieții celei noi sociale în realizarea căreia pășim cu pași repezi, prin înfăptuirea planului cincinal.

Biserica, angrenată și ea în realitatea socială, își aduce aportul său întru unirea și consolidarea Țării. A revenit Eparhiei Buzăului îndatorirea de a cimenta odată mai mult unitatea sufletească între Munteni și Moldoveni, act în părțile estice ale Munteniei și cele sudice ale Moldovei. Niciodată în decursul istoriei, ținuturi de dincolo de Milcov n'au fost sub o cărmuire duhovnicească a vreunei Eparhii de dincoace de acest râu, înainte sau după Unirea Principatelor.

Așa fiind, ținem să salutăm și să subliniem acest fapt, care va intra în domeniul istoriei noastre Bisericești. Simțim acum și toată răspunderea care apasă asupra noastră ca Episcop al Buzăului menit să veghem la contopirea sufletească dintre aceste două hotare, pentru binele și fericirea credincioșilor noștri. Facem duioasă amintire despre clerul Brăilean și Ialomițean și credincioșii respectivi, care au eșit de sub oblăduirea noastră duhovnicească. Salutăm pe noii membri ai Adunării Eparhiale reprezentanți ai clerului și credincioșilor din Regiunea Putna; căroră le spunem: „Bine ați venit”. Li asigurăm de toată prețuirea noastră și le făgăduim că își vor avea loc de cinste în comuniunea sufletească de aci, dela Buzău. Ne vom sili să le facem plăcută prezența lor în acest for, iar cucernicilor preoți în mod cu totul special, le făgăduim că vom fi în problemele bisericești care îi preocupă în prima linie, ca păstori sufletești ai credincioșilor și iconomi ai tainelor lui Dumnezeu, cu toată înțelegerea și părinteasca noastră dragoste,

Onorată Adunare,

Înainte de a păși acum la lucrările fixate pe ordinea de zi, socotim necesar să trecem în revistă câteva din evenimentele mari ale vremii și a privi în lumina lor și rosturile noastre bisericești.

Blocul belicismului este amenințat de sfărâmare în urma luptei pentru apărarea păcii pornită din lagărul socialismului în frunte cu U.R.S.S.

Biserica noastră socotește războiul nu numai ca o eroare, dar ca o nedreptate și un păcat. În „Pastorala” noastră de Crăciun, am expus punctul de vedere cu privire la război, precum și motivele care ne determină să luăm parte activă în lupta pentru apărarea păcii. Oamenii muncii din Țara noastră participă azi la lupta mondială pentru pace cu entuziasmul oamenilor liberi... (Scântea din 25 Ian. 1951).

Și Reprezentanții Cultelor din R.P.R., într'un efort concertat, au decis să lupte pentru pace dimpreună cu credincioșii respectivi, predicând această pace cu același titlu cu care predică pe Dumnezeu.

Sfântul Sinod în frunte cu I. P. S, Patriarh Justinian, a normalat lucrul nostru bisericesc pe linia colaborării sincere între Biserică și Stat întru realizarea reformelor sociale și umanitare actuale.

Societatea contemporană se îndreaptă către un ideal în care omenirea nu va mai fi împărțită între guvernanți și guvernați, stăpâni și robi, bogați și săraci. Biserica primitivă a încercat acest ideal prin viața de obște în Ierusalim. Că a reușit sau nu, ca durată, aceasta puțin importă, însă însemnătatea filosofică a acestei obști creștine din Ierusalim rămâne.

„În afară de unli târzielnici care încă mai orbesc în noaptea trecutului nimeni nu este azi care să nu vadă clar că toate fricțiunile dintre popoare gravitează către o mare unitate, care se va constitui mai curând sau mai târziu, pentru că această unitate este capătul și desăvârșirea destinului pă-mânțes-ti ale întregului neam omenesc”, așa cum se exprimă un cugetător creștin.

Marea forță colectivă a întregii omeniri va fi pătrunsă în adâncul ei, de ideea de muncă, de dreptate și de pace. Este posibil ca unele forme politice, sociale și chiar religioase să apară cu atât mai solide cu cât sunt depășite de evenimente. Ele se situează la un nivel inferior. Durata chiar și aparenta imutabilitate a lor constituie însuși verdictul lor, după cum ne spune un alt gânditor creștin, vizionar al viitorului.

Preuturindenii bate suflul socialismului, un suflu de primăvară, care animă și atmosfera creștinătății ortodoxe. El este un climat căruia nimeni, nu-i scapă. Viața reală și acțiunea nu trebuiesc disprețuite, Teoriile filosofice, sistemele de morală, doctrinele religioase sunt un lucru, iar viața alt lucru. Lecțiile vieții sunt mai tari decât teoriile. Viața materială și tot ansamblul complicațiilor și nevoilor aduse de ea se impun atenției bisericii. Acuitatea chestiunilor economice și turnura realistă a spiritului contemporan nu scapă observației Bisericii noastre. Cel mai bun corectiv este viața practică. Ea are asupra teoriilor și cărților marele avantaj că se lasă să fie mai puțin subtilizată.

Onorată Adunare,

Biserica Ortodoxă nu cultivă superstițiile; nu ignorează rezultatele științei critice; nu este împotriva culturii intelectuale, a rațiunii și a progresului social. Viața religioasă lăuntrică nu este cultivată de ea în sensul unei mistice mecanice. Credința creștină nu ne este înfățișată de biserică numai în ceremonii și în acte exterioare, care nu ar atinge întru nimic rațiunea, inima, și conștiința. Ea nu caută numai somptuozitatea exterioară în paguba virtuților profunde. Ea nu aprobă pe misticii exaltați, care iau drept porunci sau gratulări de sus — dela Duhul Sfânt — sensibilitățile lor malade. Nu ia în seamă nici rigorismul și toate austeritățile exagerate care nu vor să știe decât de sfințenie și nu și despre mila lui Dumnezeu. Ea este convinsă că adevărurile religioase

cer speculația teologică, care de multe ori rățăcește, când preoții și teologii nu dau dovadă de umilință și curățenia inimii. Ea a luat atitudine contra sectanților și a falșilor învățători, care se năpustesc ca lupii răpitori în turma credincioșilor ortodocși. Fără o regulă de credință, fără ierarhia bisericească creștinismul ortodox n'ar fi avut o soartă mai bună decât a avut-o cele mai strălucite sisteme filozofice.

Cursurile de îndrumare care se țin pe lângă fiecare Institut Teologic au menirea de a menține trează conștiința misiunii preoțești și a orienta preoțimea în viața socială actuală.

În Eparhia Buzăului, Biserica a fost condusă conform noilor orientări date. Am avut prilejul în alte Adunări Eparhiale să remarcăm aceasta. Principiul călăuzitor ne-a fost că mântuirea nu este numai una individuală, ci și una socială. Suntem convinși că în formația religioasă și morală a individului și a grupului, condițiile materiale joacă un rol însemnat. Există o corelație între starea socială și dezvoltarea religioasă. Un paralelism între viața economică și viața morală a omenirii nu poate fi tăgăduit. În realitatea imediată există o acțiune între fizic și psihic, între religie și mediu social.

Biserica n'a avut și nu are privilegiile materiale de apărut. Ea fiind o biserică a mulțimilor și în special, a celor năpăstuiți și exploatați, a împărtășit soarta lor și ia parte activă pentru dreptatea și progresul social, cari tind la binele și fericirea acestui popor cu care a împărțit și bucuriile și necazurile.

Onorată Adunare,

Am ținut să facem această aducere aminte pentru a vă orienta cu privire la direcțiile pe care le-am dat preoțimei și credincioșilor noștri din cuprinsul Eparhiei.

Despre activitatea duhovnicească, administrativă și gospodărească veți lua cunoștință din Referatele ce vi se vor prezenta

Celace ținem să remarcăm este în deosebi credința și convingerea că toți membrii Adunării Noastre Eparhiale, sunt conștienți de rostul lor în acest for bisericesc. Suntem deplin încredințați că vă veți desbrăca de orice interes egoist, personal, sau simplă vanitate în hotărârile pe care le veți lua pentru progresul nostru bisericesc. Lucrul la care v'am chemat vă cere jertfă, abnegație și deplină conștiințiozitate, ca astfel contribuția pe care ne veți da-o să fie cât mai mare, mai sinceră și roditoare.

Mă adresez, în special, clericilor, care să nu uite că au o mare și sfântă datorie de colaborare cinsită întru promovarea intereselor superioare bisericești.

Membrilor mireni le cerem deasemenea colaborarea lor prețioasă isvorâtă din practica vieții și respectul instituției noastre, care se bucură de sprijinul și aprecierea onorabilului Guvern al R.P.P. Ei sunt simbolul colaborării dintre Biserică și Stat. Sunt o garanție pentru o armonioasă conlucrare cu autoritatea laică, de Stat. Îi rugăm să ne acorde tot sprijinul lor prețios.

Biserica își are Sfintele ei Canoane, practici și Legi Bisericești care se cer să fie respectate. Statutul și toate Regulamentele de care ea se conduce trebuiesc cunoscute și îndeplinite întocmai. Spiritul de disciplină, care, trebuie s'o spunem, a cam slăbit în biserică va fi întronat cu toată rigoarea și cât mai curând. Atrag atențiunea asupra articolelor din Statutul nostru bisericesc care cuprind îndatoririle adunării eparhiale și anume dela art. 94.

Avem nădejdea că toți vor căuta să le respecte și vor da dovadă de disciplină și muncă întru îndeplinirea lor cu strictețe.

În special, veți căuta ca în alegerile de reprezentanți în alte foruri veți fi călăuziți de-o obiectivitate, care să fie demnă de acest for.

În nădejdea că spusele noastre cu acest prilej vor afla ecoul dorit în conștiința și inimile Dvs., încheem cu cele mai calde urări pentru prosperarea în calea binelui și a fericirii poporului din R.P.R.

Aducem omagiul și recunoștința noastră Onor Guvern, Domnului Ministru al Cultelor Profesor Stanciu Stolan, iar I. P. S. Patriarh Justinian urări de îndelungată, spornică și fericită arhipăstorie.

Trălescă R.P.R. în lupta pentru apărarea păcii.

B. Ședința de constituire.

Formându-se biroul, Adunarea alege, în unanimitate, ca secretar general pe Cuc. Preot Cosma Alexandrescu, din orașul Buzău, iar ca membri pe: avocat Vasile Vasilescu-Buzău și pe Nicolae Pascu, profesor în R. Sărat.

Se trece apoi la alegerea membrilor în Adunarea Națională Bisericească. Au fost aleși și delegați, în unanimitate, următorii: P. C. Păr. Vicar Marin Bogoiu și laici: Ion D. Ion și Dumitru Alexandru.

În Consiliul Eparhial, în urma propunerilor și discuțiunilor, Adunarea alege, în unanimitate, pe următorii:

Preoți: Dumitru Arghir-Policiori, Buzău, Roman Drug, din Adjud, și Petre Constantinescu, Calvini, Buzău.

Mireni: Petre Zegreanu, Ion Taflan, Stanciu Anghel, Ștefan Mihăileanu, Dumitru Alexandru și Nicolae Pascu.

În Consistoriul Spiritual Eparhial au fost aleși următorii titulari: P. C. Păr. Dr. Ioan Constantinescu, Pr. Ștefan Ionescu-Săpoca și Pr. Miștofe Gheorghe, Vadu Roșca, Măicănești.

Supleanți: Pr. Gheorghe Vicol și Pr. Nicolae Bălănuță.

Se trece la alcătuirea celor 4 comisii. Au fost aleși, în unanimitate, după cum urmează:

Comisiunea Administrativ-bisericească.

- 1) Pr. R. Ardeleanu -- președinte.
- 2) Pr. Gh. O. Vasile.
- 3) Pascu Nicolae -- raportor.
- 4) Alexandru Dumitru
- 5) Const. Ghimeș.
- 6) V. Manolescu.

Comisiunea culturală.

- 1) Pr. Cosma Alexandrescu — președinte.
- 2) Pr. Vasile Cristea.
- 3) Velicu Tănase — raportor.
- 4) Lache Olteanu.
- 5) Vasile Gângă.
- 6) Petre Zegreanu.

Comisiunea economică.

- 1) Pr. Roman Drug — președinte.
- 2) Pr. Dumitru Arghir.
- 3) C. Enescu — raportor.
- 4) Gh. Axinte.
- 5) Geană Nicolae.
- 6) V. Vasilescu.

Comisiunea organizare-validare.

- 1) Pr. Gheorghe Popescu — președinte.
- 2) Pr. Petre Constantinescu.
- 3) Stancu Anghel — raportor.
- 4) Ion Taflan.
- 5) Dumitru Ionescu.
- 6) I. Apreotesei.

C. Ședința de lucru.

În urma propunerii făcute, ca rapoartele consiliului să nu mai fie trecute prin comisiuni, Adunarea aprobă ca fiecare consilier să citească raportul în plenul Adunării.

P. C. Părinte consilier R. Ardeleanu citește raportul secțiunii administrative.

După citirea raportului, se încep discuțiile cuvenite. În primul rând, P. S. Episcop face anumite precizuni. În legătură cu transferările preoților, arată importanța noului regulament, în această privință având drept criteriu meritele fiecărui preot, cari se constată prin bursurile de îndrumare și inspecțiunile care se fac de organele de control și al căror rezultat se notează în mod obiectiv.

Comitetele parohiale au un mare rol, în special de a contopi în ele «Oastea Domnului». Toți membrii «Oastei Domnului» trebuiesc înglobați în comitetele parohiale și să fie lămurii în privința credinței, prin catehizare.

Problema cântăreților cari sunt plătiți de către parohii, formează obiectul preocupărilor noastre. Parohiile sunt și vor fi obligate să le plătească un salariu potrivit cu rolul și pregătirea lor.

Hirotonii noși nu se mai fac decât în Ardeal, unde sunt posturi vacante.

Datorită metodei noastre, de a sfătui și îndrepta pe cei ce greșesc, prin îndemnuri și mustrări duhovnicești, Consistoriul Eparhial nu prea a avut mult de lucru.

P. S. Episcop mai dă lămuriri și în legătură cu întregirea salariilor preoților, din fondurile parohiilor. Arată situația că în prezent avem preoți mai mulți decât ar cere numărul credincioșilor, după Statut — în loc de 7000 avem 11.000. Biserica, în bună înțelegere cu Guvernul, a hotărât să rămână în funcțiune toți cei 11.000 de preoți, cari vor primi salariu dela Stat, însă salariile vor fi întregite de către parohii.

În cuvântul apoi dl. avocat Const. Enescu-Buzău, care spune următoarele: «Oastea Domnului» vine în conflict cu preotul, fie din lipsa de tact sau din scăderile acestuia, fie din cauza unor anumiți provocatori, cari lucrează din umbră, pentru a pune gri regimul nostru de democrație populară.

Acești provocatori și uneltitori trebuie să fie descoperiți și demascați, iar acolo unde se constată că preotul e lipsit de tact sau are anumite scăderi, să fie înlocuit cu altul care poate face față situației.

După alte discuțiuni și lămuriri avute de către membrii Adunării, referatul este aprobat întocmai, aducându-se elogiul pentru activitatea depusă la secția administrativă, precum și mulțumiri celui ce a întocmit referatul.

Urmează raportul *Secțiunii culturale*, pe care îl prezintă P. C. Păr. Rotaru, consilierul responsabil cu această secțiune.

La discuțiunile asupra acestui raport, la cuvântul cel dintâi dl. P. Zegreanu, care spune următoarele: Raportul a fost complex și în unele părți a fost chiar prea amănunțit. Ne-a expus o activitate bogată.

Întrebă dacă Centrul Eparhial este abonat numai la două ziare: «Scnteia» și «Universul». P. C. Păr. Rotaru răspunde că Centrul Eparhial este abonat și la alte ziare, dar P. C. Sa a amintit numai aceste două ziare mai principale. Mai mult, pentru anul 1951, în urma dispozițiilor date de la Centru, și preoții s'au abonat în special la ziarele: «Pentru pace trainică și democrație populară» și «Pacea».

Dl. Ștefan Mihăileanu spune: Raportul a fost cam lung, pentru că în această direcție culturală, preoții au mai mult de lucru. Remarcăm în mod special că preoții au un mare rol în lupta contra analfabetismului și face apel ca preoții să dea tot concursul la această operă de luminare a maselor populare.

P. S. Episcop precizează că deja s'au dat dispozițiuni întregii preoțimi și în această privință, de a sprijini lupta contra analfabetismului.

Dl. av. C. Enescu spune: care este dreptul cultelor?, și deci care este dreptul sectanților pentru a face prozelitism? Nu au niciun drept. Căci dreptul unuia merge până acolo unde începe dreptul altuia. Prozelitismul sectar izbește în dreptul Bisericii Ortodoxe Române, care trebuie să-și păstreze unitatea ei sufletească. Sectele vin din America, cu scopuri imperialiste și cu bani de acolo. Ele vor să spargă unitatea sufletească religioasă a Bisericii Ortodoxe. Această unitate nu trebuie să fie atacată de zimeni. Dovadă avem chiar opera Guvernului nostru, care a sprijinit să se întregască Biserica Ortodoxă Română, prin revenirea uniților din Ardeal. Acela care vor să facă prozelitism, sunt dușmanii și ai Bisericii și ai regimului. Dacă sectanții vor să ne desbina, noi vrem să fim uniți.

P. S. Episcop aduce mulțumiri pentru contribuția așa de luminoasă, în privința sectelor, adusă de dl. avocat C. Enescu. Precizează apoi că unele secte religioase au devenit secte politice.

Păr. Cristea Vasile spune: Am rămas încântat de munca depusă la această Episcopie, de către Secția Culturală. Admiră înțelepciunea atât a P. S. Episcop, cât și a P. C. Păr. Consilier Cultural, pentru dirijarea muncii în acest sector, atât de important pentru misiunea preoțească.

Dl. Dumitru Alexandru spune: Biserica a pornit la luptă pentru pace și raportul a arătat acest lucru. Sunt lucruri pozitive. Este muncă depusă. Dacă însă se face un control pe teren, se mai găsesc și lipsuri. Arată meritul Preotului I. Vasile, din parohia Niculești, Prototereul Rădonului Mălcănești, care încadrându-se în gospodăria colectivă, unde face muncă de contabil, a atras întreg satul după sine. Arată însă și cazuri de preoți care au atâtea defecte, încât lumea nu mai are încredere în ei.

P. S. Episcop recunoaște scăderile unor preoți, dar arată că sunt mulți care se așază în mod strălucit de îndatoririle preoțești și sociale, ca și preotul I. Vasile.

Remarcă însă că sunt și organe de conducere comună, care nu numai că nu solicită concursul preoților, dar îi și îndepărtează când ei se oferă să lucreze.

După aceste mici lămuriri, Adunarea aprobă întocmai referatul Secțiunii Culturale.

Urmează raportul *Secțiunii Economice*, pe care îl prezintă P. C. Păr. Ioan Manole consilier responsabil cu această secțiune. P. C. Sa prezintă contul de gestiune pe 1950, planul financiar al Eparhiei pe 1951 și planul financiar al școalei de cântăneți pe 1951. Arată pe scurt realizările din punct de vedere gospodăresc.

La discuțiuni la parte Păr. *Gheorghe Popescu* Râmnicul Sărat, care spune: raportul deși e format mai mult din cifre, totuși P. C. Pr. Consilier a știut să-i dea viață și să-i facă să fie ascultat cu toată atenția de întreaga adunare. A fost complet și cred că va fi aprobat întocmai. Își arată nedumerirea pentru excedentul prea mare rezultat la sfârșitul exercițiului 1950. Propune să se facă depozite de colportaj pe lângă protolerile de Raioane, pentru a fi cât mai la îndemână preoților materialul necesar. Cere lămuriri despre bisericile care au fost trecute pentru a fi ajutate în cursul anului 1951.

P. S. *Episcop* răspunde că aceste chestiuni vor fi discutate ulterior în consiliul.

Di. P. *Zegreanu* întreabă dacă proiectul planului financiar așa cum a fost prezentat este perfectat și aprobat.

P. S. *Episcop*, lămurește supunând: Adunarea este rugată să dea votul său de aprobare pentru acest proiect, care a fost alcătuit după instrucțiunile primite, iar după aceasta va fi verificat și aprobat de către Minister. Deasemenea cere votul Adunării și pentru a se da Sfatului Popular Orășenesc 3,50 Ha., teren de zarzavat în condițiuni care urmează să se stabilească ulterior.

Di. V. *Gângă* Secretarul Protoieriei Focșani, remarcă: depozitele de lumânări depe lângă protolerile de raioane nu au nici încăperi speciale pentru așa ceva și nici nu sunt în siguranță. Propune ca depozitele să fie în casa gestionarului, cela ce adunare aprobă.

Di. P. *Zegreanu*, remarcă interesul pentru studii, observând că în noul plan financiar s'a trecut o sumă mult mai mare decât în anul expirat, pentru ajutorarea elevilor și a studenților. Întreabă mai departe cum se face verificarea acelor cărora se acordă ajutoare.

P. C. Pr. *Consilier Monale* răspunde: Verificarea se face de către preotul paroh respectiv. Dacă solicitantul este bolnav se cere chiar certificatul medical. La rândul lor și organele de control din Ministerul Cultelor verifică modul cum se dau aceste ajutoare.

Adunarea aprobă referatul Secțiunii Economice.

Trecându-se la punctul «noulle arondări și încadrări», P. S. *Episcop* dă lămuriri că acolo unde va fi cazul, se va proceda la noi arondări de parohii. În ce privește încadrarea preoților și întregirea salariilor lor din veniturile parohiilor, acum se poate vedea care preot are în adăvr legătură sufletească cu poporul. P. S. Sa precizează că unde sunt mai mulți preoți, chiar dacă nu au numărul legal de familii, dar dacă credincioșii se obligă să întregescă salariile la toți, *Episcopie* aprobă, întrucât dorește ca prea puțini să fie cei ce vor putea să rămână în cadrul disponibil.

Di. *Ștefan Mihailcanu*, cere să se dea o deosebită atențiune situației dela Focșani.

Di. P. *Zegreanu* propune să se procedeze cu mult tact, căci nici nu trebuie să apără acest cadru disponibil pentru preoți, fiindcă acest lucru ar fi speculat de reacționari.

La punctul «*categorisirea parohiilor*» P. C. Pr. Consilier Radu Ardeleanu face propunerile următoare:

1. Parohia Josani să fie trecută dela categoria II-a la a III-a.
  2. Parohia Dedulești rămâne la consiliu.
  3. Parohiile: Călugăreni I și Cireșanu din raionul Mizil să fie trecute dela categoria III-a la a II-a.
  4. Parohia Căiuți să rămână tot la categoria III-a.
  5. Parohiile: Amaru, Ungureni și Găgeni Vintileanca din Raionul Mizil să fie trecute dela categoria III-a la a II.
  6. Parohia Huruești din Protoieria Adjud să rămână la categoria II-a.
  7. Parohia Adjud Vechi să rămână la categoria I-a.
- Adunarea aprobă aceste propuneri de categorisiri.

Dl. V. Gângă spune: Situația cântăreților fiind grea, cere să se aibă în vedere la salarizare.

P. S. Episcop arată că situația cântăreților va fi în curând rezolvată în mod favorabil.

Diverse:

Dl. Ștefan Mihăileanu spune că în ce privește pe cântăreți este de dorit ca în școlile de cântăreți să se învețe și o meserie, un meșteșug practic, pentru a se putea întreține.

P. C. Protoieru Gh. O. Vasile-Mizil spune: Intrucât și cântăreții plătiți de parohii au aceleași îndatoriri ca și cei plătiți de Stat — plătesc 10% C. A. S. și fondul cultural și sportiv, ar trebui deci și ei să aibă drept la cartele.

P. C. Protoieru Cristea Vasile — Tecuci propune ca Sf. Episcopie să fixeze și pentru cântăreți o sumă de la care pot să fie salarizați de parohie.

Dl. P. Zegreanu, trece la problema actuală — lupta pentru pace. Arată că s'au primit instrucțiuni ca toți preoții să fie încadrați în comitetele de luptă pentru pace. Preoții trebuie să fie luptători activi pentru pace. Cere să se discute în consiliu această chestiune și să se traseze un plan bine definit pentru acțiunea preotului în lupta pentru pace.

P. S. Episcop spune: În inspecțiile ce se vor face — și se vor face multe — se va ține seama și de ce a făcut preotul respectiv, în lupta pentru pace.

Dl. V. Gângă propune ca subdepozitul de lumanări să facă o remunerație și distribuitorului și să nu fie încasată toată cota de protolerie.

P. C. Pr. Consilier Manole răspunde că potrivit legii toată cota trebuie înregistrată la veniturile protoieriei. Din fondurile protoleriei să se plătească și distribuitorul și secretarul protoleriei.

Terminându-se discuțiunile și asupra acestui ultim punct din ordinea de zi, *P. S. Episcop* dă cetire telegramelor adresate: Înalt Prea Sfințitului Patriarh Justinian, D-lui Prim Ministru Dr. Petru Groza și D-lui Ministru al Cultelor Profesor Stanciu Stoian. Adunarea aplaudă și aprobă cu entuziasm aceste telegrame de omagiere celor ce conduc destinele țării și ale bisericii.

În încheiere, *P. S. Episcop*, plăcut impresionat de felul cum noii veniți au colaborat la lucrările adunării, le aduce toată căldura sa mulțumire și binecuvântare; îi asigură să aibă toată încrederea că se va lucra leal, fără ură și fără părtinire.

Nu am avut nici în trecut discaluni și sperăm să nu avem nici de acum înainte. Cei noi veniți să vă simțiți ca în familia dvs.

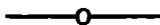
Mulțumim și vechilor colaboratori, pentru munca depusă în tot timpul, de multe ori și peste orele de program.

Mulțumim tuturor, personal și în numele preoților și al credincioșilor, cu dorința sinceră să crească și să înflorească atât Biserica Ortodoxă Română, cât și Patria noastră, Republica Populară Română.

A urmat apoi masa comună în marea sală a Consistoriului.

Secretar general, (ss) Pr. *Cosma Alexandrescu*

Membrii: (ss) *V. Vasilescu*, (ss) *Nic. Pascu*

DECIZII, DISPOZIȚIUNI, CIRCULĂRI, COMUNICĂRI

CHIRIARHALE

INFILNȚAREA UNUI MUZEU EPARHIAL

P. S. Episcop Antim a trimis tuturor parohiilor următorul ordin circular (Nr. 1060/951):

Cucernice Părinte,

Cu ocazia vizitelor canonice, a sfințirilor și a redeschiderilor de biserici, precum și din rapoartele date de către organele noastre de inspecție și control, ne-am convins că la multe biserici există minunate obiecte de artă veche bisericească, aruncate în voia întâmplării. Ținând seama că avem o sântă datorie de a conserva comorile trecutului neamului nostru, spre a fi pildă și orientare pentru generațiile viitoare, precum și de votul exprimat de Adunarea Eparhială din 11 Iunie 1950, din inițiativa pictorului I. Taflan, membru al Adunării și al Consiliului Eparhial, ca și de încercările ce s'au mai făcut în trecut, în care scop s'au colectat anumite obiecte vechi de artă religioasă, am hotărât infilnțarea unui muzeu eparhial, începând cu anul 1951.

În acest scop cerem concursul prețios al C. Voastre, spre a colecta din bisericile și chiar din casele credincioșilor acelei parohii, obiecte de artă veche religioasă, pe care, cu istoricul fiecărui obiect, le veți înainta Centrului Eparhial. Veți ține seama să se trimită numai obiecte care nu mai pot fi folosite pentru cult și au o deosebită importanță ca valoare artistică, și anume: icoane vechi, cruci de lemn sculptate sau pictate, cruci de metal, sfinte vase, Evangheli, odăjdii, cărți de ritual cu diferite însemnări bisericești sau de altă natură, chistornice, precum și alte obiecte de cult și diferite documente vechi cuprinzând hoiărnicii, cărți de judecată, testamente, etc. Fiecare obiect va avea o fișă științifică, care va cuprinde un număr de ordine și va fi descris, arătându-se originea, anul sau secolul de când a fost lucrat, de cine anume, proveniența, inscripții, traducerea diferitelor inscripții, numele donatorului, precum și alte date ce interesează. Obiectele prevăzute în inventarul bisericii, pe care le socotiți vrednice a fi dăruite pentru muzeul eparhial, le veți scoate din inventar, conform instrucțiunilor pe care le aveți.

La această nobilă lucrare chemăm pe toți PP. CC. Protoierei, cari fac parte de drept din colectivul de muncă în acest domeniu.

Nădăjduim că prezentul apel va găsi ecou în inimile tuturor slujitorilor altarelor acestei de Dumnezeu păzite Eparhii, și vor colabora în mod sincer la desgroparea comorilor artistice ale trecutului nostru bisericesc.

Episcop, † Antim

Consilier Ad-tiv, Pr. Th. Rotaru

CONSTITUIREA CONSISTORIULUI MONAHAL EPARHIAL

P. E. Episcop Antim a dat următoarea decizie Nr. 36, prin care se constituie Consistoriul Monahal Eparhial:

Noi, Antim Anghelescu, din mila lui Dumnezeu Episcop al Eparhiei Buzăului, Având în vedere art. 246 din Regulamentul de procedură al instanțelor disciplinare ale Bisericii Ortodoxe Române, în care se prevede că, pentru judecarea stareților, starețelor, protosinghelilor și arhimandriților, cum și pentru delictele disciplinare prevăzute la art. 8 din suscitatul Regulament, în fiecare Eparhie trebuie să existe un Consistoriu Monahal Eparhial,

D E C I D E M:

Art. 1. — Se constituie Consistoriul Monahal Eparhial, precum urmează:

- 1). Arhim. Teofil Mocăniță, starețul Sf. Mănăstiri Ciolanu-Buzău.
- 2). Arhim. Zosima Tărălă, starețul Sf. Mănăstiri Dălhăuți.
- 3). Protos. Lavrentie Bărbuță, starețul Sf. Mănăstiri Vărzărești.

Ca președinte al Consistoriului este delegat P. C. Arhim. Teofil Mocăniță.

Art. 2. — P. C. Păr. Secretar Eparhial va aduce la îndeplinire prezenta Decizie.

Dată în reședința noastră episcopală din Buzău, la data de 3 Ian. 1951.

Episcop,
(ss) † ANTIM

ADMINISTRATIVE

NOUII PROTOIEREI DE RAOANE

În urma propunerii Sfintei Episcopii a Buzăului cu adresa Nr. 10498/950, Ministerul Cultelor, cu Decizia Nr. 42720/950 a recunoscut angajarea noilor Protoierei de Raioane, începând cu data de 1 Ianuarie 1951, categoria de salarizare 5/3 și anume:

Regiunea Buzău.

1. Pr. Marin Dumitrescu, parohia Tuturor Sfinților-Buzău, Raionul Buzău.
2. Pr. Nicolae Diamandescu, parohia Cărpiniștea, Raionul Beceni.
3. Pr. Gh. O. Vasile, parohia Adormirea-Mizil, Raionul Mizil.
4. Pr. Eftimie Popescu, parohia Pogoanele II, Raionul Pogoanele.
5. Pr. Ioan Dobrescu, parohia Mlăjeț, Raionul Cislău.

Regiunea Putna.

1. Pr. V. Streche, parohia Sf. Gheorghe-Nord, Focșani, Raionul Focșani.
2. Pr. Ilie Mlastru, parohia Copăcești, Raionul Panciu.

3. Pr. V. Văcăreanu, parohia Bălcuța-Adjud, Raionul Adjud.
  4. Pr. Ioan Mândriliă, parohia Irești, Raionul Năruja.
  5. Pr. Vasile Cristea, parohia Nașterea Maicii Domnului, Raionul Tecuci.
- Cu Decizia Nr. 607/951, Ministerul Cultelor a recunoscut următorii Protoierei:

Regiunea Buzău.

1. Pr. Iordache, biserica Cuvioasa Paraschisa, orașul R. Sărat, Raionul R. Sărat.

Regiunea Putna.

1. Pr. Ioan Vasile, parohia Niculești, R. Sărat, Raionul Mădănești.

MIȘCAREA PERSONALULUI

NUMIRI:

Ministerul Cultelor a recunoscut următoarele numiri:

Cu adresa Nr. 2488/951, a luat act de numirea preotului Const. T. Popa dela parohia Beceni, Regiunea Buzău, ca secretar al Protoieriei Beceni, plătit din fonduri proprii, pe data de 1 Ianuarie 1951. — Tem. Nr. 1054/951.

— Cu adresa Nr. 3069/951, a luat act de numirea preotului Stelian Sachelarie dela parohia Sf. Ioan orașul R. Sărat, ca secretar al Protoieriei Raionului R. Sărat, plătit din fonduri proprii, pe data de 1 Ianuarie 1951. Tem. Nr. 1161/951.

TRANSFERARI:

Ministerul Cultelor a recunoscut următoarele transferări:

Cu adresa Nr. 2/951, s'a recunoscut transferarea preotului Gheorghe Costache în postul II bugetar dela parohia Săhăteni, Raionul Mizil, la parohia Mihăilești, acelaș raion pe data de 1 Februarie 1951. Tem. 409/951.

Cu adresa Nr. 1117/951, a luat act de transferarea preotului Const. Avram cu postul II Bugetar dela parohia Corbu, Raionul Brăila, la parohia Boilboaca Raionul Măicănești Reg. Putna. Tem. 262/951.

Cu adresa Nr. 2853/951, a luat act de transferarea preotului Leon Teodorescu dela parohia Izvorul Dulce, Raionul Beceni-Beg. Buzău la parohia Mihai-Viteazul orașul Buzău, în locul preotului Ioan Vătriceanu, care se transferă la parohia Simileasca, Raionul Buzău, cu bugetul de preot dela parohia Izvorul Dulce, iar preotul V. Șerban pensionar refugiat dela parohia Simileasca trece în cadrul disponibili, toate aceste mișcări efectuate la 1 Martie 1951, Tem. 980/951.

ANGAJĂRI:

CU SALARIU DIN BUGETUL STATULUI

Ministerul Cultelor prin decizia Nr. 1975/951, a recunoscut angajarea cântăreșului Toma Dumitru dela Parohia Banișa Raionul Buzău, pe data de 1 Ianuarie 1951, cu baza bugetară a fostului cântăreș Ștefan Andreescu, considerat demisionat. Tem. 777/951.

CU SALARIU DIN FONDURI PROPRII

Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 42.431/951, a luat act de salarizarea din fonduri proprii a cântăreșului Constantin Constantin dela parohia Bărbulești Ialomița, cu suma de lei 1000 dela 1 Ianuarie 1950. Tem. 12.035/950.

Cu adresa Nr. 11/951, Ministerul Cultelor a luat act de salarizarea cântăreșului Gh. Stoica din fonduri proprii dela parohia Sf. Ingeri, orașul Buzău cu suma de lei 3640 lunar, cu începere dela 1 Ianuarie 1951, Tem. 183/951.

SCOATEREA DIN BUGET:

Prin decizia Nr. 630/951, Ministerul Cultelor a dispus scoaterea dela salarizare pe data de 1 Aprilie 1949, a preotului Const. Alexandrescu dela Parohia Dăscălești R. Sărat. Tem. 406/951.

DEMISII:

Ministerul Cultelor prin adresa Nr. 42.430/951, a luat act de vacantarea postului de cântăreț I dela parohia Gura Teghii-Buzău, prin incorporarea fostului cântăreț Gh. Rusu, Tem. 12.033/950.

Cu decizia Nr. 42.663/950, Ministerul Cultelor a primit demisia preotului bugetar Ștefan Geavlete categ. 3/3, dela parohia Berlești-Brăila pe data de 1 Noembrie 1950. Tem. 12.031/950.

Prin decizia Nr. 1978/951, Ministerul Cultelor, a considerat demisionat pe cântărețul bugetar Ștefan Andrcescu, dela parohia Banița-Buzău pe data de 1 Ianuadie 1951, fiind încadrat ca referent fiscal în altă localitate.

DESTITUIRE:

P. C. Pr. Streche Vasile, Protoiereu al Raionului Focșani, a fost destituit din acest post pe data de 15 Ianuarie 1951, cu aplicarea art. 43 din regulamentul pentru numirea și transferarea membrilor clerului, ca neprezentat la cursurile de îndrumare.

DECESE:

În ziua de 30 Decembrie 1950, a încetat din viață, cântărețul extrabugetar Cantemir Mălescu, dela parohia Dodănești-Buzău declarându-se postul vacant. Tem. 976/951.

Cu rap. Nr. 2585/950, Protoieria Tecuci anunță încetarea din viață a preotului Vasile Donici dela parohia Tepu de Jos, în ziua de 25 Decembrie 1950, declarându-se postul vacant.

Protoieria Mizil cu rap. Nr. 169/951, anunță încetarea din viață a cântărețului Ioan T. Olteanu dela parohia «Adormirea» din Mizil, pe data de 15 Ianuarie 1951. Tem. 1037/1951.

Protoieria R. Sărat, anunță încetarea din viață a preotului Nic. Oprîșan dela parohia Obidiți în ziua de 11 Februarie 1951, declarându-se postul vacant.

POSTURI VACANTE:

Se publică vacant pe data de 15 Ianurie 1951, postul II de preot dela parohia Sf. Gheorghe Nord, orașul Focșani, post devenit vacant prin aplicarea art. 43 din regulamentul pentru numirea și transferarea clerului, preotului V. Streche. Tem. 1317/951.

Postul I de preot la parohia Tepu de Jos, ralonul Tecuci.

Parohia Obidiți-Ralonul R. Sărat Tem. 1399/951.

Postul I de cântăreț bisericesc bugetar de Stat, dela parohia «Adormirea» Mizil. Tem. 1037/951.

Postul de cântăreț extrabugetar dela parohia Dodănești Reg. Buzău.

Ministerul Cultelor, cu adresa Nr. 3364/951, a luat act de vacantarea postului de cântăreț extrabugetar dela parohia Stănțești-Buzău, pe data de 1 Februarie, deoarece titularul a fost angajat la C. F. R.

PEDEPSE:

Preotul Constantin Alexandrescu, dela parohia Dăscălești, Raionul R. Sărat, a fost condamnat de Spiritualul Consistoriu Eparhial cu «oprirea totală dela săvârșirea celor sfinte, începând dela 1 Decembrie 1949, pe timp de un an de zile», conform art. 4 p. a. din Regulamentul de procedură al instanțelor de judecată bisericească.

Preotul Ioan Zugravu, dela parohia Păltineni, Raionul Cislău, Regiunea Buzău, a fost pedepsit cu «pierderea dreptului pentru totdeauna de a fi ridicat la vreun rang ierarhic superior sau administrativ», conform art. 4, par. b., lit. b. din Regulamentul de procedură bisericească.

Preotul Constantin Stoicescu, dela parohia Ploștina, Raionul Beceni, Regiunea Buzău, a fost pedepsit cu «oprirea totală dela săvârșirea lucrărilor sfinte pe timp de 7 ani, începând dela 15 Decembrie 1950, precum și pierderea pentru totdeauna a dreptului de a fi ridicat la un grad ierarhic superior sau administrativ», conform art. 4, par. a., lit. d. și par. b, lit. b., din Regulamentul de procedură bisericească.

Monahia Haritia Săvescu, din Sf. Mănăstire Rătești, Raionul Buzău, a fost pedepsită, pentru abateri dela disciplina monahală, cu transferarea pentru totdeauna la una din mănăstirile Eparhiei cu viață de obște.

Monahia Zosima Niculescu, dela aceeași mănăstire, pentru călcarea disciplinei monahale, a fost pedepsită cu mutarea pe timp de 6 luni la o altă mănăstire din Eparhie.

Monahia Meftodia Cristian, tot din aceeași mănăstire, a fost pedepsită cu canon în biserică în timpul Psaltirei, pe timp de o lună.

Sora Aneta Păslaru a fost socotită ca nedemnă a fi primită în mănăstire.

REVENIRE LA ORTODOXIE:

Maria Richițeanu din com. Bărsești reg. Putna a părăsit cultul baptist, revenind în sânul Sf. noastre Biserici, fiind catehizată de către p. c. ierom. Nichifor Dozhanțu, duhovnicul schitului Tarnița.

CULTURALE

FAPTE DE EVLAVIE CREȘTINĂ

P. S. Episcop aduce pe această cale mulțumiri și arhiercești binecuvântări familiei Arhitect Gh. Popescu, din București Strada Cantili Nr. 3, pentru mărinimoasa faptă creștinească donând un cărucior în valoare de circa 50.000 lei pentru preotul C. Alexe fostul paroh al parohiei Begu regiunea Buzău, care de aproape cinci ani este paralizat de ambele picioare, mulțumind cu arhiercești binecuvântări și preoțimel celui protopopiat, care donase în acest scop suma de lei 23.985, care a fost predată în întregime familiei preotului în suferință, pentru alte nevoi.

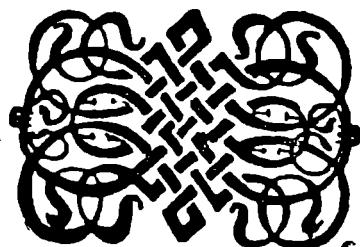
Tem. 260/951. Deasemenea, se aduc mulțumiri tuturor bunilor creștini ai parohiei Ghizdita, Reg. Buzău, cari din îndemnul preotului paroh Marin I. Cristea, au cumpărat una față de masă de catifea roșie pentru Sf. Prestol, în valoare de 10.000 lei, precum și enoriașilor Simioana V. Holban, care a donat o față de masă de pânză frumos lucrată, în valoare de 4.000 lei, și Maria St. Nedelcu, care a donat una icoană în valoare de 3000 lei.

•

Tem. 379/951. Sf. Episcopie aduce mulțumiri tuturor donatorilor și ostentorilor parohiei Florica, Reg. Buzău, cari în cursul anului 1950 au înfrumusețat Sf. locaș cu diferite obiecte și au lucrat voluntar la înfrumusețarea cimitirului.

•

Tem. 1058/951. Idem, se aduc mulțumiri următorilor creștini din parohia Pietrosu, Reg. Buzău, cari au făcut donații bisericii parohiale: Nicolae G. Rotărescu cu soția lui Paulina cari au donat două icoane mari împărătești, în valoare de 16.000 lei; Gheorghe și Dobrița Drăgulin, cari au donat o dveră în valoare de 5000 lei, precum și alți enoriași cari au donat suma de lei 10.900, pentru susținerea nevoilor parohiale.

EPISCOPIA DUNĂRII DE JOS

ADUNAREA EPARHIALĂ SESIUNEA DIN 4 FEBRUBRIE 1951

În urma reorganizării Eparhiilor pe Regiuni, Adunarea Eparhială, cum și celelalte foruri eparhiale au trebuit să fie completate cu noi membri, în locul celor trecuți în alte Eparhii.

După aprobarea, prin Decizie Patriarhală, a noilor membri, Adunarea Eparhială provizorie s'a întrunit în ședință anuală la 4 Februarie 1951, la reședința episcopală din Galați.

Dimineața s'a făcut și redeschiderea capelii dela reședință, renovată și pictată în întregime. Sfințirea capelei și Sf Liturghie au fost oficiate de P. S. Episcop Chesarije.

În continuare, ședința Adunării Eparhiale se deschide prin cuvântarea P. S. Episcop, care arată perspectivele activității eparhiale în anul ce a început.

Se expediază apoi, în aplauzele Adunării, telegrame omagiale către I. P. S. Patriarh Justinian, Președintele R.P.R., dl. Prim Ministru Dr. Petru Groza și dl. Stancu Stoian, Ministrul Cultelor.

Se completează comisiunile și forurile eparhiale: ca delegat cleric în Adunarea Națională Bisericească este ales Pr. St. Cășaru-Brăila; Consiliul Eparhial se completează cu Pr. D. Portase-Galați, Istrate Ionescu-Galați și Demostene Murgulescu-Brăila. Pentru completarea Consistoriului Eparhial sunt aleși ca membri titulari Pr. Vladimir Spiciacu-Galați și Pr. Ilie Popovici-Brăila, iar ca supleanți Pr. I. Negrea-Constanța și Pr. Gr. Lungulescu-Galați.

Comisiunile primesc spre studiere lucrările și după ce și întocmesc rapoartele urmează, pe secții, darea de seamă a Consiliului Eparhial pe anul 1950.

La discuțiile asupra secției bisericești, se scoate în evidență grija avută de Episcopie pentru Școala de cântăreți din Galați și se cere ca problema salarizării cântăreților să fie soluționată cât mai grabnic.

Discuții însuflețite s'au purtat cu privire la problemele de ordin cultural: misionare, încadrarea fostelor asociații religioase în comitetele parohiale, catehizarea, etc.

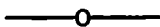
După darea de seamă a secției economice, Adunarea a aprobat gestiunea pe 1950 și noul buget pe 1951.

S'a remarcat la toate secțiile activitatea preoților și a Centrului Eparhial, atât pe teren bisericesc-misionar, cât și în munca de colaborare la lupta pentru pace și pentru sprijinirea eforturilor Regimului nostru de democrație populară pentru construirea socialismului.

După ce se rezolvă diferite lucrări în legătură cu încadrarea preoților și arondarea parohiilor, P. S. Episcop închide ședința Adunării, mulțumind membrilor pentru concursul dat bunului spor al treburilor bisericești.

La agapa dată cu ocazia Adunării, au vorbit P. S. Episcop arătând devotamentul Conducerei și forurilor eparhiale față de I. P. S. Patriarh, Președinte și Guvernul Republicii noastre Populare; apoi Pr. St. Cășaru-Brăila, Istrate Ionescu și Pr.

D. Fortase-Galați din partea noilor membri ai Adunării și top. H. Scarlat, președintele Sfatului Orășenesc, din partea autorităților, — cu toții subliniind lupta ce se duce de către Partidul Muncitoresc Român și întreg poporul muncitor, pentru pace, pentru îndeplinirea Planului Cincinal, pentru construirea socialismului în țara noastră. la care preoțimea este chemată să-și dea tot mai mult contribuția sa, pe lângă activitatea ei de pe teren bisericesc.

DECIZII, DISPOZIȚIUNI, CIRCULĂRI, COMUNICĂRI

CHIRIARHALE

INSTITUIREA PROTOIERELOR DE RAION ȘI REGIUNE

În urma aplicării raionării administrative, sub jurisdicția Episcopiei Dunărea de Jos au rămas credincioși din Regiunile Constanța și Galați.

Pe data de 1 Ianuarie 1951 încetând funcționarea Protoierilor de plasă, P. S. Episcop Chesarie a instituit pe următorii Protoierei provizorii de Raion și Regiune.

In Regiunea Constanța:

1. Pr. V. Cioară, parohia Sf. Ioan Botezătorul-Constanța, Protoiereu al orașului Constanța și al Raionului Constanța.
2. Pr. Nicolae Dinu, parohia Oltina, Protoiereu al Raionului Adam-Clisi.
3. Pr. Pavel Cobălăș, parohia Medgidia, Protoiereu al Raionului Medgidia.
4. Pr. Marin Apostol, parohia Hârșova, Protoiereu al Raionului Hârșova.
5. Pr. Ioan Mântoiu, parohia Istria, Protoiereu al Raionului Istria.

In Regiunea Galați:

6. Pr. Teofan Stănescu, parohia Sf. Dumitru-Galați, Protoiereu al Orașului Galați.
7. Pr. Dumitru Istrate, parohia Sf. Vineri-Galați, Protoiereu al Raionului Galați.
8. Pr. Teodor Teodoru, parohia Bujoru, Protoiereu al Raionului Bujor.
9. Pr. Gheorghe Aivas, parohia Surdila-Greci, Protoiereu al Raionului Făurei.
10. Pr. Dumitru Gherghișan, parohia Măcin, Protoiereu al Raionului Măcin.
11. Pr. Oprea Marașol, parohia Sf. Gheorghe-Tulcea, Protoiereu al Raionului Tulcea.
12. Pr. Ștefan Cășaru, parohia Sf. Constantin și Elena-Brăila, Protoiereu al Raionului Brăila.
13. Pr. Ioan Pârvan, parohia Insurăței, Protoiereu al Raionului Călmățui.

Ministrul Cultelor, cu Deciziile Nr. 42742/950, Nr. 400/951 și Nr. 3626/951, a recunoscut angajarea susnumiților Protoierei.

ADMINISTRATIVE**MIȘCAREA PERSONALULUI**

Ministerul Cultelor a recunoscut următoarea mișcare de personal:

— Transferarea cu post cu tot a Pr. Constantin Avram, dela parohia Corbu, Raionul Brăila, la parohia Bulboacă, Raionul Măicânești, pe data de 1 II.1951.

(Nr. 1117/951 Min; 641/951 E.).

— Transferarea cu post cu tot a Pr. Nic. Nistor dela parohia Băleni, Raionul Bujor, la parohia Sf. Împărați-Tulcea, postul II, pe data de 1 II.1951.

(Nr. 1785/951 Min.).

Angajări din fonduri proprii:

— Pr. pens. T. Stoica a fost angajat în postul de secretar al Protoleriei Raionului Galați, pe data de 1 I.1951. (Nr. 581/951).

— Pr. Nicolae Constantin a fost recunoscut onorific la parohia Adormirea Maicii Domnului-Brăila. (Nr. 405/951 Min.).

— Cântărețul Constantin Dima dela parohia Foltești, Raionul Bujor, a fost transferat la parohia Slivna, Raionul Bârlad, pe data de 1 I.1951.

(Nr. 43159/950 Min.).

— Cântărețul Gh. Buciuc, dela parohia Măgura, Raionul Constanța, a fost transferat la parohia Cerchezul, Raionul Constanța, pe data de 1 I.1951.

(Nr. 43160/950 Min.).

— Cântărețul Gh. Coarnă a fost angajat la parohia Lunca, Raionul Istria, pe data de 1 I.1951. (Nr. 43157/950 Min.).

— Cântăreții Ioan Jurcă și I. Constantinescu au fost angajați în postul I și II dela parohia Plopeni, Raionul Constanța, pe data de 1 I.1951.

(Nr. 12826/950 Ep.).

— Cântărețul Gh. Otomega a fost angajat la parohia N. Bălcescu, Raionul Bujor, pe data de 1 I.1951. (Nr. 13659/950 Ep.).

— Cântărețul Constantin Păduraru a fost angajat la parohia Băleni, Raionul Bujor, pe data de 1 I.1951. (Nr. 14476/950 Ep.).

— Cântărețul Gh. Maldiș a fost angajat la parohia Măndrești, Raionul Bujor, pe data de 1 I.1951. (Nr. 12145/950 Ep.).

NORME CU PRIVIRE LA PENSIONAREA PERSONALULUI BISERICESC

Dăm în copie adresa Ministerului Cultelor Nr. 42437/950, cu privire la pensionarea personalului bisericesc:

Referindu-ne la adresa acelei Episcopii Nr. 15219/950, vă facem cunoscut următoarele:

1. Pensionarea nu se poate face din oficiu, ci numai la cerere.

2. Personalul clerical care a împlinit vârsta de 60 ani și dorește a rămâne în serviciu, beneficiază de salariu.

33. Potrivit normelor fixate de Ministerul Muncii și Prevederilor Sociale, pe baza Legii Nr. 10/1949, pensiile se stabilesc din prima zi a lunii următoare datei când s'a înregistrat cererea de pensionare la Sfatul Popular sau Casa Pensiilor.

Director, ss) I. Bărbulescu
(Tem. Nr. 531/1951).

Șeful Serviciului (ss) Indescifrabil

CUPRINSUL:

	Pagina
1. INCHINARE I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN, CU PRILEJUL IMPLINIRII A 50 DE ANI DE VIAȚA	5—9
2. SARBATORIREA I. P. S. PATRIARH JUSTINIAN CU PRILEJUL IMPLINIRII A 50 DE ANI	10—19
3. PREDICA-MEDITAȚIE, LA SFANTA ZI A BUNEI VESTIRI de <i>Gala Galaction</i>	20—24
4. CONSILIUL MONDIAL AL PACH	25—28
5. INDEPLINIREA PLANULUI DE STAT PE 1950, IZVORUL BI-RUINTELOR DE MAINE	29—32
6. INSEMNAȚATEA SF. LITURGHII PENTRU VIAȚA CREȘTINA de <i>Pr. Prof. Ene Braniște</i>	33—36

INSEMNAȚII, — FAPTE ȘI INDEMNURI...

«Glasul Bisericii» publicație oficială și a Sf. Episcopii a Dunării de Jos	37

SF. ARHIEPISCOPIE A BUCUREȘTILOR

a) Însămânțările de primăvară	38—39
b) Pentru ajutorarea poporului Corean	39—40
c) Indrumările date de I. P. S. Patriarh Justinian, nouilor prototolerei de Ralcoane	41—59
d) Din viața Mănăstirilor noastre de <i>Arhimandrit Iustinian, Florea</i>	60—62
e) Corala preoților din Capitală	62—65
f) Dela conferințele protopopești	66—67

SF. EPISCOPIE A BUZAULUI

a) Vizite canonice în Eparhie	67—69
b) Instalarea noului stareț la Mănăstirea Ciolănu	69—70

SF. EPISCOPIE A DUNARII DE JOS

a) Sfințirea Catedralei din Constanța	70—71

PARTEA OFICIALA

ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

1. ADUNAREA EPARHIALĂ — sesiunea din Februarie 1951	72—85
2. CHIRIARHALE	
a) Delegarea nouilor Protoerei de Regiune	85—86
b) Instituirea Consistoriilor Disciplinare Bisericești pe Regiuni	86—87
3. EPARHIALE	
a) Indatoririle Protoereilor de Ralcoane întru îndeplinirea Misiunii pe anul 1951	87—90
4. ECONOMICE	
a) Diferite instrucțiuni	90—93

EPISCOPIA BUZAULUI

1. ADUNAREA EPARHIALĂ — sesiunea din Februarie 1951	94—103
2. CHIRIARHALE	
a) Înființarea unui muzeu Eparhial	103
b) Constituirea Consistoriului monahal eparhial	103—104
3. ADMINISTRATIVE	
a) Noui Protoerei de Ralcoane	104
b) Mișcarea personalului	104—107
4. CULTURALE	
a) Diferite comunicări	107—107

EPISCOPIA DUNARII DE JOS

1. ADUNAREA EPARHIALĂ — sesiunea din Februarie 1951	109—110
2. CHIRIARHALE ȘI ADMINISTRATIVE	
a) Diferite comunicări	110—111

**TIPOGRAFIA INSTITUTULUI BIBLIC ȘI DE MIȘIUNE ORTODOXA
BUCUREȘTI**